கடவுள் இருக்கிறாரா?

சுஜாதா

கடவுள் இருக்கிறாரா?

1

என்னிடம் அடிக்கடி கேட்கப்படும் கேள்வி கடவுள் இருக்கிறாரா? இருக்கிறார் என்றால் அவரைப் பார்க்க முடியுமா?

இதற்கு 'பைனரி'யாக பதில் சொல்ல இயலாத நிலையில், இந்தக் கேள்விக்கு அறிவியல் என்ன சொல்கிறது என்பதை உங்களுடன் சிந்தித்துப் பார்க்க விரும்புகிறேன்.

சுமார் இருபது வருடங்களுக்கு முன் நான் 'தேவன் வருகை' என்கிற தலைப்பில் ஒரு விஞ்ஞானக் கதை எழுதினேன். அதில் கடவுள் 'ஒவ்வொரு ஊரிலும் ஒரு பொது இடத்தில் சூரிய உதயத்தின் போது காட்சி தருகிறேன், அதற்குத் தருணம் வந்துவிட்டது' என்று உலககெங்கும் அறிவித்து விடுவார். இதை அரசாங்கம் ஏதோ புரளி என்று மறுக்கும். இருந்தும் ஒவ்வொரு மதத்தைச் சேர்ந்தவரும் தங்கள தங்கள் கடவுள்தான் வரப்போகிறார் என்று எதிர்பார்த்து குறிப்பிட்ட தினத்தன்று அதிகாலை மைதானங்களில் போய் பரபரப்புடன் ஒரு விதமான மாஸ் ஹிஸ்டீரியாவுடன் காத்திருப்பார்கள்.

அந்தக் கதையின் கடைசி 'பாரா' இதுதான் -

'சூரிய உதயம் ஐந்து ஐம்பத்தெட்டுக்கு.

மணி ஐந்து ஐம்பத்தேழு. ஆரவாரம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அடங்கி மௌனம். மிக மிக மௌனம். தூரத்தில் மெதுவாக சோலையை அலைக்கும் காற்று கேட்டது. உறங்கி எழுந்த பட்சிகளின் உற்சாகக் குரல்கள் கேட்டன. எல்லாரும் எதிரே தனியாக அமைக்கப் பட்டிருந்த அந்தக் காலியிடத்தை எதிர்நோக்கியிருந்தார்கள். ஐந்து ஐம்பத்து எட்டு...

ஆறு மணிக்கு அவர்கள் வீடு திரும்பினார்கள்.'

- என முடித்திருந்தேன்.

பலர் என்னிடம் என்ன விளையாடுகிறாயா என்று கோபப்பட்டு எழுதியிருந்தார்கள். அந்தக் கதையில் நான் சொல்ல விரும்பியது கடவுள் அப்படி வந்திருந்தால், அவரை என் போன்ற அற்ப ஜந்துவால் வர்ணிக்க முடிந்திருந்தால் அவர் கடவுளே அல்ல என்பதே.

நம்மாழ்வாரின் 'டைலம்மா'வும் இதுதான் -

ஆணல்லன் பெண்ணல்லன் அல்லா(து) அலியுமல்லன்
காணலுமாகான் உளனல்லன் இல்லையல்லன்
பேணுங்கால் பேணும் உருவாகும் அல்லனுமாம
கோணை பெரிதுடைத்து எம் பெம்மானைக் கூறுதலே.

(அவன் ஆணோ, பெண்ணோ, நபும்சகனோ அல்லன். அவனைப் பார்க்க முடியாது. இருப்பவனுமல்லன். இல்லையுமல்லன். நாம் எப்படிப் பேணுகிறோமோ அந்த உருவாகும். அதுவும் அல்லன். என் கடவுளைக் கூறுவது பிரயாசம் (கோணை மிக்கது) கடவுள் இருக்கிறாரா என்ற கேள்விக்கு, குப்புசாமி அல்லது குமாரவேலு இருக்கிறாரா என்பதைப் போல, உடனடியாக பதில் சொல்ல இயலாது. காரணம் குப்புசாமி இருக்கிறாரா என்பதை அவர்

விட்டிலோ ஆபிசிலோ போய் எட்டிப் பார்த்து ஊர்ஜிதம் செய்துகொள்ள முடியும். கடவுளை நேரில் பார்த்தவர் இதுவரை இல்லை. சொப்பனத்தில் பார்த்தவர்களும், தான்தான் கடவுள் என்று சொல்லிக் கொள்பவர்களும், கொண்டவர்களும் சரித்திரம் பூரா இறைந்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் கடவுள் அனுபவத்தை மற்றவர் பங்கு போட முடியாதவரை இவர்கள் சொல்வதைப் பெரிதுபடுத்த முடியாது.

கடவுளை நேரில் பார்த்துத்தான் ஆகவேண்டும் என்பது கட்டாயமில்லை என்கிறார்கள் ஆத்திகர்கள். ஏழையின் சிரிப்பு, குழந்தையின் புன்னகை, காலை மலர்கள், ஆட்டுக்குட்டி என்றெல்லாம் தேடச் சொல்கிறார்கள். இப்போது கிளிண்டன் இருக்கிறார் என்பதைப் பற்றி சந்தேகமில்லை. அவரை நம்மில் பலர் பார்த்ததில்லை. இருந்தாலும் அவர் இருக்கிறார் என்பதை நம்புகிறோம். அவர் இருப்பதால் ஏற்படும் காரியங்களின் விளைவுகளைச் சந்திக்கிறோம். 'சி.டி.பி.டி.'யில் கையெழுத்து கேட்கிறார், கைகுலுக்குகிறார், இந்தியாவுக்கு ஏற்றுமதிகளைத் தடை செய்கிறார், தளர்த்துகிறார். மோனிகாவை வாத்ஸல்யமாக வாசனை பார்க்கிறார். கிளிண்டனுடைய செயல்களைப் பார்த்து அவர் இருக் கிறார் என்பதை நம்புகிறோம். அதேபோல் கடவுளின் செயல்களை, லீலா வினோதங்களைப் பார்த்து கடவுள் இருக்கிறார் என்பதை நம்பலாம் என்பது ஆத்திகர்களின் பிரதான வாதங்களில் ஒன்று. இது சரிதானா என்றால், இல்லை!

கிளிண்டன் இருக்கிறார் என்பதை எப்போது வேண்டுமெனிலும் வாஷிங்டனுக்குப் போய்த் தொட்டுப் பார்த்து சரி பார்த்துக்கொள்ள முடியும். என்ன, கொஞ்சம் செலவாகும். கடவுளை அப்படி இயலாது. அவர் இருக்கிறார் என்பதற்கு நிருபணமாக அவர் நம்மிடையே

வியக்த ரூபமாகத் தோன்றாதவரை எப்படி எப்போது நம்புவது? அவருடைய இருப்பிடம் என்ன? வடிவம் என்ன?

அறிவியலுக்கு - இயற்கையின், பிரபஞ்சத்தின் செயல்பாட்டை விளக்குவதற்கு - ஏதாவது ஒரு கட்டத்தில் அல்லது இறுதியில், ஒரு கடவுள் தேவைப்பட்டால் அந்தக் கடவுளை நம்பலாம்.

அறிவியலுக்கு கடவுள் தேவைதானா? இதைக் கொஞ்சம் விவரமாகப் பார்க்கலாம். அறிவியல், குறிப்பாக இயற்பியல் என்ன சொல்கிறது? இந்தப் பிரபஞ்சம் திடப் பொருள், சக்தி இரு வகையானது. திடப் பொருள் என்பது மேசை, நீங்கள், நான், மூக்குக்கண்ணாடி, நாய்க்குட்டி, சூரியன், சந்திரன், லல்லுபிரசாத், அப்போலோ விண்கலம், பான்பராக், மரக்கட்டை, நாமக்கட்டி இதெல்லாம்தான். இவைகளை ஆதாரமாகப் பார்த்தால கார்பன், பாஸ்பரஸ் இரும்பு, துத்தநாகம் போன்ற தனிமங்கள். இந்த தனிமங்களைப் பதம் பிரித்துப் பார்த்தல் ப்ரோட்டான், எலக்ட்ரான், நியூட்ரான்கள். இந்த ட்ரான்களை இன்னும் நுட்பமாகப் பார்த்தால் க்வார்க்குகளால் அமைந்த ஹேட்ரான்கள், லெப்டான்கள் என்று வகுத்திருக்கிறார்கள்.

இது திடப்பொருள்.

சக்தி என்பது ஒளிக்கதிர்கள், எக்ஸ்ரே, உஷ்ணம், ரேடியோ அலைகள் போன்றவை. இவை நான்கு விதமான ஆதார ஈர்ப்பு விசைகளால் வருவது எனக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். அணுக்கருவுக்குள் உள்ள வலுவான விசை, அணுக்கருவுக்கு வெளியே உள்ள லேசான ஈர்ப்பு விசை, மின்காந்த விளைவு, புவிஈர்ப்பு. மொத்த சமாசாரமே நான்குதான். இவற்றையும் ஒருமைப்படுத்த இயலுமா என்று ஐன்ஸ்டைன் முயற்சி செய்து கைவிட்டார். அண்மையில் அப்துஸ் சலாம் போன்ற

வர்கள் இவைகளில் இரண்டை ஒருமைப்படுத்தி நோபல் பரிசு பெற்றனர். இந்த முயற்சி தொடர்ந்து வருகிறது. திடப்பொருள், சக்தி இரண்டுமே ஒன்றுதான் என்பதை அறிவியலால் நிரூபிக்க முடிகிறது. 'டிப்ராக்ஸி'யின் சமன்பாடு, க்வாண்டம் விதிகள், பாலியின் எக்ஸ்ளுஷன் ப்ரின்சிப்பிள், ஹைஸன்பர்க்கின் நிச்சயமில்லா தத்துவம் என்று பலதும் இருக்கின்றன. (இவை எல்லாம் என்ன என்பதில் ஆர்வம் உள்ளவர்கள் அருகாமையில் உள்ள இயற்பியல் பேராசிரியரிடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளலாம்). அறிவியல் சக்தி, திடப்பொருள் இரண்டையும் முழுமையாக, ஒருமையாகப் பார்க்கிறது. இறுதியாக, அறுதியாக அது "பிரபஞ்சத்தின் உண்மை" என்று சொல்வது கீழ்வரும் இரண்டு விஷயங்களைத்தான்.

1. பௌதிக இயற்பியல் விதிகள். ஆதாரமாக இந்த விதிகளின்படித்தான் பிரபஞ்சத்தின் அத்தனை திடப் பொருள்களும் சக்தி வடிவங்களும் இயங்குகின்றன. இந்த விதிகளை அவர்கள் சில கணித சமன்பாடுகளாக விவரிக்கிறார்கள்.

2. இந்த விதிகள் செயல்படத் துவங்கியபோது இருந்த ஆரம்ப நிலை, இனிஷியல் கண்டிஷன் என்கிறார்கள். அதை வர்ணித்துவிட்டால் அதற்கு அடுத்த நிலையை விதிகளைப் பயன்படுத்திச் சொல்லிவிட முடியும். அதற்கு அடுத்த நிலை, அதற்கு அடுத்த நிலை, இப்படி இன்றைய தினம் வரை எல்லாவற்றையும் விளக்கிவிடலாம்.

சில அறிஞர்கள், விஞ்ஞானம் விதிகளை மட்டும் ஆராய்ந்தால் போதும், ஆரம்ப நிலை என்பது வேதாந்தம் தத்துவ சாஸ்திரம் மதம் போன்றவற்றின் கவலைகளாக இருக்க வேண்டும் என்கிறார்கள். ஸ்டீஃபன் ஹாக்கிங் போன்றவர்கள் இந்த ஆரம்ப நிலையையும் அறிவியல் விளக்க முற்பட வேண்டும் என்கின்றனர். சென்ற நூற்றாண்டுகளில் இயற்கையின் நிகழ்வுகள் எல்லாம்

கடவுள் செயல். அதனால் அவைகளை அறிவியல் விளக்கத் தேவையில்லை என்று எதிர்ப்புத் தெரிவித்தார்கள்.

எதிர்ப்பைத் தாண்டி தைரியமாக இயற்கையின் உண்மையை அறிய அறிவியலாளர்கள் உள்ளே புகுந்தார்கள்.

பிரபஞ்சம் ஏன் இப்படி இருக்கிறது என்பதற்கு, 'நேற்று இப்படி இருந்தது; அதனால் இன்று இப்படி இருக்கிறது' என்கிற எளிதான பதிலை அவர்கள் நிராகரித்தார்கள்.

இந்த ஆரம்ப நிலையையும் விதிகளையும் உன்னிப்பாக நோக்கும் போது அவைகளில் ஒரு தேர்ந்தெடுப்பும் ஒழுங்கும் இருப்பதைக் குறிப்பிடுகிறார்கள். எத்தனையோ விதத்தில் பிரபஞ்சம் ஆரம்பிக்கலாம். எத்தனையோ விதத்தில் இதன் விதிகளும் அமையலாம். ஏன் **இந்த** ஆரம்பமும் **இந்த** விதிகளும்? இவை எப்படித் தீர்மானிக்கப்பட்டன? ஏன் இவை மட்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன? என்பதற்கு பதில் கிடைத்தால் கடவுள் கிடைத்துவிடுவார் என்று எதிர்பார்க்கலாம். உதாரணமாக, ப்ரோட்டான், நியூட்ரான்களுக்கு இடையே உள்ள எடை வித்தியாசம், இரண்டு எலக்ட்ரான்களின் எடைக்கு சமம். இது இப்படியில்லாமல் வேறு விதமாக இருந்திருந்தால் இன்று நாம் காணும் நூற்றுக்கணக்கான நியூக்ளியைடுகள் உண்டாகியிருக்க முடியாது. அதாவது உயிர்கள் உருவாகியிருக்க முடியாது.

அதேபோல ப்ரோட்டானின் ஈர்ப்பு எடை (Gravitational mass) என்று ஒரு சமாசாரம் இருக்கிறது. இது சற்று வேறாக இருந்தால் காலக்ஸி இல்லை. நட்சத்திரங்கள் இல்லை. சூரியன் இல்லை, அதிலிருந்து பிரிந்த பூமி இல்லை, உயிர் இல்லை, பரிணாமம் இல்லை, மனிதன் இல்லை, இந்தப் பத்திரிகை இல்லை. இந்தக் கட்டுரை இல்லை, படிக்க நீங்களும் இல்லை. பிரபஞ்சத்தின் ஆரம்ப காலத்தில் அதன் விரிவு வேகம் சற்றுக் குறைவாக

இருந்திருந்தால் அது தனக்குள்ளே சுருங்கி மடிந்து போயிருக்கும். சற்று அதிகமாக இருந்திருந்தால் நட்சத்திரங்கள் உருவாகியிருக்க முடியாது. இந்த வேகம் இந்த விதிகள் எல்லாவற்றிற்கும் ஏன் இந்த தனித்தன்மை என்பதுதான் அவர்கள் கேள்வி.

அன்த்ராபிக் (Anthoropic) தத்துவம் என்று ஒன்று இருக்கிறது. இதன்படி விதிகள், ஆரம்ப நிலைகள் எல்லாமே கடைசியில் மனிதன் தோன்றி இந்தக் கேள்வியைக் கேட்பதற்காகத்தான் ஏற்பட்டவை என்கிறார்கள். எத்தனையோ பிரபஞ்சம் உருவாவதற்கு எண்ணிலாத சாத்தியக்கூறுகள் உள்ளன. எத்தனையோ ஆரம்ப நிலைகள், எத்தனையோ விதிகள். ஆனால் இந்த ஆரம்ப நிலைகளும் விதிகளும் வேறு ஏதாவதாக இருந்திருந்தால் புத்திசாலி மனிதன் தோன்றியிருக்க மாட்டான். இந்தக் கேள்வி கேட்டிருக்க மாட்டான். என்ன கேள்வி? பிரபஞ்சம் ஏன் இப்படி இருக்கிறது என்ற கேள்வி. இதற்கு பதில்: பிரபஞ்சம் இப்படி இல்லையென்றால் இந்தக் கேள்வியே வராது என்பதே.

இந்த வசீகரமான வாதம் பிரபஞ்சத்தில் காணப்படும் ஒழுங்கையும் சீரான அமைப்பையும் விளக்கினாலும் இது திருப்தி தரும் கொள்கையல்ல.

என்போல் கொஞ்சமாவது தூக்கமிழந்து யோசித்துப் பாருங்கள்.

2

We live in the most probable of all possible worlds வால்டேரின் இந்த வாசகம், பிரபஞ்சம் ஏன் ''அப்படி'' இல்லாமல் ''இப்படி'' இருக்கிறது என்ற கேள்விக்குப் பதில் தருகிறது. இப்படி இல்லையென்றால் இந்தக்

கேள்வியே வராது என்பதுதான் பதில். இது வசீகரமான வாதமாக இருந்தாலும் தப்பானது.

இந்த வாதத்தின் ஆதாரம் 'அன்த்ராபிக்' தத்துவம் என்று சொன்னோம். அது என்னவென்று ஆர்வ முள்ளர்கள் தயைகூர்ந்து சிரமம் பாராமல் டி.வி.யில் டெலிபோன் 'மணி'போல் போன்ற நல்ல விஷயங்களைத் துறந்துவிட்டு சென்ற பகுதியை படித்துவிட வேண்டு கிறேன்.

கடவுள் யார் என்பதை ஆராய்வதற்கு முன், நாம் யார் என்பதை நினைவு கொள்ளலாம். நாம் ஒரு சிக்கலான மாலிக்யுலர் கூட்டணி அமைப்பு. நம் இருப்பிடம்? சூரியக் குடும்பத்தில் ஓர் அற்பமான கிரகம். சூரியனே ஒரு சராசரி நட்சத்திரம்தான். ஸ்பைரல் காலக்ஸியின் ஓர் ஓரத்தில் இருக்கிறது. இவ்வளவு அற்பமான மனிதனுக்காகத்தான் பிரபஞ்சமே உண்டாயிற்று என்ற வாதம் சரியல்ல. நாம் உருவாவதற்கு சூரியக் குடும்பமும் அருகாமையில் சில சில்லறை நட்சத்திரங்களும் அவைகளின் ஈர்ப்பும் தேவைப் பட்டிருக்கலாம், உண்மைதான். ஆனால், கோடானுகோடி காலக்ஸிகள், கோடானுகோடி நட்சத்திரங்கள் நம்மைச் சுற்றிலும் சமச்சீராகப் பரவியிருப்பதை நம்மால் நுட்பமான அறிவியல் கருவிகளைக் கொண்டு பார்க்க முடிகிறது. அவையெல்லாம் இந்த ஆறடி மனிதன் உண்டாவதற்காக என்பது 'டு மச்!'

அன்த்ராபிக் தத்துவம் இதனால் விழுந்து விடுகிறது. அதற்குப் பதிலாக பிரபஞ்சத்தின் ஆரம்ப நிலையை விளக்க வேறு ஏதாவது ஓர் ஒருமைப்பாட்டுத் தத்துவம் தேவைப்படுகிறது. எதை ஒருமைப்படுத்த வேண்டும் ஞாபகம் இருக்கிறதா? பிரபஞ்சத்தின் நான்கு சக்திகளை. இதை விளக்கிவிட்டால் திடப்பொருளையும் விளக்க

முடிகிறது. தியரி ஆஃப் எவ்ரிதிங் (Theory of everything) அனைத்து விளக்க சித்தாந்தம் என்கிறார்கள். இதுதான் இயற்பியலாளர்களின் ஆதர்சம். இதில் அவர்கள் எவ்வளவு தூரம் வந்திருக்கிறார்கள் பார்ப்போம்.

அப்துஸ் சலாம், வைன்பார்க் இருவரும் இயற்கையின் நான்கு சக்திகளில் இரண்டை ஒருமைப்படுத்தி விளக்கினார்கள்.

இன்னும் சில வருடங்களில் அணுத்துகள்களுக்கு மேலும் வேகம் கொடுத்து மற்ற அணுக்கருவுக்குள் மோத வைக்கக்கூடிய, இப்போதிருப்பதைவிட அதி அதி வேக 'பார்ட்டிக்கிள் ஆக்ஸலரேட்டர்கள்' வரும்போது இவர்கள் சித்தாந்தம் மெய்ப்பிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

தற்போது எக்ஸ்டெண்டட் சூப்பர் கிராவிட்டி (extended supergravity) என்று ஒன்று கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதை விளக்க 'க்ராவிட்டான்,' க்ளுவான் போன்ற கற்பனைத் துகள்களை விளக்கி உங்களுடன் என்னையும் குழப்பிக் கொள்ள விரும்பவில்லை. இந்த சித்தாந்தம் ஒரு வேட்பாளர். இதைவிட லேட்டஸ்டாக ஸூப்பர் ஸ்ட்ரிங் என்று ஒரு தத்துவம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதுவும் ஒரு வேட்பாளர். எதற்கு? அனைத்து விளக்க சித்தாந்த தேர்தலுக்கு. இவைகள் எல்லாம் விஞ்ஞானப் பத்திரிகை களில், மாநாடுகளில் ஆராய்ச்சிக் கருத்தரங்கங்களில் முழுவதும் நிரூபிக்கப்படாத முழுமை அடையாத தத்துவங்களாக இருக்கின்றன.

யோசித்துப் பார்த்தால் நமக்கு மூன்று சாத்தியங் கள்தான் உள்ளன. அவைகளை ஆராயலாம்.

1. எல்லா சக்திகளையும் ஒன்றுபடுத்தி விளக்கும் முழுமையான தத்துவம் ஒன்று இருக்கிறது. அது இன்னமும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. அதை நோக்கிச் சென்று கொண்டு இருக்கிறோம். இது முதல் சாத்தியம்.

2. முழுமையான ஒரே ஒரு தத்துவம் என்பதெல்லாம் கிடையாது. எண்ணற்ற தத்துவங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் எதை வேண்டுமெனினும் வைத்துக் கொண்டு தொடர் சங்கிலி போல சிந்தித்து பிரபஞ்சத்தின் நிகழ்வுகளை விளக்கலாம்.

3. எந்த தத்துவமும் கிடையாது. நாம் பிரபஞ்சத்தை ஓர் அளவுக்குமேல் எதிர்நோக்கி விளக்க முடியாது, கூடாது.

இம்மூன்று சாத்தியக்கூறுகளில் மூன்றாவதில் யாருக்கும் சம்மதமில்லை. மாறாத விதிகள் இருந்தால் கடவுளின், தன் மனத்துக்கிசைந்தபடி விதிகளை அமைக்கும் சுதந்திரத்தைப் பறிப்பதாகும். அதனால் எதையும் எதிர்பார்க்க முடியாது என்கிற சென்ற நூற்றாண்டு வாதத்தால் வந்தது. இன்றைய இயற்பியலில் க்வாண்டம் தத்துவம் இந்த "எதிர்பாராத" தன்மையை சரியாக விளக்குவதால் மூன்றாவது சாத்தியக்கூறு வெளிவந்து விடுகிறது.

ப்ளான்க் எனர்ஜி (Planck energy) என்ற ஒரு சக்தி எல்லை இரண்டாவது சாத்தியத்தை மிகவும் குறைக்கிறது.

ஆதலால், முதல் சாத்தியம்தான் பாக்கியிருக்கிறது. எல்லாவற்றையும் ஒருங்கிணைக்கும் தத்துவம் ஒன்று இருக்கிறது. அது இன்னும் கண்டு பிடிக்கப்படவில்லை என்பது. இதில் வெல்லப் போவது சூப்பர் கிராவிட்டியா, சூப்பர் ஸ்டிரிங்கா வேறு ஏதாவதா தெரியவில்லை. கடவுள் இருக்கிறாரா என்று கேள்வி கேட்பதற்கு முன் மேற்சொன்ன இயற்பியல் சித்தாந்தங்களை அறிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியம். காரணம், இவைகள் எல்லாம் பெரும்பாலும் நுட்பமான கருவிகளை வைத்துக் கொண்டு ஆராய்ந்து பரிசோதித்து அனுமதிக்கப்பட்ட சித்தாந்தங்கள். அனைத்துமே அப்படி என்று சொல்ல முடியாது. இன்னும் ஒரு சில, அறிஞர்களின் மனத்தி

லிருந்து உருவாகி பரிசோதனைக்கான கருவிகளுக்குக் காத்திருக்கின்றன.

அறிவியலின் முறை இதுதான் - மனதுக்குள் இப்படி இருக்கலாம் என்று சிந்தித்து அறிவிப்பார்கள். இந்த நிலையில் அறிவியல், சித்திரம் வரைவது, கவிதை எழுது வதுபோல் கற்பனை சார்ந்த சமாசாரம்தான். அதன்பின் தான் அது நுண்கலைகளிலிருந்து வேறுபடுகிறது. சும்மா பிம்பம் அமைப்பதில் பயனில்லை. அது சரிதானா என்று பரிசோதிக்க வேண்டும். அதை எப்படிச் செய்கிறார்கள்? சிந்தனைகளை எல்லாம் ஒரு விதமான கணித சமன்பாடு ஒரு 'மாத்தமாட்டிக்கல் மாடல்'லாக மாற்றுகிறார்கள். இந்த மாடலை வைத்துக் கொண்டு சிலது நடக்கலாம் என்று யூகங்கள் செய்கிறார்கள். அந்த யூகங்கள் சரிதானா என்று பரிசோதனை மூலம் கண்டுபிடிப்பார்கள். சிந்தனை - மாடல் - பரிசோதனை, இதுதான் அறிவியல் முறை.

உதாரணமாக, ஐன்ஸ்டைன் ஸ்பேஸ் என்னும் விண்வெளி புவிஈர்ப்புவிசை, சக்தி இவைகளின் அருகே வளைந்து கொடுக்கும் என்று சிந்தித்துச் சொன்னார். விண்வெளி வளைவதாவது என்று நியூட்டனின் இயந்திரிகப் பிரபஞ்சத்தில் பழகியவர்கள் ஒப்புக் கொள்ள மறுத்தார்கள். ஐன்ஸ்டைன் தன்னுடைய சிந்தனையை கணித சமன்பாடுகளாக மாற்றி அறிவித்தார். அதன்படி கணக்கிட்டத்தில் சூரியனுக்குப் பின்னால் இருக்கும் நட்சத்திரங்கள் சூரியனால் மறைக்கப்பட்டிருந்தாலும் விண்வெளி வளைவதால் நமக்குத் தெரிய வேண்டும் என்று யூகித்தார்கள். சூரிய கிரகணத்தின் போது அதைப் பரிசோதித்துப் பார்த்து அது ஒரு சில திருத்தங்களுடன் உண்மைதான் என்று கண்டார்கள். இதிலிருந்து ஈர்ப்புவிசையால் விண்வெளி வளைந்து கொடுக்கும் என்பதை நிறுவினார்கள் (ஈர்ப்பு விசையே இந்த வளைவினால்தான் வருகிறது என்றும் அதை நோக்கு

வார்கள்). இந்த முறைப்படிதான் அத்தனை சிந்தனைகளும் அங்கீகரிக்கப்படுகின்றன. Verifiable, பரிசோதித்துப் பார்க்கக் கூடியவை அவை. அதனால், அவைகளை நம்பலாம். பரிசோதனையில் எதிர்பார்த்து ஒத்துப் போகவில்லை என்றால் சித்தாந்தம் நிராகரிக்கப்படும்.

ஆனால், இந்த சித்தாந்தங்கள்தான் உண்மையின் வடிவம் என்று எண்ணக்கூடாது. இவை உண்மையை அறிய ஏற்பட்ட கருவிகள், படிமங்கள். இவைகள் மூலம்தான் அறிவியல் பிரபஞ்ச உண்மையை வெளிக்கொணருகிறது. இவைகள்தான் தனிப்பட்ட உண்மை என்று சொல்ல இயலவில்லை. மனித மனத்திற்குப் பிரபஞ்ச உண்மையை அறிவதற்கு இம்மாதிரி 'மாடல்கள்' அமைப்பதைத் தவிர வேறு உத்தரவாதமான முறைகள் எதுவும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

மதவியலாளர்கள் கடவுள் பிரபஞ்சத்தைப் படைத்தார் என்று சொல்வது அறிவியலுக்கு ஒத்து வரவில்லை. காரணம் அந்தக் கடவுளைப் படைத்தது யார் என்கிற கேள்வியைத் தவிர்க்கவே முடியாது. தன்னையும் படைத்து தன் விதிகளையும் படைத்துக் கொண்டது பிரபஞ்சம் என்பதை விளக்கும் சித்தாந்தம் இருக்கிறதா என்பதுதான் அறிவியலின் தேடல்.

ஷ்ரோடிங்கர் என்னும் ஜெர்மானிய இயற்பியல் நோபல் விஞ்ஞானி ஒரு பூனைக் கதை சொன்னார். இது ஒரு பிரசித்தமான மனப் பயிற்சி. உங்கள் சம்பிரதாய எண்ணங்களை கலைத்துப் போடுவதற்கான பயிற்சி. அறிவியல் விளக்கங்களில் உள்ள சிக்கல்கள் எல்லாம் தீர்ந்துவிடும். அல்லது குழப்பம் அதிகரிக்கும். பாருங்கள் - ஒரு பூனையை பெட்டிக்குள் பூட்டி வைத்துவிட வேண்டும். அதன் மேல் ஒரு துப்பாக்கி குறி வைக்கப் படுகிறது. அந்த துப்பாக்கி அருகே உள்ள ஒரு அணுக்கருவிலிருந்து சக்தியோ துகளோ வெளிப்பட்டால்

வெடிக்கும். பூனை செத்துப் போகும். ஒரு அணுக் கருவிலிருந்து decay 'டிகே' என்பது நிகழும் சாத்தியக்கூறு 50க்கு 50. அதாவது அது நிகழலாம்; நிகழாமல் இருக்கலாம். அதனால் பெட்டியைத் திறந்தால் பூனை செத்துப் போயிருக்கலாம்; அல்லது உயிருடன் இருக்கலாம். இதுதான் உண்மை. ஆனால், பிரச்னை பெட்டியைத் திறந்தபின் அல்ல; பெட்டியைத் திறப்பதற்கு முன் பூனையின் உண்மை நிலை என்ன? அது உயிருள்ள பூனை செத்த பூனை இரண்டுமே என்கிறது க்வாண்டம் இயற்பியல்.

இது சம்பிரதாய சிந்தனையாளர்களுக்கு புரிவது மிகக் கடினமாக இருந்தது. அவர்கள் கருத்துப்படி எந்த ஒரு பருப் பொருளுக்கும் ஒரே ஒரு சரித்திரம்தான் உண்டு. க்வாண்டம் இயற்பியலின்படி அதன் சரித்திரம் பற்பல சாத்தியக்கூறுகள் ஒன்றிணைந்தவை. அவைகளில் ஒன்றுதான் மற்றதை மீறிக் கொண்டு உண்மையாகிறது. அதுவரை உண்மை என்பது அத்தனை சாத்தியக் கூறுகளுமே!

ஷ்ரோடிங்கரின் பூனை கேஸில் இரண்டு சரித்திரங் களில் ஒன்று வலுவாக்கப்படுகிறது.

நம்மாழ்வாரின் பிரமிப்பூட்டும் திருவாய்மொழிப் பாடல் ஒன்று இருக்கிறது

ஒன்றும் தேவும் உலகும்
அன்று நான்முகன் தன்னொடு
தேவருலகோடு உயிர் படைத்தான்.

பைபிள் In the beginning was the word என்கிறது. இவைகள் எல்லாம் பிரபஞ்சத்தின் ஆரம்பக் கணத்தை அல்லது சிருஷ்டிக் கணத்தைச் சொல் கின்றன.

காலம் என்பது சாசுவதமானதல்ல. பிரபஞ்சம் உண்டான போதுதான் காலமும் ஜனித்திருக்கிறது என்பது தான் அறிவியலின் முடிவும். இந்த முடிவுக்கு எப்படி வந்தார்கள் என்பதை பின்னர் விளக்குகிறேன். காலம் பிரபஞ்சத்துடன் பதினைந்தாயிரம் கோடி வருடங்களுக்கு முன் பிறந்தது என்று 'காஸ்மாலஜி' என்னும் பிரபஞ்ச வியல் சொல்கிறது. அப்படி காலத்துக்கு ஓர் ஆரம்பம் இருந்தால், பிரபஞ்சத்தை யாராவது படைக்க வேண்டும் என்றால் அவர் காலம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பே இருக்க வேண்டும். அப்படி இருப்பதற்கு, அவர் நிலைகொள்வ தற்கு காலம் தேவை! இதுதான் அறிவியலாளர்கள் கடவுளை நம்புவதில் உணரும் சிக்கல். காலம் இல்லாமல் காலத்தைப் படைக்க முடியாது - ரொம்பக் குழப்பி விட்டேன் அல்லவா? லைட்டாக முடிக்கலாம். டெல்லி சாந்தினிசௌக்கில் - மத்திய சர்க்காரில் பணிபுரியும் ஒரு எழுத்தர், அலுவலகத்திலிருந்து திரும்ப வந்து கொண்டிருந்தார். இரண்டு பேர் பேசிக் கொண்டிருந்ததை கவனித்தார்.

'கடவுளைக் காண முடியுமா?' என்று ஒருவன் கேட்க.'

'ஓ முடியுமே. உன் கோட்டைக் கழற்றிவிட்டு பத்தடி முன்னால் சென்று மேலே பார் கடவுள் தெரிவார்' என்றான்.

அவனும் அவ்வாறே செய்து திரும்ப வந்தான். பிரகாசமான முகத்துடன் 'தாங்க்ஸ். நீங்கள் என் கண்ணைத் திறந்து விட்டீர்கள்; கடவுளை நன்றாகப் பார்க்க முடிந்தது' என்றானாம். இதை வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்த கிளார்க் அவனை அணுகி எனக்கும் கடவுளைப் பார்க்க வேண்டும் போலிருக்கிறது என்று தன்னிச்சையாகக் கோட்டை கழற்றிக் கொடுத்துவிட்டு பத்தடி முன் சென்று வானத்தைப் பார்த்தார். காக்காய் கூடு

கட்டிய டெலிவிஷன் ஆன்டென்னாக்களைத் தவிர வேறு ஏதும் தெரியவில்லை. திரும்பிப் பார்த்தால் இருவரையும் காணோம். கோட்டையும் காணோம். கோட்டில் அந்த மாதச் சம்பளம்...

3

சாந்தினி சௌக் கேப்மாரிகளைவிட கொஞ்சம் தீவிரமாக இந்தக் கேள்விக்கு விடை அளிக்க முற்படுவோம். Science must provide a mechanism for the universe to come into being. அறிவியல், பிரபஞ்சம் தோன்றுவதற்கு உண்டான வழிமுறைகளையும் தர வேண்டும் என்று ஜான் வீலர் சொன்னதுடன் பலருக்கு சம்மதமே. அந்த வழிமுறைதான் கடவுளா என்பதை ஆராயலாம்.

தாமஸ் கோல்டு என்னும் விஞ்ஞானி தன் சகா ஹெர்மன் போண்டி என்பவருடன் *1940*ல் ஒரு சினிமாவுக்குப் போயிருந்தாராம். கனவுக்குள் கனவுக்குள் கனவுகள் நிகழும் டெட் ஆஃப் நைட் (Dead of night) என்னும் படம். அதைப் பார்த்துவிட்டு இருவருக்கும் பிரபஞ்சம் கூட அப்படி இருக்கலாமே எனத் தோன்றிற்றாம். ஒரு ஆரம்பம் இல்லை. தொடர்ந்து வெடித்து துவங்கவில்லை. எப்போதும் ஒரே மாதிரி இருந்திருக்கிறது. இழந்த சக்தியையும் திடப் பொருளையும் அவ்வப்போது புதுப்பித்துக் கொள்கிறது. அதற்கான அமைப்பும் ஏற்பாடும் அதனுள் இருக்கிறது என எண்ணிப் பார்த்தார்கள். அதாவது, பிரபஞ்சம் ஒரு நதி போல. மொத்தமாகப் பார்க்கையில் நதி ஒரே மாதிரிதானே தோற்றமளிக்கிறது. ஆனால், ஒவ்வொரு கணமும் அதன் நீர் புதுநீர். இந்த தத்துவத்தை அவர்கள் அறிவித்தார்கள். அதற்கு 'ஸ்திர நிலை தத்துவம்' ஸ்டெடி ஸ்டேட் தியரி (Steady state

theory) என்று பெயரிட்டார்கள். அவர்கள் நண்பர் ஃப்ரெட் ஹாயில் Fred Hoyle இந்த தத்துவத்துக்கான கணித சமன்பாடுகளையெல்லாம் ஆக்கிக் கொடுத்தார். கொஞ்ச நாள் பிரபலமாயிருந்த இந்த தத்துவத்தின் ஒரே சௌகரியம் எப்போதும் அது இருந்து வருவதால் பிரபஞ்சத்துக்கு ஒரு சிருஷ்டி கர்த்தா தேவையில்லை.

ஆனால், இந்த தத்துவம் அதிக நாள் தாங்கவில்லை. 1960-களில் ராட்சத ரேடியோ டெலஸ்கோப்புகள் வந்து விட்டன. விண்வெளியின் ஆழத்துக்குள் நுட்பமாகப் பார்க்கும்போது அதன் ஆரம்ப நாட்களிலிருந்து இப்போது தான் நம்மை வந்து சேரும் பிரபஞ்சத்தின் சித்திரத்தைப் பார்க்க வாய்ப்பு கிடைத்தது. திட்டவட்டமாக அப்போது இருந்த பிரபஞ்சமும் - இப்போதுள்ள பிரபஞ்சமும் வேறு. அது விரிவடைந்திருக்கிறது; வலுவிழந்திருக்கிறது என்பது தெளிவாகியது. மேலும் 1965-ல் பிரபஞ்சம் முழுவதும் எல்லா திசைகளிலும் லேசான உஷ்ணம் பரவியிருப்ப தைக் கண்டுபிடித்தார்கள். இது ஸ்திர நிலைத் தத்துவத்தின் சவப் பெட்டியில் கடைசி ஆணியை அடித்தது. இந்த உஷ்ணம், பிரபஞ்சத்தின் ஆரம்ப மகாவெடியின் மிச்சமிருக்கும் உஷ்ணம். மைதானத்தில் வெடிகுண்டு வெடித்தபின் மிச்சமிருக்கும் புகைபோல அல்லது வாசம்போல.

பிரபஞ்சத்துக்கு ஓர் ஆரவாரமான ஆரம்பம் இருந் திருக்கிறது. அது ஒரு தீர்மானமில்லாத முடிவை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறது என்பதை அறிவியல் தெளி வாக நிரூபித்துவிட்டது. மனித இனத்தின் பல புராதன நம்பிக்கைகளில் முக்கியமானவை, பிரபஞ்சம் அழிவில்லா தது சாசுவதமானது. அதற்கு பிறப்பும் இல்லை. அழிவும் இல்லை என்பது. இரண்டுமே அறிவியலால் பொய்ப் பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஓல்பர் (Olber) முரண்பாடு என்று

ஒன்று இதற்கு பயன்படுகிறது. பிரபஞ்சம் சாசுவதமாக, காலத்திலும் வெளியிலும் - எல்லையற்றதாக, அழிவில் லாததாக இருந்தால் நம் இரவு நேரங்கள் இருட்டாக இருக்கக்கூடாது. அத்தனை நட்சத்திரங்களின் வெளிச்சங் களும் நம் வானத்தை நிரப்பியிருக்க வேண்டும். சின்ன கணக்குப் போட்டால் இது தெரிகிறது. பிரபஞ்சத்துக்கு வயதும் ஆரம்பமும் இருப்பதால்தான் இரவில் நம்மை வந்து சேரும் நட்சத்திரங்களின் ஒளியை மட்டும் பார்க்க முடிகிறது. வானத்தைப் பார்க்கும்போது நாம் உண்மை யாக காண்பது அதன் அழிவின் வெவ்வேறு கட்டங் களைத்தான். நம்மால் நம் கருவிகள் மூலம் பார்க்க முடிகிற பதினைந்து பில்லியன் ஒளிவருடங்கள் பிரபஞ்சத்தின் வயதைத் தெரிவிக்கின்றன.

நம் கணக்கு சமன்பாடுகள், விண்வெளியில் இப்போது மிஞ்சியிருக்கும் அந்த லேசான உஷ்ணம், இவைகளை யெல்லாம் கணக்கிட்டுப் பார்க்கும்போது பிரபஞ்சத்தின் அதிர்ச்சிகரமான பிறந்த தேதியின் அத்தாட்சிகள் தெரிகின்றன. அந்தக் கணத்தை ஏற்படுத்தியவர் கடவுள் என்றால், அவர் பிரபஞ்சத்தை ஒரு வாண வேடிக்கை போல் பற்ற வைத்துவிட்டு அது பாட்டுக்கு இயங்கட்டும் என்று மேட்டினி பார்க்க போய்விட்டாரா? பிரிட்டிஷ் இயற்பியலாளர் ரஸ்ஸல் ஸ்டானார்டு, கடவுளை ஒரு புத்தகத்தின் ஆசிரியருடன் ஒப்பிடுகிறார். புத்தகம் எழுதப்பட்டு விட்டது. காலம் அதன் பக்கங்கள். நாம் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக படித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். படிக்கப் படிக்கத்தான் முழுப் புத்தகமும் தெளிவாகும் - இது ஒரு கருத்து.

எப்படியும் கடவுள் சிருஷ்டியின் முதல் கணத்தை தீர்மானித்து விட்டு அதை அம்போ என்று விட்டு விடுவார் என்பது சரியான விவாதம் இல்லை. இதனால், அவர்கள் இந்து கருத்துக்களான படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் -

முன்றையுமே செய்பவர் கடவுள் என்பது பரவாயில்லை என்கிறார்கள். இந்து மதக் கருத்துக்களில் சிக்கல் கடவுள் அல்ல. கடவுள்கள். அவ்வளவு சக்திப் படைத்த கடவுள் படைத்ததுடன், நடத்தியும் காட்டுவார் என்பதுதான் பொருத்தம்.

கடவுளை நம்புவதில் இது மட்டும் இன்றி இதைவிட ஆழமான சந்தேகங்கள் எழுகின்றன. அவைகளை பாரபட்சமின்றி ஓர் ஆத்திகனுக்கும் நாத்திகனுக்கும் நடைபெறும் கற்பனை விவாதமாக டாக்டர். பால் டேவிஸ் (Dr. Paul Davies) தி மைண்ட் ஆஃப் காட் (The mind of God) என்னும் அற்புதமான புத்தகத்தில் எழுதியிருக்கிறார். அதை இங்கு தருகிறேன்.

நாத்திகன்: ஒரு கால கட்டத்தில் உலகத்தில் நடைபெறும் அத்தனை காரியங்களுக்கும் கடவுள்தான் காரணம். கல்லுக்குள் தேரை, கருப்பை உயிருக்கு எல்லாம் கடவுள்தான் ஏற்பாடு செய்கிறார். அடுத்த பஸ் வருவது, சிட்ஃபண்டு பணம் திரும்பி வருவது கூட கடவுள் செயல் என்கிற விளக்கம் தேவைப்பட்டது. அது அறியாமையால் வந்தது. மெல்ல மெல்ல அறிவியல் எல்லாவற்றின் இயற்கையையும் விளக்க கடவுளின் பொறுப்புகள் படிப்படியாக குறைந்து வருகிறது. அந்த முதல் வெடி வரை கடவுளே இல்லாமல் போய் விட்டார்கள். அதற்கு மட்டும் எதற்கு ஒரு கடவுள் தேவைப்படும் என்கிறாய்.

ஆத்திகன்: உங்கள் அறிவியலால் எல்லாவற்றையும் விளக்க முடியாது. உலகில் பல விந்தைகள் உள்ளன. உதாரணமாக, பெரிய வியப்பு உலகில் - முதல் உயிர் எப்படி உருவானது என்பதே சரியாக விளக்கப்பட வில்லை. உங்கள் அறிவியலாளர்களே இதை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நாத்திகன்: உண்மைதான். அறிவியல் எல்லாவற்றை யும் இன்னும் விளக்கவில்லை. இதில் இன்னும் என்பது

முக்கியமான சொல். விளக்க முடியும் என்றில்லை. கொஞ்ச நாள் ஆராய்ச்சியில் அதன் அறிவு விஸ்தாரமாக, மெல்ல மெல்ல விளக்கம் கிடைக்கும். ஆத்திகர்களான எல்லாரும் எப்போதும் இதைத்தான் சொல்கிறீர்கள். உங்கள் அறிவியலால் இதை விளக்க முடியவில்லை என்பீர்கள். விளக்கி விட்டால் இது எப்படி, இதை விளக்க முடியும்? என்று அந்த நிமிடத்தில் இன்னமும் விளக்கம் காணாத ஒரு பகுதியை எடுத்துக்காட்டாக சொல்கிறீர்கள்.

இப்படி இந்த விளக்கப்படாத ஓட்டைகள் இடம் மாறிக் கொண்டே போகின்றன. மெல்ல மெல்ல குறைந்து கொண்டும் வருகின்றன. என்னைப் பொறுத்தவரை, இவை அனைத்தும் அறிவியலால் விளக்கப்பட்டு விடும். அவகாசமும் ஆராய்ச்சி வசதிகளும் கிடைத்தால் அத்தனை பள்ளங்களும் குழிகளும் நிரப்பப்படும். கடவுள் என்கிற தத்துவத்துக்குத் தேவை இல்லாமல்; அதாவது, உங்கள் கடவுளுக்கு மெல்ல மெல்ல பவர் குறைந்து பிரபஞ்சத்தின் ஆரம்பத்தில் ஏற்பட்ட மகாவெடிக்கு மட்டும் உண்டான வர் என்று முடியும் இன்று.

ஆத்திகன்: உங்கள் அறிவியல் பிரபஞ்சம் இயங்க கடவுள் தேவையில்லை என்று நிரூபித்தாலும், அதனை ஆரம்பிக்க ஒரு கடவுள் தேவைப்பட்டே தீருகிறார்.

நாத்திகன்: சரி.. வேறு காரணம் எதுவும் இல்லாமல் கடவுள் பிரபஞ்சத்தைப் படைத்தார் என்ற கூற்றுக்கு மட்டும் தேவைப்படுகிறார் என்றால் நீங்கள் பிரச்னைக்கு தீர்வு கண்டுவிட்டீர்களா?

ஆத்திகன்: பின்...?

நாத்திகன்: இது தீர்வு அல்ல. பிரச்னையை வேறு தடத்துக்கு திசை திருப்புவது அவ்வளவுதான். 'கடவுள் பிரபஞ்சத்தைப் படைத்தார்' - இதற்கு என்ன அர்த்தம்? இது எனக்கு எந்த செய்தியையும் தருவதில்லை. அந்தப்

படைப்புக் கணத்தின் போது யாரும் இல்லை. அதை சோதித்துப் பார்க்க முடியாது. ஒரு மர்மத்தை (பிரபஞ்சத்தின் ஆரம்பம்) விளக்க மற்றொரு மர்மத்தை (கடவுள்) பயன்படுத்துகிறீர்கள் அவ்வளவே. நான் உங்களை உடனே கேட்கலாம். கடவுளைப் படைத்தது யார்?

ஆத்திகன்: கடவுளை யாரும் படைக்கத் தேவையில்லை. அவர் சுயம்பு. அவர் ஒரு தேவை. அவர் இருந்தே ஆக வேண்டும். அதில் ஏதும் நமக்கு தேர்வு இல்லை.

நாத்திகன்: அதே போல நம் பிரபஞ்சத்தையும் யாரும் படைக்கத் தேவையில்லை. அது சுயம்பு. அது தேவை. அதில் தேர்வு ஏதும் இல்லை என்று சொல்லலாமல்லவா?

ஆத்திகன்: விஞ்ஞானிகள் தர்க்கச் சங்கிலியை கவனிக்கலாம். ஏன் மரத்திலிருந்து பழம் விழுகிறது? புவி ஈர்ப்பு விசையால். ஈர்ப்பு விசை எப்படி வந்தது? - அது ஒரு புலம் போல பரவியிருப்பதால் என்கிறீர்கள். அது விண்வெளியின் வளைவு என்கிறீர்கள். இவ்வாறு ஒரு விளக்கத்தை மற்றொரு விளக்கத்தால் இடம் பெயர்த்துக் கொண்டே போகிறீர்கள். நாங்கள் கூறும் கடைசி கடவுளை மட்டும் ஏன் மறுக்கிறீர்கள்?

நாத்திகன்: அப்படியில்லை. எங்கள் விளக்கங்கள் அனைத்தும் பரிசோதித்துப் பார்க்கக் கூடியவை. விண்வெளி வளைந்திருப்பதை கருவிகளையும், விசைகளையும் வைத்துக் கொண்டு அளந்து பார்க்க முடியும். இல்லையெனில், அந்த விளக்கம் நிராகரிக்கப்படும். விளக்கங்கள் எப்போதுமே திருத்தத்துக்கு தயாராக இருப்பவை அவை வெறும் பேப்பர் முயற்சிகள் அல்ல.

பிரபஞ்ச அறிவை விஸ்தரிக்கின்றன. அவைகளிலிருந்து நமக்குப் பயனுள்ள நூற்றுக்கணக்கான டெக்னாலஜிகளும், விண்வெளிப் பயணங்களும், அன்றாட விஷயங்களும் கிடைக்கின்றன. ஆனால், இந்த கடவுள் என்கிற தத்துவத்தை வைத்துக்கொண்டு - ஒரு பயனும் இல்லை. அது இன்னொரு சிக்கலான அம்சத்தை சேர்க்கிறது. மேலும், கடவுள் பிரபஞ்சத்தை படைத்தாரா என்பதை நம்மால் சரி பார்க்கவே முடியாது. பரிசோதனைக்கு உட்படுத்தவோ நிரூபிக்கவோ முடியாது 'கடவுள் பிரபஞ்சத்தைப் படைத்தார்' - என்பது வெற்று வாக்கியம், அவ்வளவுதான். அவருடைய குணங்கள் என்ன, பொறுப்புகள் என்ன, என்ன கருவிகளைப் பயன்படுத்தினார், ஏன் இப்படிப் படைத்தார் - இந்த விவரங்கள் இல்லாமல் 'கடவுள் இருக்கிறார்' என்பதற்கு நீங்கள் வேறு விதமான நிரூபணம் தராத பட்சத்தில் அந்தக் கடவுளை என் போன்றவர்கள் நம்பத் தேவையில்லை.

ஆத்திகன்: உங்கள் முடிவு சரியில்லை. பிரபஞ்சத்தின் ஆரம்பக் கணம் வரையில் உங்களிடம் விளக்கம் இருக்கலாம். ஆனால், அந்த ஆரம்ப கணத்தை நீங்கள் ஒரு நிகழ்வாகவே முரட்டு உண்மையாகவே அறிய விரும்புகிறீர்கள். அதற்கு ஓர் ஆழமான விளக்கத்தைத் தேட மறுக்கிறீர்கள்.

நாத்திகன்: நீங்களும் கடவுளை ஒரு முரட்டு உண்மையாக ஒப்புக் கொள்ள விரும்புகிறீர்கள். நாங்கள் பிரபஞ்சத்தை... அவ்வளவுதான் வித்தியாசம். வாருங்கள் காஃபி சாப்பிடலாம்.

மேலே குறிப்பிட்ட விவாதங்களில் கடவுளை நம்புவதில் உள்ள சிக்கல்கள் எல்லாம் விரிவு படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. பிரபஞ்சம் 'படக்' என்று தோன்றியது என்கிற மொட்டையான, விளக்கமில்லாத விவரமாக அப்படியே

எடுத்துக் கொள்வதா?' அவ்வளவுதானய்யா இது!' என்கிற வகையில் ஒப்புக் கொள்வதா?

அண்மைக் காலம்வரை இந்த முதல் கணத்தின் விளக்கத்துக்கு கடவுள் என்னும் மகா சக்தி, இயற்பியல் விதிகளுக்கு மேற்பட்ட ஒரு சக்தி தேவைப்பட்டது. இந்த நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இந்த விவாதம் திசை திரும்பி வேறு வெளிச்சத்துக்கு வந்திருக்கிறது. அதை அடுத்து கட்டுரையில் பார்ப்போம்.

அதுவரை மேலே குறிப்பிட்டிருந்த இரண்டு கட்சிகளில் யாருக்கு உங்கள் ஓட்டு என்பதை தீர்மானிக்கலாம்.

4

பிரபஞ்சம் தன்னைத் தானே சிருஷ்டித்துக் கொள்ள இயலுமா என்கிற ஆதாரமான கேள்விக்கு இப்போது வந்து விட்டோம். பிரபஞ்சத்துக்கு ஓர் ஆரம்பம் இருந்திருக்கிறது என்பது அறிவியலால் நிரூபிக்கப்பட்டு விட்டது. அதன் காரணம்தான் நிரூபிக்கப்படவில்லை. இயற்பியல் விதிகளின்படி எந்த விளைவுக்கும் ஒரு காரணம் வேண்டும் என்பதனால் இது ஒரு முரண்பாடா கவே இருந்தது. அந்த ஆரம்பத்தை அவர்கள் ஓர் 'ஒருமித்த கணமாக' பார்க்கிறார்கள். அதை Singularity என்கிறார்கள். அதற்கு முன் எதுவும் இல்லை. காலம்கூட இல்லை. காலமும் தூரமும் சேர்ந்துதான் உண்டாயின. இதனால் தான் ஒரு சிருஷ்டிகர்த்தாவை அனுமானிப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. காலமே துவங்காமல் எப்படி சிருஷ்டி பண்ணமுடியும்? சிருஷ்டிக்க காலம் தேவை. மேலும் இயற்பியல் பௌதிக விதிகளும் அந்தக் கணத்தில்தான் தோன்றின என்கிறார்கள். விதிகள் தோன்றுவதன் முன் எந்த விதிகள் பயன்பட்டன என்பதற்கு பதில் இல்லை.

ஆகவே அந்த விதிகளுக்கே தன்னைத்தானே உண்டாக்கிக் கொள்ளும் தகுதியும் இருந்தால் பிரபஞ்சத்தை உண்டாக்க ஒரு கடவுள் தேவையில்லை. நவீன க்வாண்டம் இயற்பியலில் ஹைஸன்பர்கின் நிச்சயமில்லாத தத்துவம் Uncertainty principle என்பது இதற்கான சாத்தியத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிறது. ஹைஸன்பர்கின் தத்துவம் என்ன சொல்கிறது? அதற்குப் பலவிதமான விளக்கங்கள் உள்ளன. எளிமையாக சொல்லப் போனால் எந்த ஆதார குணமும் (உதாரணமாக ஒரு துகளின் வேகம், இருப்பிடம், சக்தி போன்றவை) நிச்சயமாக அறிய முடியாத, வேறுபாட்டுக்கு உள்ளானது.

காரணம் ஒரு துகளின் உண்மையை அறியும் செயலே அதன் உண்மையை மாற்றிவிடும். துகளின் இடத்தைக் கண்டுபிடித்தால் அதன் வேகம் மழுப்பப்படும். வேகத்தைக் கண்டு பிடித்தால் இருப்பிடம் மழுப்பப்படும். இந்த நிச்சயமில்லாத் தன்மையால் க்வாண்டம் விளைவுக்கு அதற்கு முற்பட்ட ஒரு காரணம் தேவையில்லை. அது ஒரு சாத்தியக்கூறு, Probability தான். அது நிகழ்ந்தாக வேண்டும் என்றில்லை. அந்த நிகழ்வை எதிர்பார்க்கவோ அறியவோ முடியாது. காரணமும் விளைவும் இவ்வாறு பிரிக்கப்பட்டபின் பிரபஞ்சத்தின் தன்னிச்சையான ஆரம்பத்திற்கு ஒரு இயல் பான வழி வகுக்கப்படுகிறது. க்வாண்டம் மாறுதல்களால் பிரபஞ்சம் தோன்றலாம் என்பதாகிறது. இதற்கு எந்த இயற்பியல் விதியையும் மீறத் தேவையில்லை. பிரபஞ்சம் தான்தோன்றியாக பிறப்பதற்கு அதன் க்வாண்டம் விதி களில் ஹைஸன்பர்க் தத்துவம் மூலம் இடம் இருக்கிறது.

ஆனால், க்வாண்டம் விதிகள் நுட்பமான அணுத் துகள்களுக்கு ஏற்பட்டவை. அவைகளை மிகப் பிரமாண்டமான பிரபஞ்சத்தின் ஆரம்பத்துக்குப் பயன்படுத்துவது சரியா என்பது அடுத்த கேள்வி. ஆரம்ப கணத்தில்

பிரபஞ்சம் மிகச் சிறியதாக மிக அடர்த்தியானதாக இருந்திருக்கிறது. அப்போது க்வாண்டம் இயற்பியல் விதிகள் செல்லுபடியாகும் என்று 'க்வாண்டம் காஸ் மாலஜி' என்கிற புதிய இயலில் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் கணக்குப்படி பிரபஞ்சம் ஆரம்பித்த முதல் செகண்டின் மிக மிக நுட்பமான ஒரு மில்லி செகண்டு என்பது ஒரு செகண்டில் ஆயிரத்தில் ஒரு பாகம். ஒரு மைக்ரோ செகண்டு என்பது பத்து லட்சத்தில் ஒரு பாகம். இப்படியே ஒன்றைத் தொடர்ந்து நாற்பத்தேழு சைபர் அளவுக்குப் பிரித்த கணத்தில் அதன் எடை அடர்த்தி மிகமிக மிக அதிகமாக (ஒரு கன சென்டிமீட்டருக்கு ஒன்றைத் தொடர்ந்து 93 சைபர் கிராமாக) இருந்தது. அதுவரை க்வாண்டம் விதிகளை அதற்குப் பயன்படுத்த முடியும் என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். ஜேம்ஸ் ஹார்ட்டில், ஸ்டீஃபன் ஹாக்கிங் இருவரும் இதை விவரித்துள்ளார்கள். இந்த முதன்முதல் முதன்முதலான கணத்தை ப்ளாங்க் கணம் என்கிறிர்கள். (க்வாண்டம் விதிகளைக் கண்டுபிடித்த விஞ்ஞானி மாக்ஸ் ப்ளாங்கின் பெயரில்) இதில்தான் பிரபஞ்சம் ஒரு சாத்தியக்கூறிலிருந்து நிஜமாவதற்கு உண்டான சூழ்நிலை இருந்திருக்கிறது. எந்த விதியையும் மீறாமல், எந்த விதிக்கும் எந்தக் காரணத்துக்கும் தேவை யில்லாமல் பிரபஞ்சம் தோன்றியிருக்கலாம். இதுதான் அறிவியலின் இன்றைய முடிவு.

இந்த பிரமிக்க வைக்கும் முடிவுடன் நாம் ஒத்துப் போவதற்கு முன் இதற்கு ஏதேனும் பரிசோதனை மூலம் நிரூபணம் இருக்கிறதா என்றால் க்வாண்டம் உலகில் இன்றும் சக்தி துகளாகவும் துகள் சக்தியாகவும் அவ்வப் போது தன்னிச்சையாக Spontaneous ஆகத் தோன்று கிறது; மாறுகிறது. இன்றைய பரிசோதனைகளில் வெளிப்படும் வெளிச்சங்கள் ஃபோட்டான்கள் அனைத் தும் இப்படி எதிர்பாராமல் தன்னிச்சையாகத் தோன்றுப

வையே. க்வாண்டம் விளைவுகள் அனைத்தும் இப்படிப் பட்டவையே என்று உதாரணம் காட்டுகிறார்கள்.

இதற்கு மேல் இந்த விளக்கங்கள் மிக மிகச் சிக்கலா கின்றன. இதுவரை பிடிவாதமாகப் படித்து வந்திருக் கிறீர்கள் என்றாலே உங்கள் ஆர்வத்துக்கு ஒரு சலாம்.

பவுண்டரி கண்டிஷன்கள், கற்பனைக் காலம் போன்ற கடினமான சித்தாந்தங்களை இப்போது உள்ளே நுழைத்து மேலும் உங்களைக் குழப்ப விருப்பமில்லை. தீவிர ஆர்வமுள்ளவர்கள் ஸ்டீஃபன் ஹாக்கிங்கின் Black Holes and Baby Universe என்னும் தொகுப்பில் The Origin of the Universe என்னும் கட்டுரையைப் படிக்க வேண்டுகிறேன்.

அந்தக் கட்டுரையின் இறுதி வரிகளை இங்கே கொடுத் திருக்கிறேன்.

''நாங்கள் கூறியது உண்மையென்றால் இயற்பியல் விதிகள் பிரபஞ்சத்தின் ஆரம்பத்திற்குக் கூட செல்லுபடி யாகும். இதனால் கடவுளுக்கு பிரபஞ்சத்தின் ஆரம்ப நிலையைத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமை இருக்காது. ஆனால், கடவுளுக்கு பிரபஞ்ச விதிகள் என்னவென்று நிர்ணயிக்கும் உரிமை இருக்கலாம். இதிலும் அவருக்கு தேர்ந்தெடுப்பு இருக்காது. காரணம் எத்தனையோ விதிகள் இருந்தாலும் மிகக் குறைவான எண்ணிக்கையுள்ள விதிகளே தமக்குள் முரண்பாடில்லாமல் நின்று நிலைத்து, இறுதியில் நம்மைப் போல புத்திசாலி ஜீவன்கள் தோன்ற வழிவகுத்து, கடவுள் இருக்கிறாரா என்று கேள்வி கேட்க வைக்கும் இந்தக் கணம் வரை கொண்டு வரும். சரி... ஒரு சில விதிகள்தாம் இந்த நிலைக்குக் கொண்டு வரும் என்றால் அந்த விதிகள் என்பவை என்ன? கணிதச் சமன்பாடுகள் தானே? அவைகளை உயிர்ப்பிப்பது மெய்ப்படுத்துவது எது? என்கிற கேள்வி எழும்போது அந்த விதிகளே

தம்மைத் தாமே உசுப்பிக் கொள்ளும் குணம் படைத்தவை என்று நிரூபிக்க முடியலாம். அப்போது அறிவியல், பிரபஞ்சம் எப்படி ஆரம்பித்தது என்கிற கேள்விக்கு விடை அளித்துவிடும். ஆனால், பிரபஞ்சம் ஏன் தன்னை ஆரம்பிக்கத் தீர்மானித்தது என்பதற்கு விடை என்னிடம் இல்லை.''

- இவ்வாறு அந்தக் கட்டுரையை முடித்திருக்கிறார்.

இப்போது கணிதச் சமன்பாடுகளைக் கொஞ்சம் நுட்பமாக கவனிக்கலாம். இயற்கையின் விதிகளைக் கணிதச் சமன்பாடுகளாக நாம் தெரிவிக்க முடிகிறது. e=mc2 என்பது ஒரு சமன்பாடு. இது ஓர் இயற்பியல் உண்மையின் வடிவம். ஒரு சித்திரம் போலத்தான். கணிதத்தை துல்லியமான இயல் என்பார்கள். எந்தவித பிம்பங்களையும் படிமங்களையும் உண்மை வடிவங் களையும் சாராமல் கணித இயல் தனித்து இயங்க முடியும். நடைமுறை வாழ்க்கையுடன் எவ்வித தொடர்பும் இல்லாத நூற்றுக்கணக்கான தேற்றங்களும் நிரூபணங்களும் அதில் அமைக்க இயலும்.

கிரேக்கர்கள், நம் புராதன இந்திய வானவியலாளர்கள் காலத்திலிருந்து எண் கணிதம் மனிதனை வசீகரித்து வந்திருக்கிறது. எண்களுக்கும் கடவுள் தன்மைக்கும் ஒரு தொடர்பு இருக்கிறது என்று எல்லா மதங்களிலும் நம்பிக்கைகள் இருக்கின்றன. நம் இந்து நம்பிக்கைகளிலும் ஒற்றை எழுத்து, எட்டெழுத்து, ஐந்தெழுத்து, ஆறெழுத்து போன்றவையெல்லாம் கடவுளுடன் எண்களை சம்பந்தப்படுத்துகின்றன. பித்த கோரஸ், அரிஸ்டாட்டில் போன்றவர்கள் எண்களில்தான் கடவுளே இருக்கிறார். அவைகளில் பிரபஞ்ச சங்கீதமே இருப்பதாக நம்பினார் கள். எண்கள் என்பது என்ன? இலக்கங்கள். மனித மனதில் ஏற்பட்ட இலக்கங்கள் abstractions. நாம் 'எட்டாம் நம்பர் ஜெயிடுச் சுடுச்சு' என்று சொல்லும்போது அந்த

எண்ணிக்கை கொண்ட குதிரையைக் குறிக்கப் பயன் படுத்துகிறோம். இவ்வகையில் அவை குறியீடுகள். நாம் பத்து வரைதான் எண்ணுவதற்குக் காரணம் நமக்கு பத்து விரல்கள் இருப்பதால். (ஒரு கம்ப்யூட்டருக்கு இரண்டே இலக்கங்கள்தான்). இருந்தும் எண்களில் என்னவோ ஒரு விசித்திரம், மாஜிக் இருப்பதை மனிதனால் அவ்வப்போது கண்டுபிடித்து வியப்படைய முடிகிறது.

Fractals என்கிற இயலில் பல ஆச்சரியகரமான உருவங்கள் தோன்றுகின்றன. சாதாரண எண்களுக்கு சில விநோத குணங்கள் உள்ளன. உதாரணமாக, *28* என்கிற எண் அதை வகுக்கும் எண்களான (Factors) *14,7,4,2,1* இவைகளின் கூட்டுத் தொகை. அதுபோல் *6 (3 2 1)* இவ்வகை எண்களை ஆதர்ச (Perfect) எண்கள் என்றார்கள். இந்த வகை எண்களுக்குக் கடவுள் தன்மை இருப்பதாக எண்ணினார்கள். கெப்ளர் கடவுளை ஒரு ஜியோமெட்ரி நிபுணர் என்றார். அசைரியர்களும் பாபிலோனியர்களும் வானத்து கிரகங்களுக்கு எண் குணங்கள் அளித்தார்கள். புராதன நம்பிக்கைகள் பலவற்றில் *1* என்ற எண் முக்கியமானதாக இருந்தது. ஹீப்ருக்கள் 40-ஐ பெரிசாகச் சொன்னார்கள். புனித அகஸ்டைன், பைபிளில் எண்களின் பங்கை விவரமாக அலசியிருக்கிறார். எண்களுக்கு மனித மனத்திற்கு அப்பாற்பட்ட குணங்கள் ஏற்கெனவே இருக்கின்றனவா என்று யோசித்தார்கள். உதாரணமாக, 1x1x1 என்பது 1; 2x2x2 என்பது *8;* 3x3x3 என்பது 27. இவைகளைக் கூட்டினால் 36. இதன் வர்க்கமூலம் *6. 1+2+3* இவைகளின் கூட்டுத் தொகை!

இந்த விநோத எண்குணம் நாம் இதைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு முன்பே இருந்ததா? இருந்தால் எங்கே, எந்த மனதில் இருந்தது போன்ற கேள்விகளும் கேட்கப் படுகின்றன.

ஒரு காலகட்டத்தில் கணிதம் கடவுள் ஸ்தானத்தை ஏற்க இருந்தது. இதை கெடல் (Godel) என்பவர் கெடுத்துத் தொலைத்தார். அதற்கு முன்னரே கிரேக்கர்களுக்கு பெருத்த ஏமாற்றங்கள் சில எண் கணிதத்தில் நேர்ந்தன. வட்டத்தின் சுற்றளவை அதன் விட்டத்தால் வகுத்தால் வரும் எண் 'பை.' அதை அவர்கள் என்னதான் முனைந்தாலும் எண்ணாக எழுத முடியவில்லை. கணக்கிடக் கணக்கிட அனுமார் வால் போல் நீண்டு கொண்டே போகிறது. அதே போல் ஒரு சதுரத்தின் பக்கம் *1* என்று இருக்கும்போது பித்தகோரஸ் தேற்றத்தின்படி அதன் விட்டம் (டயாகனல்) *2*-ன் வர்க்கமூலம். இதையும் எண்ணால் எழுத முடியவில்லை.

5

சென்ற கட்டுரையில் சொன்னவாறு கர்ட் கெடல் (Kurt Godel) என்னும் ஆஸ்திரியா தேசத்து கணித, தர்க்க வியலாளர் *1931*-ஆம் ஆண்டு ஓர் உண்மையை நிரூபித்தார். கணிதவியலில் சில கூற்றுக்களை எந்த விதத்திலும் உண்மையென்றோ பொய்யென்றோ நிரூபிக்க முடியாது. ஓர் உதாரணமாக 'தம்பு' என்று ஒரு கம்ப்யூட்டர் இருக்கிறது என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். திறமையாக வடிவமைக்கப்பட்டது. அதனிடம் தர்க்க வாதத்தையோ கணிதவியலையோ சார்ந்த எந்தக் கூற்றைக் (Statement) கொடுத்தாலும் அதை அலசிப் பார்த்து உண்மையா பொய்யா என்று தவறாமல் சொல்லிவிடும். இது சாத்தியமே. அதனால் இந்த விஷயத்தில அது தப்பே செய்யாது என்பது ஓர் உண்மை. அதனிடம் ஓர் எளிய கூற்று கொடுக்கப்பட்டு அது உண்மையா பொய்யா எனக் கேட்கப்படுகிறது. அது ''தம்பு என்னும் கம்ப்யூட்டரால் இந்தக் கூற்று உண்மை என்று நிரூபிக்க இயலாது''

என்பதே. இதை கம்ப்யூட்டர் அலசி அது உண்மைதான் என்று தீர்மானித்தால் கம்ப்யூட்டரால் அதைக் கண்டு பிடிக்க முடியாது என்பது பொய்யாகிறது. காரணம் கம்ப்யூட்டர் அதை அப்போதுதான் சாதித்திருக்கிறது. கூற்று பொய்யாக்கப்பட்டால் அது உண்மையல்ல. இதனால் கேள்விக்கு 'உண்மைதான்' என்று பதிலளிக்க முடியாது. கூற்று உண்மையாக இருந்தாலும் அதை உண்மை என்று தம்புவால் முடிவெடுக்கவே முடியாது. இதைத் தலைமுடி அதிகம் இருப்பவர்கள் நிதானமாக யோசித்துப் பாருங்கள் புரியும்.

கெடலின் சித்தாந்தப்படி இவ்வகையிலான, உண்மை என்றோ பொய் என்றோ திட்டவட்டமாக நிரூபிக்க இயலாத கூற்றுக்கள் பல உள்ளன. கணிதவியலிலும் தர்க்கவியலிலும் இந்தக் குறைபாடு ஒரு பெரிய அதிர்ச்சியை உண்டாக்கியது. கடவுளை அதன்மூலம் காணலாம் என்னும் நம்பிக்கைகள் கவிழ்ந்தன.

கடவுள் தேவைதானா என்று ஒருசாரார் கேட்கிறார்கள். இந்தக் கேள்வியின் ஆதாரம் என்ன? பிரபஞ்சத்துக்கு ஒரு விளக்கம் இருக்கிறது. அதனால் சுயமாக தன்னையே விளக்கிக் கொள்ள இயலவில்லை. பிரபஞ்சத்திற்கு வெளிப்பட்ட, அப்பாற்பட்ட ஒன்றால்தான் அதை விளக்க வேண்டும். அதை கடவுள் என்று சொல்லலாம் என்றால் கடவுளை விளக்குவது எது என்கிற சங்கடமான கேள்வியிலிருந்து தப்பிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு ஒரே வழி எப்படியோ கடவுள் தன்னைத்தானே விளக்கிக் கொள்ள முடியும் என்பதே. பிரபஞ்சத்தை விளக்க கடவுள் என்பவரின் தேவை யதேச்சையானது (Contingent) என்றால் இந்த வாதச் சங்கிலி முடிந்து போவதில்லை. கட வுளுடைய இருப்பையும் இயற்கையையும் தீர்மானிக்கும் விஷயங்கள் உள்ளன என்று ஆகிறது. அவைகள் கடவுளுக்கு அப்பாற்பட்டவையா அல்லது கடவுள் தன்

காரணத்தையும் தனக்குள்ளேயே அடக்கி வைத்திருக் கிறாரா. இதை நம்மால் எண்ணிப் பார்க்க முடிகிறதா?

'பரந்த தெய்வமும் பல் உலகும்
படைத்து அன்று உடனே விழுங்கி
கரந்து உமிழ்ந்து கடந்து
இடந்தது கண்டும் தெளிய கில்லீர்

- என்னும் நம்மாழ்வாரைப் போல அத்தனை நிச்சயமாக சொல்ல முடியாமல் தவிக்கிறார்கள் விஞ்ஞானிகள். கடவுள் அவசியமானவர், கடவுள் யதேச்சையானவர் இரண்டிற்கும் சன்னமான வேறுபாடு உண்டு. ப்ளேட்டோ இதனால் இரண்டு கடவுள்களை சித்தாந்தித்து 'டெமி அர்ஜ்' என்றார்.

நவீன சிந்தனையாளர்கள் Process theology என்கிற புதிய திசையில் சிந்திக்கிறார்கள். இதன்படி பிரபஞ்சம் திடப் பொருள்களும் சம்பவங்களும் மட்டும் அல்ல. ஒரு திசையில் செல்லும் நிகழ்வு என்கிறார்கள். இருப்பதைவிட (being) ஆவது (becoming) முக்கியம் என்கிறார்கள். நியூட்டனின் இயந்திர இயக்க உலகை விட எதிர்காலத்தில் நிகழ்வது நிகழ்காலத்தில் தீர்மானிக்கப்படாத உலகை அவர்கள் சொல்கிறார்கள். சாத்தியக்கூறுகள் பல இருக்கின்றன. இயற்கை அவைகளில் தேர்ந்தெடுக்கிறது. ஒரு மலையோ, மனிதனோ, மேகமோ வெறும் அணுத் துகள்களின் கூட்டமைப்பு என்று சொன்னால் போதாது, இவை அனைத்தும் சூழ்நிலையைச் சார்ந்த திறந்த அமைப்புகள் (open systems) என்கிறார்கள்.

மனிதன் என்பவன் ஆதாரமாக அணுக்கூட்டங்கள் மட்டும் அல்ல. அவன் ஒரு தகப்பன், ஒரு தலைவன், ஒரு தச்சன், கொலைகாரன், கவிஞன் என்று பலவித அடையாளங்கள் சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப உள்ளன. இதனால் அணுத்துகள்களிலிருந்து மனிதனை மேல் நோக்கி

சிந்திப்பதற்கு பதிலாக மனிதனிலிருந்து அணுத்துகளுக்கு செல்லும் டாப் டௌன் (Top down) அணுகுமுறை க்வாண்டம் இயற்பியல் வந்ததும் வலுப்பெற்றது. நாம் எல்லோரும் 'லாப்லஸ்' சொன்னது போல வெறும் இயற்பியல் விதிகளுக்குப் படியும் இயந்திரங்கள் அல்ல. நம் சூழ்நிலையும் நம் அடுத்த கணத்தை எதிர்பாராத விதத்தில் பாதிக்கிறது. முழு உலகும் ஒன்றுடன் ஒன்று சார்ந்த கூட்டமைப்பு. சுற்றி உள்ள மற்ற உயிர்கள் திடப் பொருள்கள் சார்ந்த கூட்டமைப்பு என்று எண்ணுகிறார்கள். கேயாஸ் தியரி (Chaos theory) நான்லீனியர் சிஸ்டம்ஸ் (Non-linear systems) போன்றவை அண்மைக் காலத்தில் விஞ்ஞானி களின் கவனத்தை ஈர்க்கின்றன.

ஆல்ஃப்ரெட் நார்த் வைட்ஹெட் - (Alfred North Whitehead) என்னும் கணிதவியல் தத்துவஞானி கடவுள் என்பவரின் பொறுப்பு உலகை ஒழுங்குபடுத்துவது. அதுவும் நேரடியாக இல்லாமல் பல சாத்தியக்கூறுகளை அமைத்துக் கொடுப்பதன் மூலம் என்கிறார். அவைகளில் ஒன்றை பிரபஞ்சம் இயற்பியல் விதிகளின்படி செயல் படுத்துகிறது என்றார். இந்த விதத்தில் கடவுளுக்கு அன்றாடப் பொறுப்புகள் இல்லை. அவருடைய சிருஷ்டி நல்லதை நோக்கிச் செல்ல வேண்டும் என்கிற ஒரே குறிக்கோள் மட்டும். அவருடைய தீர்மானமாக இருந்திருக் கலாம். இதுகூட ஒரு யூகம்தான். மனித உயிர் இவ்வளவு சிறப்பாக பரிணமித்து வந்திருப்பதைப் பார்க்கும்போது இது உண்மையாக இருக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. நல்லது நடந்திருக்கிறது. பிரபஞ்சம் மெல்ல மெல்ல தன்னை ஒழுங்குபடுத்திக் கொள்கிறது என்றார். கடவுள் பிரபஞ்சத்தை படைத்தவர் மட்டும் இல்லை. அதன் இயக்கத்திலும் முன்னேற்றத்திலும் பங்கு கொள்பவர் என்கிற சித்தாந்தத்தை முன்வைக்கிறார் வைட்ஹெட். கடவுள் எல்லாம் தெரிந்தவர், என்றில்லாமல் பிரபஞ்சத்தின்

மாறுதல்களை உண்டாக்கி அவைகளைப் பாதிக்கிறவர், அவைகளால் பாதிக்கப்படுபவர் என்கிறார்.

கடவுள் அவசியமானவர், கடவுள் யதேச்சையானவர் - இவ்விரண்டு கருத்துக்களையும் உள்ளடக்கிய டை - போலார் (Di polar) இரு துருவக் கடவுளையும் சிலர் பேசுகிறார்கள். கீத்வார்டு என்பவர் கடவுளின் சில பகுதிகள் அவசியம். சில பகுதிகள் யதேச்சை என்கிறார்.

இது ஓர் ஆறுதல் வார்த்தை என்றால் இதையெல்லாம் படித்ததில் உங்களுடன் நானும் குழம்பித்தான் போகிறேன் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். க்வாண்டம் இயற்பியலால் தான் அந்த மாதிரியான டை - போலார் சித்தாந்தங்களைக் கற்பனை செய்ய முடியும் என்று தோன்றுகிறது. அதன் படி கடவுளை அறிய முயலும் முயற்சியே கடவுளின் இயற்கையை மாற்றி விடுகிறது. அதனால் கடவுளைப் பற்றிய முழு உண்மையை மனித மனத்தால் அறியவே முடியாது என்று தோன்றுகிறது. காரணம் மனிதனுக்கு எல்லைகள் உள்ளன. அவைகளை மனிதன் மெல்ல மெல்ல விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகளால் விஸ்தரித்தாலும் கண்ணால் பார்க்கக் கூடியவை ஒரு அலை அகலம் மட்டுமே. காதால் கேட்கக் கூடியவை சில ஒலிகள் மட்டுமே. மனதால் எண்ணக் கூடியவை மொழியின் வார்த்தைகளின் இலக்கணத்தின் எல்லைகளுக்கு உட்பட்டவை மட்டுமே.

கடவுளே பார்க்காத காட்சியாக, கேட்காத கானமாக, புரியாத வார்த்தையாக இருக்கலாமல்லவா?

Douglas Adams ஒரு பிரிட்டிஷ் சைன்ஸ் பிக்ஷன் எழுத்தாளர், தமாஷான விஞ்ஞானக் கதைகள் எழுதுவார். அவருடைய The Hitchhiker's Guide to the Galaxy என்கிற நாவலில் பிரபஞ்சமெங்கும் பரவிய ஒரு ராட்சத கம்ப்யூட்டரை தீவிரமாக புரொக்ராம் பண்ணி ஒரு கேள்வி கேட்கிறார்கள். பிரபஞ்சத்தின் ரகசியம் என்ன என்று.

அந்த கம்ப்யூட்டர் நாற்பது வருஷமோ என்னவோ ராப்பகலாக கணக்கிடுகிறது. விஞ்ஞானிகள் ஆவலுடன் காத்திருக்க கடைசியில் விடை தெரிந்து விட்டது என்கிறது. மூச்சைப் பிடித்துக் கொண்டு அந்த விடை திரையில் வரக் காத்திருக்கிறார்கள். வருகிறது.

என்ன விடை?

தி ஆன்ஸர் இஸ் 43.

இந்த அபாரமான கற்பனைக் கதையை ஞாபகத்தி லிருந்துதான் சொல்லியிருக்கிறேன். அதனால் சில பிழைகள் இருக்கலாம். உள்ளர்த்தம் இதுதான். பிரபஞ்சத் தின் ரகசியத்தை நாம் அறிந்தாலும் அது நமக்குப் புரியாது. அதற்கான தகுதியை நம் புரிதலின் எல்லைகள் தடுத்துவிடலாம் என்பதே.

அவரவர் தமதமது அறிவறிவகைவகை
அவரவர் இறையவர் என்அடி அடைவர்கள்
அவரவர் இறையவர் குறைவிலர் இறையவர்
அவரவர் விதிவழி அடைய நின்றனரே

- என்கிற திருவாய்மொழி இந்தத் தேடலுக்கு வெகு அருகில் வருகிறது. அவரவர் தங்கள் தங்கள் அறிவு அறியும் வகையில் கடவுளைக் காண்கிறார்கள். இதில் எதுவும் தப்பில்லை. அவரவர் விதிகளின்படி அடைய முடியும் என்று அர்த்தம் கொள்ளும்போது இயற்பியல் விஞ்ஞானிகளையும் கடவுளை அறிய முயற்சிப்பவர்கள் பட்டியலில் சேர்க்க முடிகிறது. கடவுள் தேவையில்லை என்று சொல்பவரையும் 'உளன் எனில் உளன். உளன் அலன் எனில் அலன்' என்று சேர்த்துச் சொல்கிறார். இவர்கள் எல்லோருமே 'அத்ருஸ்யோ வியக்த ரூபஸ்ச' என்று சகஸ்ரநாமத்தில் சொல்லும் ஒருவரை / ஒன்றை தேடி அலைகிறார்கள்.

டக்ளஸ் ஆடம்ஸ்ஸின் கம்ப்யூட்டர், கற்பனைதான். ஆனால், கடவுளே ஒரு விதமான பிரபஞ்ச கம்ப்யூட்டரா என்றும் சிலர் வியந்திருக்கிறார்கள்.

6

ஜேம்ஸ் ஜீன்ஸ் என்னும் வானவியலாளர் ஒருமுறை கடவுள் ஒரு கணித மேதை என்றார். பிரபஞ்சத்தின் அமைப்பைக் கணித வடிவில் காட்ட முடியும் என்கிற நம்பிக்கைதான் அவர் சொன்னதன் அடிப்படை.

இந்தக் கருத்து புராதனமானது. கிரேக்க சிந்தனை யாளர்கள், கலிலியோ, நியூட்டன், டெஸ்கார்ட்டஸ் எல்லாரும் இதை நம்பினார்கள். "இயற்கையின் புத்தகம் கணித மொழியில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது." என்றார் கலிலியோ. இது ஏன் என்பது மிகப் பெரிய மர்மமாக இருக்கிறது. கண்டுபிடிக்க வேண்டியது ஏதோ பாக்கி யிருப்பதுபோலத் தோன்றுகிறது. இயற்கையின் எல்லா விளைவுகளையும் கணித சமன்பாடுகளால் இன்று வரை விவரிக்க இயலுவதே அவர்களுக்கு வியப்பாக இருக் கிறது. இது பற்றிய அபிப்பிராயங்கள் விஞ்ஞானிகளிடம் வேறுபடுகின்றன. மனிதன் கண்டுபிடித்த சாகசம்தான் கணிதம் என்று சிலர் சொல்கிறார்கள். வேறு சிலர் இயற்கையின் கணித வடிவில் ஓர் ஆழ்ந்த உண்மை ஒளிந்துகொண்டிருக்கிறது என்கிறார்கள்.

கணிதம் மனிதன் தோன்றுவதற்கு முன்பே இருந்ததா என்கிற கேள்வியைப் பற்றி முன்பு கொஞ்சம் பேசினோம். உதாரணமாக, வகுபடா எண்கள் (Prime numbers) பற்றி

நமக்குத் தெரியும். 7,13,17 போன்றவை உதாரணங்கள். அவைகளை 1-ஐயும் தம்மையுமே தவிர வேறு எந்த எண்ணாலும் வகுக்க முடியாது.

''இருபதுக்கு அப்புறம் உள்ள முதல் வகுபடா எண் 23.'' இந்தக் கணித உண்மை நாம் ப்ரைம் நம்பர்களைக் கண்டுபிடிப்பதன் முன்பே உண்மையாக இருந்ததா? இதுதான் ஆதாரமான கேள்வி. யதார்த்தவாதிகள் இந்தக் கேள்வி அர்த்தமற்றது என்று தள்ளிவிட்டார்கள்.

ரோஜர் பென்ரோல் (Roger Penrose) ஆக்ஸ்ஃபோர்டு பல்கலைக் கழக கணிதப் பேராசிரியர், வேறுவிதமாக சிந்திக்கிறார். ''இந்தக் கணிதக் கோட்பாடுகளில் ஓர் ஆழமான உண்மை இருப்பதாகத் தெரிகிறது. மனித சிந்தனையை ஏதோ ஒரு புற உண்மையை நோக்கி அழைத்துச் செல்வதாகவே அவை தோன்றுகின்றன. அந்த உண்மைக்கு ஒரு தனித்தன்மை இருக்கிறது. அது நமக்கு அறைகுறையாகத்தான் காண்பிக்கப்படுகிறது'' என்றார். பென்ரோஸ் சிறந்த சிந்தனையாளர். அவர்தான் ஸ்டீஃபன் ஹாக்கிங்குடன் இணைந்து, பிரபஞ்சம் ஆரம்பமான ஒருமித்த கணத்தைச் சிந்தித்தவர். அவரை வியப்படைய வைப்பது மேண்டல்ப்ராட் என்னும் ஐ.பி.எம். விஞ்ஞானி கண்டுபிடித்த fractals என்னும் விநோதமான விஷயம். இதற்கும் கேயாஸ் என்னும் குழப்ப தத்துவத்துக்கும் சம்பந்தம் உண்டு.

மேண்டல்ப்ராட் செட் (Mandelbrot set) என்பது ஓர் எளிய கணித சமன்பாட்டின் அடிப்படையில் கணக்கிடப் பட்ட விநோத வடிவங்களின் தொகுப்பு.

உங்களுக்கு கணிதவியலில் காம்ப்ளெக்ஸ் எண் களைப் பற்றிக் கொஞ்சம் தெரிந்திருந்தால் அடுத்த பாராவைப் படியுங்கள். மற்றவர்கள் பாராவைத் தாண்டி விடலாம்.

$Z - Z^2 + C$ என்கிற சமன்பாட்டில் Z.C, Complex numbers, C மாறாதது. இந்த எளிய முறையை வைத்துக் கொண்டு þ என்பதற்கு பல மதிப்புகள் கொடுத்து கணக்கிட்டால் வருவதை ஒரு கணிப்பொறியின் திரையில் புள்ளிகளாக வைக்கலாம். அவைகளை இணைக்கும் கோலங்கள் பிரமிக்க வைக்கும் வடிவங்கள் பெறுகின்றன. இதன் அழகை வார்த்தைகளால் விவரிப்பது கடினம்.

உலகம் யாவையும் தாமுளவாக்கலும்
நிலை பெறுத்தலும் நீக்கலும் நீங்கிலா
அலகிலா விளையாட்டுடையார் அவர்
தலைவர் அன்னவர்க்கே சரண் நாங்களே

- என்று கம்பர் சொல்லும் ''அலகிலா விளையாட்டு'' ஃப்ராக்டல்ஸில் இருக்கிறதோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

பென்ரோஸ் இந்த விநோதத்தை, வடிவங்களின் விஸ்தாரத்தை முதலில் மேண்டல்ப்ராட் அறிந்திருக்க மாட்டார் என்று எண்ணுகிறார். இந்தத் தொகுப்பை முழுவதும் நம்மால் அறியவே முடியாது. அவ்வளவு விநோத வடிவங்கள் எழுகின்றன. ''எனக்கென்னவோ இது நம் மனித மனத்தின் அங்கமல்ல என்று தோன்று கிறது. கம்ப்யூட்டரை வைத்து அவைகளை வரைய முடியுமே தவிர அதன் புதுப்புது வடிவ எல்லையைக் காணவே முடியாது. அது நிச்சயம் மனித மனத்தின் கண்டுபிடிப்பல்ல மனதுக்குத் தெரிய வந்தது'' (Not invented but discovered) என்கிறார். மார்ட்டின் கார்ட்னரும் இதை ஆமோதிக்கிறார். ''கணித உண்மைகள் முன்பே இருந்தன எவரெஸ்ட் மலைபோல. நாம் அவைகளை மெல்ல மெல்ல அறிந்துகொண்டு வருகிறோம்.''

இவைகள் ஒருவேளை கடவுளின் செயல்களோ அல்ல .இவைகள்தான் கடவுளோ என்று தோன்றுகிறது அவர்களுக்கு.

படைப்பாளிகளுக்கும் இந்த மாதிரி உணர்வு வரும். ஒரு சித்திரக்காரரோ, இசைக் கலைஞரோ தம்முடைய சிறந்த படைப்புகளை மனித மனதுக்கு வெளிப்பட்ட உண்மைகளோடு ஏற்படும் பரிச்சயம் என்று எண்ணுகிறார்கள்.

ரூடி ரக்கர் என்பவர் ''மனவெளி (Mindscape) என்று ஒன்று இருக்கிறது. அங்கே கணித உண்மைகள் வசிக்கின்றன. அவைகளை நாம் ஒவ்வொன்றாக கண்டறிகிறோம்'' என்கிறார்.

சில சமயம் இம்மாதிரியான உண்மைகளின் தரிசனம் சட்டென்று சற்றும் எதிர்பாராமல் நிகழ்கின்றன. இதற்கு பல உதாரணங்கள் உள்ளன.

கார்ல் காஸ் (Carl Gauss) என்னும் விஞ்ஞானிக்கு ஒரு முக்கியமான கணக்கு விடை கிடைக்காமல் மாதக் கணக்காகத் தவிக்க வைத்தது. ஒருநாள் சட்டென்று மின்னலடித்தாற் போல விடை கிடைத்தது என்று எழுதியிருக்கிறார். காஸ் ஒரு இளம் மேதை. ஹென்றி பாயின்கேரே (Henri Poincere) என்பவரும் இம்மாதிரியான அவஸ்தைக்கு உள்ளாகி சட்டென்று ஒருநாள் பஸ் ஏறக் கால் வைத்தபோது விடை கிடைத்தது என்கிறார்.

ஸ்ரீனிவாச ராமானுஜன் சில கணக்குகளுக்கு விடைகள் கனவில் கிடைத்ததாகச் சொல்லியிருக்கிறார். ராமானுஜன் ஓர் உன்னத உதாரணம். ஏழைக் குடும்பத்தில் பிறந்து கணிதவியலை சம்பிரதாய முறையில் கற்றுக் கொள்ளாமல் சுயமாகப் படித்துத் தெரிந்துகொண்டு மேற்கத்திய அணுகலிலிருந்து முழுவதும் மாறுபட்ட முறையில் கணிதத்தை அணுகி பல தேற்றங்களை நிரூபணம் இல்லாமலேயே குறிப்பெழுதி வைத்தார். அவைகளைத்

தற்செயலாக அறிய வந்த ஹார்டி "என் வாழ்நாளில் இது மாதிரியான தேற்றங்களை இதுவரை பார்த்ததில்லை. ஒருமுறை பார்த்தாலே அவை கணிதமேதையால் தான் எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று தெரிகிறது" என்றார்.

ராமானுஜனின் தேற்றங்களை மிக சிக்கலான மேற்கத்திய முறைகளைப் பயன்படுத்தி ஹார்டி நிரூபித்தார். பல இன்னும் நிரூபிக்கப்படாமல் குறிப்புகளாகவே இருக்கின்றன. இவைகளை ராமானுஜன் கற்பனை பண்ணி எழுதியிருக்க முடியாது என்றார் ஹார்டி. ராமானுஜனை கேம்ப்ரிட்ஜுக்கு அழைத்து வைத்துக் கொண்டாடினார். ராமானுஜன் முப்பத்து மூன்று வயதில் இறந்துவிட்டார். இதுவரை ராமானுஜனுக்கு எப்படி அந்த சக்தி வந்தது என்ற சரியான விளக்கமில்லை. அவருடைய மூளையிலிருந்து அவை ஒரு நதிப் பிரவாகம்போல வெளிப்பட்டிருக்கின்றன. ராமானுஜனுக்கு மனவெளியுடன் தொடர்பு இருந்திருக்கிறதா?

பங்களூரைச் சேர்ந்த சகுந்தலா தேவி ஒருமுறை டெக்ஸஸ் மாகாணத்தில் ஒரு இருநூறு இலக்க எண்ணுக்கு இருபத்து மூன்றாம் வர்க்கமூலத்தை அம்பது செகண்டுகளில் சொன்னாராம். இதைவிட விநோதங்களும் இருக்கின்றன. மனநலம் பாதிக்கப்பட்ட இரண்டு அமெரிக்க சகோதரர்கள் ஒரு கணிப்பொறியை விட வேகமாக ஒரு எண் ப்ரைம். வகுபடா எண்ணா என்று கண்டுபிடிக்கிறார்களாம். இதுபோல் எந்த நூற்றாண்டில் எந்தத் தேதியைக் கொடுத்தாலும் உடனே என்ன கிழமை என்று சொல்பவர்களை டி.வி.யில் பார்க்கிறோம். இவர்கள் எல்லாம் மனவெளியுடன் நேரடித் தொடர்பு கொள்கிறார்களா? இந்த மனவெளிதான் கடவுளா? என்பதை அடுத்த கட்டுரையில் பார்க்கலாம்.

7

மனவெளி 'மைண்ட்ஸ்கேப்' என்பது மனித மனத்துக்கு அப்பாலிருக்கிறது என்பதை அறிய முடிய வில்லை. சென்ற பகுதியில் குறிப்பிட்ட ஒருசிலருக்கு மட்டும் அபார கணிதத் திறமைகள் வாய்த்தன. அது அவர் களுடைய ஜீன் என்னும் மரபணுவில் இருந்திருக்கிறதா, இத்திறமை எல்லோரிடமும் பொதிந்திருந்து சிலருக்கு மட்டும் ஸ்விட்ச் போட்டது போல பிராப்தமாகிறதா, உயிர்ப்பிக்கப்படுகிறதா, இவ்வாறெல்லாம் வியப்படை கிறார்கள். சாதாரணமாக நம்மால் மூன்று அடியோ நான்கு அடியோதான் ஹைஜம்ப் தாண்ட முடியும். திடீர் என்று ஒருவர் வந்து அறுபதடி உயரம் தாண்டினால் எத்தனை வியப்பைத் தரும்! அதுபோல்தான் கணித மேதைகளின் திறமையும். சாதாரண மனிதர்களின் திறமையைவிடப் பன்மடங்கு பெரிதானது. ஒவ்வொரு தலைமுறையிலும் மேதைகள் அவ்வப்போது தோன்றுகிறார்கள்.

இதனால் மேதைமை நம் ஜீன் பூல் (gene pool) என்னும் மரபணுக் குளத்தில் இருக்கலாம் என்று நம்பத் தோன்றுகிறது. இத்திறமை சூழ்நிலையால் உருவாகிறது என்று சொல்ல இயலவில்லை. (ஸ்ரீனிவாச ராமானுஜன் உதாரணம்) மனித சாத்திரம் ஒரு மனித மனப் பயிற்சி என்றால் அது புற உலகின் எல்லாச் செயல்பாடுகளையும் விவரிக்கப்பயன்படுவது விந்தையிலும் விந்தை. நாம் உயிர்வாழ கணிதத் திறமை தேவையில்லை. யாராவது கல்லெறிந்தால் நியூட்டனின் விதிகளின்படி கணக்கிட்டா எறிகிறோம்? பறவைகளின் பறக்கும் திறமையில் மிகச்

சிக்கலான ரோடைனமிக்ஸ் விதிகள் உள்ளன. ஒரு வௌவால் இருட்டில் மோதிக் கொள்ளாமல் பறக்கும் திறமையில் டி.எஸ்பி (DSP) என்கிற சிக்கலான கணிதம் இருக்கிறது. கழுகுக்கோ வௌவாலுக்கோ இயற்பியல் அறிவு உள்ளுணர்வில் பொதிந்திருக்கிறது என்று சொல்ல முடியுமா? இருந்தும் பிரபஞ்சத்தின் எல்லா உயிர்களின் அத்தனை இயக்கங்களையும் கணித சமன்பாடுகளாக எழுத முடிகிறது. நமக்கே தெரியாமல் நாம் இயற்பியல், வேதியியல் விதிகளின்படிதான் இயங்குகிறோம். இந்த விடுகதைதான் இன்னும் விடை கிடைக்காமல் இருக்கிறது.

இயற்கை விதிகளின் உள்ளுணர்வு (Awareness) உயிர் பிழைப்பதற்குத் தேவையானது. உணர்வது வேறு. அறிவது வேறு. இயற்கை விதிகளை அறிய கணிதம் பயன்படுகிறது. கணிதத் திறமை என்பது மனப் பயிற்சி மனம் மனிதனுக்குத் தனிப்பட்டது. நம் மூளையின் நியூரான் இணைப்புக்களின் சிக்கலில் கணிதத் திறமை பொதிந்திருக்கிறது. மனித மூளை உருவாகும் விதிகளுக் கும் பௌதிக விதிகளுக்கும் நேரடியான தொடர்பு இல்லை. மூளை ஜெனட்டிக் விதிகளின்படி வளர்கிறது. இயற்பியல் விதிகளின் நேர்வாரிசு என்று அதைச் சொல்ல முடியாது.

மிகமிக ஆதாரமாகப் பார்த்தால்தான் ஆர்கானிக் கெமிஸ்ட்ரி, பையோகெமிஸ்ட்ரி, பையோஃபிஸிக்ஸ் போன்றவைகளால் பெரும்பாடுபட்டு விவரிக்க முடியும். இப்படி ஏற்படும் நியூரான் இணைப்புக்களால் உணரப் படுவது கணித சாத்திரம். இதன் விதிகள் மனித மனத்துக்கு எந்தத் தேவையுமில்லாத பிரபஞ்சத்தின் இயக்கத்தை வருணிக்கின்றன. எங்கேயோ உதைக்கிறது. மனித மனம் பிரபஞ்சத்தை அறிந்து கொள்ள ஏற்பட்ட ஒரே ஒரு தன்னுணர்வா? மனித மனமும் பிரபஞ்சத்தின் மனமும் ஒன்றா? கிணற்றில் நீரிறைப்பதோ, மழை பெய்வதோ,

வாகனங்கள் இயங்குவதோ, ஏரோப்ளேன் பறப்பதோ போன்ற அன்றாடச் செயல்களை இயக்கும் அதே விதிகள் பிரபஞ்சம் முழுவதும் செல்லுபடியாவதாகத் தெரிகிறது. ஒரு நட்சத்திரம் நம்மை விட்டு விலகும் வேகத்தின் Red shift நம் ஆராய்ச்சி சாலைகளிலும் கவனிக்க முடிகிறது.

ஸ்டீபன் ஹாக்கிங் பங்கு பெற்ற ஒரு விரிவுரையின் போது ஒரு பெண்மணி எழுந்து 'நீங்கள் சொல்வதெல்லாம் தப்பு. பூமியை ஒரு பெரிய ஆமை தாங்குகிறது' என்றாராம். 'மேடம் அந்த ஆமையை எது தாங்குகிறது?' என்று கேட்டதற்கு பெண்மணி 'கடைசி வரை ஆமைதான்' என்று பதிலளித்தாராம். இந்தச் சம்பவம் நம் சங்கடத்தை எடுத்துக் காட்டுகிறது. உலகம் எப்படி வந்தது என்று அறிய விரும்புகிறோம். சில விதிகள் தென்படு கின்றன. இந்த விதிகள் எப்படி வந்தன என்று ஆராய் கிறோம். மற்றொரு செட் விதிகள் வருகின்றன. இப்படி முடிவில்லாமல் ஒன்றுக்குள் ஒன்றாக இருக்கும் பெட்டிகள் போலச் செல்கிறது. கட்டக் கடைசியில் ஒரு சிருஷ்டி கர்த்தா தேவைப்படுகிறது. ஆமைமேல் ஆமைமேல் ஆமைமேல். இதில் கடைசி ஆமை காரணம் தேவை யில்லாமல் தன்னைத்தானே உண்டாக்கிக் கொள்ள முடியுமா?

க்வாண்டம் இயற்பியலின்படி பார்வையாளர் பங்கீடு இயற்பியலுக்கு வேண்டும். பார்ப்பதினால் சில தகவல்கள் தெரிய வருகின்றன. அதிலிருந்து சில விதிகள் உருவாகின்றன. அந்த விதிகளில் ஒன்று பார்வையாளர் பங்கீடு இயற்பியலுக்கு வேண்டும் என்பது! 'மரத்தை மறைத்தது மாமத யானை மரத்தில் மறைந்ததும் மாமத யானை எல்லாமே மனிதன் தோன்றி மனம் விரிவடைந்து அதன் சிந்தனையினால் பிரபஞ்சத்திற்கு விளக்கம் தேடுவதால் வருகிறது. விளக்கம் தேடித்தான் ஆக வேண்டுமா? கணிதம் போன்ற நுட்பமான சாத்திரங்களைப் பயன்படுத்தி உண்மையைத் தேடும்போது முழுமையாக

நமக்கு வடிவம் கிடைப்பதில்லை. காரணம் கெடல் (Godel) சித்தாந்தத்தின்படி கணிதமே குறைபட்டது. சில கூற்றுக் களை உண்மையென்றோ பொய் என்றோ நிரூபிக்க இயலாது. கணிதத்தினால் முழு உண்மையை அறியவே முடியாது. எனவே மனத்தால் அறிய இயலாத உண்மைகள் இருக்கலாம். அறிவதையும் - விளக்கத்தை யும் நாம் தனிப்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. விளக்கம் முழுமை பெறாமல் இருக்கலாம். ஆனால், அறிந்து கொள்வது உணர்வது சாத்தியமாக இருக்கலாம் என்கிறார்கள்.

இதை Mystical knowledge என்கிறார்கள். விளக்கமில்லாமல் உணர்ந்து கொள்வது. இது ஏதும் மாய மந்திரம், ஆவி சமாசாரம் இல்லை. மிகச் சிறந்த சிந்தனை யாளர்களான ஐன்ஸ்டைன், பாலி, ஹைஸன்பர்க், ஷ்ரோடிங்கர், எடிங்டன், ஜீன்ஸ் எல்லோரும் உணர்வு பூர்வமாக உண்மை அறிதலைப் பற்றிப் பேசியிருக் கிறார்கள்.

அவர்கள் சொல்வதன் சாரம் இது - விஞ்ஞானத்தால் ஓரளவுக்கு விளக்கங்களைச் சொல்ல முடியும். கடைசி கடைசி கேள்வியான பிரபஞ்சத்தைப் படைத்தது யார் என்பதுவரை. 'எப்படி' என்பதை விஞ்ஞானத்தால் விளக்க முடியும். 'ஏன்' வரும்போது அறிவியலும் தர்க்க சாத்திரமும் கணித சாத்திரமும் தோற்றுப் போகின்றன. விஞ்ஞானத்தால் ஏன் என்பதை விளக்க இயலாது. இதுதான் அவர்களின் முடிவு. ஆதலால் வேறு விதமாகத் தான் உண்மையை உணர முடியும். அதை சிலர் மனதின் உள்ளே ஏற்படும் ஒரு விநோதமான அமைதி என் கிறார்கள். ஐன்ஸ்டைன் அதை Cosmic religious feeling என்கிறார். இந்த ஆன்மிக அனுபவம் ஓர் அற்புதக் கணத்தில் பிரபஞ்சம் முழுவதையுமே கடவுளுடன் சேர்ந்து

முழுமையாகப் பார்க்கும் ஓர் அனுபவம் என்கிறார்கள். உண்மையுடன் ஏற்படும் தொடர்பு வார்த்தைகள், கணிதக் குறியீடுகள், பெயர்கள், எண்ணங்கள் போன்ற இடைத்தரகர்கள் எவருமின்றி ஏற்படும் ஒரு தரிசனம். ஜென் பௌத்தம் வேறு வார்த்தையில்லாததால் அதை Suchness என்று குறிப்பிடுகிறது.

ருக் வேதத்தில் பத்தாவது மண்டலம் தொண்ணூறாவது ஸூக்தமாக பதினாறு மந்திரங்கள் உள்ளன. அதை புருஷ ஸூக்தம் என்பர். அது சில மாறுதல்களுடன் யஜுர், சாம, அதர்வண வேதங்களிலும் உள்ளது. இதில் புருஷன் என்பவரைப் பற்றிப் பேசுகிறது. நம் இந்து கடவுள் தத்துவங்களின் ஆதாரம் இதுதான்.

''ஆயிரக்கணக்கான தலைகள் உள்ளவர், ஆயிரக்கணக்கான கண்கள் உள்ளவர். ஆயிரக்கணக்கான பாதங்கள் உள்ளவர். அவர் பூமியெங்கும் வியாபித்தவர். பத்து விரல்களைக் கொண்டு எண்ணும் கணக்கைக் கடந்து நிற்கிறார். எது முன்னிருந்ததோ எது இனி வரப் போவதோ எது இப்போது காணப்படுகிறதோ எல்லாம் பரம புருஷனே. சாகா நிலைக்கு ஈசனாக இருப்பவரும் பரமபுருஷனே. எது அன்னமயமான இப்பிரபஞ்சத்தால் மறைவிலிருந்து வெளிப்படுகிறதோ அதுவும் புருஷனே. இங்கு காணப்படுபவையெல்லாம் அவருடைய மகாத்மியமே. இவையனைத்தைக் காட்டிலும் அப்பரம புருஷனே அதிகமானவர். உண்டானவை அவருடைய கால்பாகம். முக்கால் பாகம் அழிவற்றதாய் பரமபதத்திலிருக்கிறது. இவ்வாறு நம் அங்குலக் கணக்கைக் கடந்த உண்மையை நம் முன்னோர்கள் தேடி விவரிக்க முயன்றிருக்கிறார்கள். நம்மாழ்வார்,

திடவிசும்பு எரி வளி நீர் நிலம்
-இவை மிசை

படர்பொருள் முழுவதுமாய்
அவையவைதொறும்
உடல்மிசை உயிரெனக்
கரந்தெங்கும் பரந்துளன்
சுடர் மிகு சுருதியுள் இவை
உண்ட சுரனே

விண்வெளி, தீ, காற்று, நீர், நிலம் இவைகளை ஆதாரமாகக் கொண்ட பொருள்களில் மறைந்து உள்ளேயும் வெளியேயும் வியாபித்து வேதத்தில் உள்ளவனானான். இவைகளை எல்லாம் உண்டவனும் அவனே.

8

கடவுளைப் பற்றி உபநிஷதுகள் சிந்திக்கின்றன. உப என்றால் அருகில், நி என்றால் கீழே, சத என்றால் உட்கார்வது. அருகே உட்கார்ந்து கொண்டு மாணாக்கர்கள் குருவிடமிருந்து கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளும் ஞானம் என்று பொருள் சொல்கிறார்கள். வேதங்களிலிருந்து தோன்றிய உபநிஷதுகளின் எண்ணிக்கையை 232, 108, 180 என்று வேறு வேறு கணக்கு சொல்கிறார்கள். ஆனால், பத்து உபநிஷதுகள் முக்கியமானவை. அவை ஈசோ, கேனோ, முண்டக, மாண்டுக்ய, தைத்ரேய, ஐதரேய, சாந்தோக்ய, பிருகதாரண்ய, ப்ரச்ன, கடோபதி நிஷதுகள். இவைகள் சிலவற்றில் இன்றைய விஞ்ஞானிகள் பிரபஞ்சத்தைப் பற்றி கேட்கும் கேள்விகள் கேட்கப் பட்டிருக்கின்றன.

ஈசோபநிஷது யஜுர்வேதத்தில் உள்ளது. ஈசாவாஸ்யம் இதம் சர்வம் என்று துவங்குகிறது. அனைத்தும்

ஈசன் வசிப்பதற்கு! வாஸ்ய என்பதற்கு பல அர்த்தங்கள் உள்ளன. மேலுடை போல அணிவது enveloping அல்லது சூழ்ந்து கொள்வது என்று டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன் சொல்கிறார். எல்லாமே ஈசனை அணிந்தது

கேன என்றால் யாரால் என்பது பொருள். கேனோபநிஷது சாம வேதத்தைச் சேர்ந்தது. அது இப்படித் துவங்குகிறது.

''யாரால் விதிக்கப்பட்டு மனம் அதன் இலக்கை அடைகிறது? யாரால் முதல் பிராணன் அதன் பாதையில் செல்கிறது? யாரால் செலுத்தப்பட்டு வார்த்தை இயங்குகிறது? கேட்பதையும் பார்ப்பதையும் யார் அமைத்தது?'' என்று கேட்டுவிட்டு. கேட்பதின் கேட்பது, மனதின் மனது, வார்த்தை கடந்த வார்த்தை, உயிரின் உயிர், பார்வையின் பார்வை இதைத் தெரிந்தவர்கள் சாவதில்லை. என்று தொடரும்போது கேட்பது, பார்ப்பது, சிந்திப்பது இவைகளுக்கெல்லாம் அப்பால் உள்ளதை எண்ணத் தூண்டுகிறது.

அங்கு பார்வை செல்வதில்லை. வார்த்தை செல்வதில்லை. மனமும் செல்வதில்லை, அதை எப்படி அறிந்து போதிப்பது எதுவும் நமக்குத் தெரியாது, காரணம் அது தெரிந்ததல்ல தெரியாததுமல்ல. அதற்கும் மேற்பட்டது அப்பாற்பட்டது. வார்த்தைகளால் அறியப்படாதது விவரிக்கப்படாதது. வார்த்தைகளை அறிவது அதுதான் பிரம்மன். அது மனதால் நினைப்பதில்லை அது மனதை நினைக்கிறது. கண்ணால் பார்ப்பதல்ல பார்வையைப் பார்ப்பது. காதால் கேளாதது கேட்பதைக் கேட்பது. சுவாசத்தைச் செலுத்துவது - இதுதான் பிரம்மம்.

- என்கிறது கேனோபநிஷது. வார்த்தைகளுக்கும் சம்பிரதாய எண்ணங்களுக்கும் புலன்களுக்கும் அப்பாற்

பட்டதை அதே புலன்களைக் கொண்டு அறியும் முயற்சிகள் இவை. ஹைசன்பர்கின் சாயல் இதிலும் தெரிகிறதல்லவா?

கடவுள் என்பதை 'தத்' அது என்ற ஒரே வார்த்தையின் எளிமையின் எளிமையில் அதன் குணாதிசயங்களை யோசித்துப் பார்த்திருக்கிறார்கள்.

உளன் எனில் உளன் அவன்
உருவம் இவ்வுருவுகள்
உளன் அலன் எனில் அவன்
அருவம் இவ்வுருவுகள்
உளன் என இலன் என அவை
குணம் உடைமையில்
உளன் இரு தகைமையொடு
ஒழிவிலன் பரந்தே

- என்கிற நம்மாழ்வார் பாசுரமும் இந்தக் கருத்தை சொல்கிறது. ஈச்வரன் இருக்கிறான் என்று சொன்னாலும் இல்லையென்று சொன்னாலும் இருக்கிறான். உளன், அலன் என்கிற இரண்டு குணங்களையும் உடையவன் என்பதால் உருவமுள்ளது உருவமற்றது எல்லாமே அவனுடைய ஸ்தூல சரீரமும் சூட்சும சரீரமுமாகும். எல்லாக் காலங்களிலும் எல்லா இடங்களிலும் உள்ளவன்.

யானும் தானாய் ஒழிந்தானை
யாதும் எவர்க்கும் முன்னோனை
தானும் சிவனும் பிரமனும்
ஆகிப் பிணைத்த தனி முதலை
தேனும் பாலும் கன்னலும்
அமுதம் ஆகித் தித்தித்து என்
ஊனின் உயிரில் உணர்வினில்
நின்ற ஒன்றை உணர்ந்தேனே

வேத உபநிஷதுகளை யாத்த பெரியவர்களும், நம்மாழ்வார் போன்றவர்களும் மிஸ்டிக் என்கிற அனுபவத்தில்தான், உணர்வில்தான் கடவுளைக் காண முயற்சித்தார்கள்.

இந்த மிஸ்டிக் அனுபவம் வாழ்நாளில் கிடைப்பவர்கள் பாக்கியசாலிகள். அவர்களுக்கு அந்த அனுபவத்திற்குப் பிறகு சந்தேகமே எழுவதில்லை. இதரர் கடவுள் இருக்கிறாரா இல்லையா என்கிற சங்கடத்தில் முழு வாழ்நாளையும் செலுத்துகிறார்கள்.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த வில்லியம் பாலே (William Paley) என்கிற மதவியலாளருக்கு இந்த சந்தேகம் இல்லை. ''ஒரு சோலையில் நடக்கும்போது பாதையில் ஒரு கடிகாரத்தைப் பார்க்கிறீர்கள் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அதை எடுத்துத் திறந்து பார்க்கிறீர்கள். அதன் அமைப்பில் இருக்கும் ஒழுங்கையும் நேர்த்தியையும் கவனிக்கிறீர்கள். அதன் பாகங்கள் அனைத்தும் ஒரு மையக் காரணத்துக்காக ஒத்துழைப்பதையும் காண்கிறீர்கள். இதற்கு முன் நீங்கள் வாழ்நாளில் கடிகாரத்தையே கண்டதில்லை என்றாலும், அது எதற்கு எனத் தெரியாவிட்டாலும் அதை நுட்பமாக கவனிக்கும் போது இது எதற்கோ ஏற்பட்ட ஒரு சாதனம், யாரோ செய்தது என்று முடிவு கட்டுவீர்கள். அதுபோல இயற்கையில் இருக்கும் மிக மிக ஒழுங்கான அமைப்பை நோக்கும் போது இதே முடிவுக்குத்தான் வரவேண்டும். இந்த ஆச்சரியமான அமைப்புக்கு ஒரு கர்த்தா இருக்கத்தான் வேண்டும். அதுதான் கடவுள்'' என்கிறார்.

இது ஒரு வசீகரமான வாதம்தான். இதை ஹ்யும் (Hume) என்கிற தத்துவ ஞானி எதிர்த்தார். இந்த வாதத்தில் உள்ள குறை, ஒன்றுடன் ஒன்றை ஒப்பிடுவது. பிரபஞ்சம் ஒரு சிக்கலான கடிகாரத்துக்கு ஒப்பானது. கடிகாரத்தை

வடிவமைத்தவன் ஒருவன் இருந்தே தீரவேண்டும். அதேபோல பிரபஞ்சத்தை வடிவமைத்தவன் ஒருவன் இருந்தே ஆக வேண்டும். இம்மாதிரியான வாதம் நிரூபண மாகாது. திட்டவட்டமாக கடவுள் இருக்கிறார் என்று தீர்மானிக்க இது போதாது. நிருபிக்க உதவி செய்யலாம். உலகத்தில் உள்ள அத்தனை கல்லிலும் கடவுள் செய்தது என்று இலச்சினை இட்டிருந்தாலும் ஹ்யும் போன்றவர்கள் நம்பப் போவதில்லை. மேலும் ரிச்சர்டு டாக்கின்ஸ் The Blind Watchmaker என்கிற புத்தகத்தில் இந்த வாதத்தை டார்வினிசப் பார்வையில் வீழ்த்தியிருக்கிறார்.

பிரபஞ்ச அமைப்பிற்கு காரணம் இருக்கிறது. அது நமக்குப் புலப்படாமல் எங்கோ ஒளிந்து கொண்டிருக் கிறது. அதை கண்டுபிடிக்கும் அளவுக்கு நம் விஞ்ஞானம் இன்னும் வளரவில்லை என்பதுதான் பெரும்பாலானோர் சிந்தனை.

கார்ள் சாகன் 'கண்டாக்ட்' என்னும் ஒரு நாவலில் பிரபஞ்ச ரகசியம் 'பை' (π) என்பதை கணக்கிடும்போது கிடைக்கும் இலக்கங்களில் எங்கேயோ சாமர்த்தியமாக மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்கிற கதை சொல்கிறார். நியூட்டன், நம் சூரியக் குடும்ப கிரகங்கள் அமைந்திருக்கிற விதத்தைப் பார்க்கையில் அவை தன்னிச்சையாக இயல்பாக இப்படி அமைந்திருக்க முடியாது. ஒரு கர்த்தா இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னது தற்கால விஞ்ஞானத் தில் அடிபட்டுப் போய் விட்டது. சூரியக் குடும்பம் எப்படி அமைந்திருக்கும், எப்படி இன்றைய ஒழுங்குக்கு வந்திருக் கும், மனிதன் எப்படித் தோன்றியிருப்பான் என்பதற்கெல் லாம் கடவுள் இல்லாமலேயே விளக்கம் இருக்கிறது. ஏன் ஃபேய்ன்மன் போன்றவர்கள் பிரபஞ்சத்தின் ஆரம்ப கணத்தில் சூன்யத்திலிருந்து பிரமாண்டம் தோன்றியிருக்க முடியும் என்பதை தன் 'க்வாண்டம் கிராவிட்டி' தத்துவத்தில் விளக்கியுள்ளார். பிரபஞ்சத்தில் உள்ள

மொத்த சக்தியும் மொத்த திடப் பொருளும் ஒன்றை ஒன்று சமனாக, எதிராக இருப்பதால் பிரபஞ்சம் சூன்யத்திலிருந்து உண்டாகியிருக்கலாம் என்று கூட நம்பத் தோன்றுகிறது. பிரபஞ்சத்தின் நான்கு சக்திகளையும் இணைக்கும் விதத்தில் 'ஸ்டிரிங் தியரி' என்ற ஒன்று உருவாகி வருகிறது.

எல்லாமே ஒரு குறுக்கெழுத்து சதுரம் போல இருக்கிறது. மேலிருந்து கீழ், இடமிருந்து வலம் என்று வார்த்தைகளுக்கான குறிப்புகள் கிடைக்கின்றன. வெள்ளைக் கட்டங்களை நிரப்புகிறோம். பல வார்த்தைகள் கிடைத்து விட்டன. சில வார்த்தைகளுக்கு எழுத்துக்கள்தான் உள்ளன. சில வார்த்தைகள் காலியாகவே இருக்கின்றன. என்றாவது ஒரு நாள் இது நிரப்பப்படும்.

ஜேம்ஸ் ஜீன்ஸ் என்னும் பிரிட்டிஷ் வானவியலாளர் சொன்னது, ''பிரபஞ்சத்தில் ஒரு காரணமும் வடிவமைப்பும் நோக்கமும் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அந்த காரணம் அந்த சக்திக்கு நம்மனித மனத்தைப் போல ஒரு குணம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அழகுணர்ச்சி, பாசம், நீதி போன்ற குணங்கள் மனித மனம் ஒரு கணிதத்தை எப்படி சிந்திக்கிறதோ அதே முறையில் கடவுள் சிந்தித்திருக்கலாம்.''

கடவுளுக்கு ஒரு 'மனம்' இருக்கிறது என்பதை பெரும்பாலான அறிஞர்கள் ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். கடவுளே ஒரு மனம் தானோ என்று வியக்கிறார்கள்.

அன்றாட நிகழ்ச்சிகளையும் பிரபஞ்சம் இயங்கும் விதத்தையும் விளக்க கடவுள் தேவையில்லை. அடுத்த ரயில் சரியான நேரத்துக்கு வருவதோ வராததோ கடவுள் செயல் என்று சொல்வது அபத்தம். அவனன்றி ஓர் அணுவும் அசையாது என்பது சரியில்லை. அணு அசைவது க்வாண்டம், கிராவிட்டி, கேயாஸ் தியரிகளின்படி. ஆனால், இது எல்லாவற்றிற்கும் ஒரு காரணம் இருக்கிறது

என அவர்கள் எண்ணுகிறார்கள். அதைக் கடவுள் என்று அழைத்தாலும் அந்தக் கடவுளை நம் புலன்களின் எல்லைகளை மீறி எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு விஞ்ஞானம் இடம் கொடுப்பதில்லை. கடவுளைப் பற்றி சிந்திக்க அது குறைபட்ட ஞானம்.

அவரவர் தமதமது அறிவறி
வகைவகை
அவரவர் இறையவர் எனவடி
அடைவர்கள்
அவரவர் இறையவர் குறைவிலர்
இறையவர்
அவரவர் விதிவழி அடைய
நின்றனரே

அவரவர் தத்தம் அறிவுக்கு எட்டியபடி தெய்வங்களை அமைத்து அடி சேர்கிறார்கள். அதில் எதுவும் குறை வில்லை. இறைவனை அவரவர் விதிப்படி அடையலாம்.

எனவே, கடவுள் இருக்கிறாரா என்ற கேள்விக்கு அறிவியலின் பதில் - ''இருக்கலாம்.'' ஆன்மிகத்தின் பதில் ''இருக்கிறார்.''

என் பதில் it depends!

முற்றும்

❖ ❖ ❖

என்ன ஆச்சரியம்!

1

புத்தம் புதுசு!

"உலகிலேயே மிக அழகான அனுபவம் ஆச்சரியங்களை - எதிர்பாராததைச் சந்திப்பதுதான். எல்லாக் கலைகளுக்கும் அறிவியலுக்கும் அதுதான் ஊற்று..."

- இதைச் சொன்னவர், உலக சரித்திரத்தின் தலைசிறந்த இயற்பியல் விஞ்ஞானியான ஆல்பர்ட் ஐன்ஸ்டைன். "அறிவியலில் எல்லா வினாக்களுக்கும் விடை இல்லை..." என்றும் அவரே சொல்லியிருக்கிறார். அற்புதச் செயல்களும் அதிசயங்களும் அறிவியல் விதிகளை மீறுகின்றன.

அறிவியல் விதிகளின்படிதான் அன்றாட உலகில் எல்லாம் ஒழுங்காகவோ ஒழுங்கற்றோ நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. அதனால் அதிசயங்களற்றது அன்றாடம். பஸ்கள் பறப்பதில்லை, பறவைகள் பேசுவதில்லை, பெண்கள் பேசாமல் இருப்பதில்லை.

ஆனால், மனிதன் ஆதிகாலத்திலிருந்து தன்னைச் சுற்றிய உலகத்தில் அற்புதங்களை பல உள்ளன என்று நம்பி வந்தவன். நம் புராணங்களிலும் பைபிள், குர்-ஆன் போன்ற எல்லா மத நூல்களிலும் பல அற்புதச் செயல்கள்

உள்ளன. சமீபகாலமாகத்தான் அவை குறைந்துவிட்டன போல் தோன்றுகிறது. முன்பெல்லாம் கடவுள் அசால்ட்டாகக் கனவுகளில் வந்து 'ஓவர்நைட்' ஒரு ஆளை ராசாவாகவோ அல்லது கன்றுக்குட்டியாகவோ மாற்றிவிடுவார். இப்போது அந்த மாதிரி கனவுகள் வருவதில்லை. வந்தாலும் பலிப்பதில்லை. காரணம், அறிவியல் விதிகள் மெள்ள மெள்ள இரக்கமற்ற, உணர்ச்சியற்ற நிலவரத்துக்கு வந்து கனவுகளைக் கலைத்துவிட்டதுதான்.

நான் ஒரு சிறுகதை எழுதினேன்... ரிட்டயரான ஒருவர் பார்க்கில் தனியாக உட்கார்ந்திருக்கும்போது முழுசாக ஒரு பறக்கும் தட்டு வந்திறங்கி, கால்மீட்டர் ஆசாமி ஒருவன் வெளியே வந்து கண்ணடித்து 'உள்ளே வா' என்று கூப்பிடுகிறான். உள்ளே 'எங்களுடன் விண்பயணம் செய்ய வருவாயா...?' என்று பச்சைநிற மனிதர்கள் கேட்கிறார்கள்.

அதை உடனே வீட்டுக்குப் போய் மனைவி மக்களிடம் சொல்லி, ஊரையே திரட்டிக்கொண்டு மைதானத்துக்கு வருகிறார். வந்து பார்த்தால், பறக்கு மாவது தட்டாவது... எதையுமே காணோம்! 'நான் பார்த்தேன், பார்த்தேன்' என்று திரும்பத் திரும்பச் சொல்கிறார். சுற்றுப்பட்டவர்கள் 'அவருக்குப் பைத்தியம் பிடித்துவிட்டது' என்று வேப்பிலை அடித்து, சாமியாடி ஆஸ்பத்திரியில் சேர்த்து, சங்கிலியால் பிணைத்து, அவர் அந்த இம்சையிலிருந்து தப்பி வருவதற்குள் போதும் போதும் என்றாகிவிடுகிறது.

எல்லாம் ஓய்ந்தபின் 'அப்பாடா' என்று மற்றொரு நாள் பார்க்குக்குத் தனியாகச் செல்லும்போது, 'ஊஷ்' என்ற அந்தத் தட்டு வந்திறங்கி அதே ஆசாமி அவரைக் கண்ணடித்துக் கூப்பிடுகிறான். இவர் என்ன செய்கிறார்...?

திரும்பிப் பார்க்காமல் அந்த இடத்தைவிட்டு ஒரே ஓட்டம்!

எந்த அதிசயத்துக்கும் நம்புவதற்கு கராபரேஷன் (Corroboration) தேவை. இரண்டு பேராவது ஒத்துப்போக வேண்டும்.

நாளை ஆறு முப்பத்துமூன்றுக்கு ரம்பா திருத்துறைப் பூண்டியில் உங்கள் வீட்டுக்கு வந்து 'அஸ்க்' என்று தும்முவார் என்று ஒருவர் சொல்லி, அது நாளை நடந்தால் அதிசயம். அப்படியும் இந்த ஆசாமி ரம்பாவிடம் ஏதோ சொல்லி வைத்திருக்கிறார் என்பதைத்தான் முதலில் நம்ப விரும்புவோம்.

ராஜீவ் காந்தி, கென்னடி போன்றவர்கள் இறந்து போவதை எப்போதோ சொல்லிவிட்டேன் என்று ஒரு கோஷ்டி அலைகிறது. உன்னிப்பாகப் பார்த்தால், ஹேஷ்யங்களில் குருட்டாம்போக்குதான் அதிகமிருக்கும் அல்லது டெல்லி பிளாட்பாரத்தில் இழந்த சக்தி வைத்தியனின் ஹேஷ்யங்கள் போல மிகையிருக்கும். அவன் பழுப்பாக உடும்புத் தைலத்தை உங்களுக்கு விற்குமுன், 'இதை ஒரு அவுன்ஸ் ராத்திரி குடித்துப் பார். அதோ, அந்த எலெக்ட்ரிக் கம்பம் போல நிற்கும்' என்பான். அந்த மாதிரி நின்றால், அது ஓர் அதிசயம்தான்!

சில சமயம் நம்பிக்கையையும் நம் பகுத்தறிவையும் சந்தேகப்படும்படியான நிகழ்ச்சிகள் உலக சரித்திரத்தில் நிகழ்ந்திருக்கின்றன. முதலில் ஒரு சாம்பிள் பார்க்கலாம்...

மார்கன் ராபர்ட்ஸன் என்பவர் ஒரு நாவல் எழுதினார். பெயர் டைட்டனின் அழிவு அல்லது நாசம் (The Wreck of the Titan or Futility). அந்த நாவலில் டைட்டன் என்கிற உலகிலேயே பெரிய சொகுசுக் கப்பல், ஒரு

ஐஸ்பாறையில் மோதி மூழ்கிப் போகிறது. பலபேர் இறந்துபோகிறார்கள் என்பது அதன் கதை.

எங்கோ கேட்ட கதை போல இருக்கிறதல்லவா...?

1912-ல் டைட்டானிக் என்னும் கப்பல் ஐஸ்பர்க்கின் மேல் நிஜமாக மோதி மூழ்கியது. நாவல் எழுதியது *1898*. நாவலுக்கும் நிஜத்துக்கும் உள்ள ஒற்றுமைகளைப் பாருங்கள்...

இதை எந்த வகை ஆச்சரியம் என்பீர்கள்...? இயற்பியல் விதிகளையும் மீறிய அமானுஷ்ய சக்தி ஏதும் உலகில் இருக்கிறதா...?

பார்க்கலாம்!

2

எதிர்காலத்தில் நடக்கப்போவதை முன்கூட்டியே சொல்வது மனித சரித்திரத்தில் ஒரு வசீகரமான அம்சமாக இருந்துவருகிறது. கலி முற்றிப்போய் உலகம் அழியும் என்பதும் ஜோஷ்யம்தான், 'நாளை மறுநாள் நான் உன்னை வந்து சந்தித்து பாக்கி பணத்தைக் கொடுத்து விடுவேன்' என்பதும் ஜோஷ்யம்தான்... இரண்டுக்கும் இடையில் எத்தனையோ வருமுன் கூறல்கள் உள்ளன. அவற்றை வைத்து இடையில் எத்தனையோ பேர் பிழைக்கிறார்கள். பந்தயங்களில் வெல்பவர்களிலிருந்து பாலக்கரை ஜோதியர்கள் வரை, பங்குச் சந்தையிலிருந்து பதவி வேட்பாளர் வரை ஏதோ ஒருவிதத்தில் எதிர் காலத்தை முன்மொழிகிறார்கள். எதிர்பாராத தன்மைதான் அதன் வசீகரம்.

அடுத்த மூன்று வருஷத்துக்கு உண்டான அத்தனை எதிர்கால சம்பவங்களும் நமக்குத் தெரிந்துவிட்டால் போர்

அடித்துவிடும். யோசித்துப் பாருங்கள்... உலகக் கோப்பை கிரிக்கெட்டில் ஒவ்வொரு மாட்சிலும் யார் வெல்லப்போகிறார்கள் என்பதும் ஜெயலலிதா எப்போது மத்திய அரசின் காலை வாரப் போகிறார் என்பதும் இப்போதே தெரிந்துவிட்டால் அதில் த்ரில் இருக்காது! தொலைக்காட்சியில் முடிவு தெரிந்த பழைய படங்களைப் பார்ப்பதுபோல் இது.

அநிச்சயம் வாழ்வில் முக்கியம். அதிர்ச்சி, ஆச்சரியம் முக்கியம். கிறித்துவ வேதமான பைபிளில்கூட பழைய ஏற்பாட்டில் ஏசுநாதரின் வரவைப் பற்றிய எதிர்பார்ப்புகள் மறைமுகமாக இருப்பதாக கிறிஸ்தவர்கள் (இசையா 35-4-6 போன்ற பகுதிகளில்) நம்புகிறார்கள். யூதர்கள் நம்பவில்லை. இரு மதங்களுக்கும் ஆதார வேறுபாடு இதனால்தான் வந்தது.

ஆரக்கிள் என்ற குறிசொல்லும் தேவ தேவதைகள் கிரேக்க புராணங்களில் நிறையவே உண்டு. கி.மு. ஆறாம் நூற்றாண்டில் க்ரோசியஸ் என்னும் மன்னன் யாரை நம்பி கூட்டணி சேரலாம் என்பதை அந்த தேவகுறி சொல்லும் ஆரக்கிள்களிடம் கேட்குமுன் இதெல்லாம் 'உட்டாலக் கடி'யோ என்று அவனுக்குச் சந்தேகம் வந்திருக்கிறது. அதனால் ஏழு திசைகளில் ஏழு ஆரக்கிள்களிடம் தன் சேவகர்களை அனுப்பிவைத்து, 'இன்றிலிருந்து சரியாக நூறுநாள் கழித்து அந்த தாத்தாக்களிடம் கேளுங்கள்... இந்த நேரத்தில் அரசன் க்ரோசியஸ் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார்? என்று. அவர்கள் தரும் விடையை உடனே என்னிடம் ஓடிவந்து சொல்லுங்கள்' என்று பணித்தான் மன்னன்.

அந்த நூறாவது நாளில் மிக விநோதமாக, யாரும் தற்செயலாக சொல்லிவிட முடியாதபடி ஒரு ஆமை, ஒரு ஆடு இரண்டையும் கொன்று ஒரு வெண்கலப்

பாத்திரத்தில் வெண்கல மூடிபோட்டு வேகவைத்துக் கொண்டிருந்தானாம்! டெல்ஃபை என்னும் ஆரக்கிள் "எனக்கு ஆமை வாசனை தெரிகிறது... நெருப்பில் ஒரு ஆட்டுக் குட்டியின் சதையும் பொசுங்குகிறது. கீழே வெண்கலப் பாத்திரம் அதன் மூடியும் வெண்கலம்" என்றதாம். இதை எப்படி விஞ்ஞானபூர்வமாக விளக்க முடியும் என்று யோசித்து வையுங்கள்.

நாஸ்ட்ராடமஸ் பற்றி நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருப் பீர்கள். தெற்கு பிரான்ஸில் ரெமி என்னும் நகரில் 1503-ல் பிறந்த நாஸ்ட்ராடமஸ், தின வாழ்வில் வைத்தியம் பார்த்தாலும் சுமார் ஆயிரம் எதிர்காலச் சம்பவங்கள் வரும் என்று அவர் குறி சொல்லியிருக்கும் 'நூற்றாண்டுகள்' என்கிற தலைப்பில் பதிப்பித்த புத்தகம்தான் மிகப் பிரபலமானது. எல்லாமே கவிதையில் ஒருமாதிரியான ஸ்டைலில் இப்படியும் இல்லாமல் அப்படியும் இல்லாமல் அயோமயமாக அதை நமக்கு ஏற்ப எடுத்துக்கொள்ளும் படி இருக்கிறது. பிரெஞ்சு புரட்சி, நெப்போலியன் வாழ்வும் தாழ்வும்... இப்படி ஆரம்பித்து இரண்டு உலகப்போர்கள், காந்தி இறந்தது, இரான் - இராக் சண்டை, வளைகுடா சண்டை (ஏன் எங்கள் நாய் மிமி குட்டி போட்டதுகூட நாஸ்ட்ராடமஸில் இருக்கிறது என்று சொல்லுபவர்கள் உண்டு.) இப்படி அதற்குத் தேவையான மழுப்பலுடன் இருக்கிறது!

ஆனால், நாஸ்ட்ராடமஸில் ஒரு பெரிய ஆச்சரியம் இருக்கிறது. ஹிட்லர் பற்றி அதில் ஆச்சரியமான குறிப்பு 'ஹிஸ்டர்' என்ற பெயரில்:

"சுதந்திரம் மறுக்கப்படும். ஒரு கரிய கொடிய வில்லன் மற்றபேருடன் சேர்ந்து சுதந்திரத்தைப் பறிப்பான். வெனிஸ் நகரம் ஹிஸ்டரால் அழியும். பசித்த மிருகங்கள்

நதிகளைத் தாண்டும். பெரும்பாலானோர் ஹிஸ்டருக்கு எதிராக இருப்பார்கள். தலைவனை இரும்புக் கூண்டில் அடைப்பான். ஜெர்மனியின் புதல்வன் சட்ட திட்டங்களை பார்க்க மாட்டான்.'' இதை அதிசயம் என்று சொல்லத்தான் தோன்றுகிறது.

இதெல்லாம் பழங்காலம். கொஞ்சம் அதிகப்படியாகவே சுலபமாகவே மக்கள் நம்பிவந்த காலம். இந்த நூற்றாண்டில் இம்மாதிரியான திடுக்கிட வைக்கும் எதிர்காணல்கள் இருக்கின்றனவா? ஏராளம் என்கிறார்கள். இவற்றில் சில:

செப்டம்பர் *1918*-ல் 'எவ்ரிபடி' என்னும் பத்திரிகை யுத்தத்தைப் பற்றிய ஒரு செய்தி வெளியிட்டது.

ஆகஸ்ட் *23, 1980*-ல் ஆவியோடு பேசும் அலெக்ஸ் டானஸ் என்பவர் என்.பி.சி. ரேடியோவின் 'விளக்க முடியாத நிகழ்வுகள்' என்னும் நிகழ்ச்சியில் ஒரு பேட்டியில் இவ்வாறு கூறினார் -

''ஒரு மிகப் பிரபல ராக் பாடகர் அகாலமாக இறந்துபோவார். அது இந்தக் கணத்திலிருந்து எப்போது வேண்டுமானாலும் நிகழலாம். அகால மரணம் என்று நான் சொல்வது எதனால் எனில், அந்த மரணம் பலர் மனசாட்சியைப் பாதிக்கும் - இறந்தவரின் பிரபலத்தால்!''

இந்தப் பேட்டி செப்டம்பர் 5-ம் தேதி ஒலிபரப்பாகியது. டிசம்பர் 8-ம் தேதி ஜான் லென்னன், உலகின் மிகப் பிரபலமான பீட்டில்ஸ் பாடகர் தன் அபார்ட்மெண்ட் வாசலில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். யார் சாகக்கூடும் என்று வானொலி நிலையத்தார் ஆறு பெயர்களைப் பட்டியலிட்டிருந்தார்கள்.

அதில் முதல் பெயர்?

ஜான் லென்னன்!

இனி வாழ்வில் உள்ள முரண்பாடுகளைப் பார்ப் போம். உங்கள் வாழ்வில் ஏதாவது இந்த மாதிரியான சம்பவங்கள் நிகழ்ந்திருந்தால் சுருக்கமாக, ரீல் விடாமல் எழுதுங்கள்...

3

கனவுகள்

மனித சரித்திரத்தில் கனவுகள முக்கியம்... அவை எதனால், எதற்காக வருகின்றன என்பது பற்றி உளவியல் ஆராய்ச்சியாளர்கள் பல காரணங்கள் சொல்கிறார்கள். இதுவரை யாரும் தெளிவு பெறவில்லை. புராணக் கதைகளில் சௌகரியமாக ஆண்டவன் கனவில் தோன்றி 'காலை எழுந்ததும் முதல் காரியமாக இன்ன இன்ன பண்ணு' என்று - சொல்லி விடுவார். அதை கனவு கண்டவர் நிறைவேற்றுவார். சுற்றுப்பட்டவர்களும் நம்பினார்கள். ஃபிராய்டு கனவுகளை அக்கக்காக அலசியிருக்கிறார். கனவுகள் உள்மன விருப்பங்கள், இச்சைகள் என்கிறார். 'அவைகள் இன்று நேற்றைய இச்சைகள் மட்டும் அல்ல... எப்போதாவது ஏற்பட்ட ஒரு ஆசையாகவும் இருக்கலாம்' என்கிறார்.

கனவுகள் அவசியம் என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் நிரூபித்திருக்கிறார்கள். சில பேரை தூங்கவைத்து விட்டு ரெம் (Rem - Rapid Eye Movement) என்னும் நிலை வரும்போது எழுப்பி விட்டிருக்கிறார்கள். இந்த ரெம் நிலையின் போதுதான் நாம் எல்லோரும் கனவு காண்கிறோம், எனவே தவறாமல் இவ்வாறு கனவு கலைக்கப்பட்டவர்கள் விரைவில் மனபாதிப்பு ஏற்பட்டு

பகலில் உருவெளித் தோற்றங்களைக் காண ஆரம்பித்து விட்டார்கள் என்று கண்டறிந்திருக்கிறார்கள். கனவு எதற்கோ தேவை என்பது மட்டும் புரிகிறது. ஒரு சித்தாந்தத்தின்படி கனவுகள் மூளையில் உள்ள வேண்டாத விஷயங்களைத் துடைப்பதற்கு ஏற்பட்ட பயிற்சிகள் என்று சொல்கிறார்கள்.

இந்த வகையில் சில ஆச்சரியமான கனவுகளுக்கு நம்மால் காரணம் காட்ட முடியும்.

ஆனால், சில கனவுகள் இம்மாதிரி விளக்கவே முடியாத ஆச்சரியங்கள். உதாரணமாக, திருமதி பாட்ரிக் காம்பெல் நல்ல நடிகை... முன்னாள் அழகி. அவள் உடல் நலமில்லாது படுத்த படுக்கையாக இருக்கும்போது ஸோரா ஆல்குட் என்னும் இளம் நடிகை அவளுக்கு உதவி செய்தாள். குணமானதற்கு நன்றியாக திருமதி காம்பெல், ஸோராவுக்கு ஒரு படத்தைப் பரிசாகக் கொடுத்தாள். ஒரு நாரையின் வாட்டர்கலர் சித்திரம் அது. அதன்பின் திருமதி காம்பெல் பிரான்ஸுக்கு போய்விட்டாள்.

ஸோரா, ஹாலிவுட் போய்விட்டாள். வருஷம் 1940. ஸோரா ஒரு புதிய வீட்டில் குடிபுகுந்தாள். அங்கு அவளுடைய முதல் கனவில் திருமதி காம்பெல் வந்தாள். விநோதமான கனவு. ''கல்லறையிலிருந்து நான் கொடுத்த பரிசைக் கண்டுபிடித்தாயா? படத்துக்குப் பின்னால் பார்த்தாயா?'' என்று காம்பெல் கேட்பது போல் கனவு. ஸோராவுக்கு அந்தக் கனவு வியப்பூட்டியது.

கல்லறையா?

திருமதி காம்பெல்தான் பிரான்ஸில் உயிருடன் இருக்கிறாளே என்று பிரமித்து அவள் கொடுத்த படத்தைச் சட்டம் பிரித்து பின்பக்கம் பார்த்தாள். மற்றொரு ஆச்சரியம் அதில் ஒரு கோட்டுச் சித்திரம் இருந்தது. அது

மேக்ஸ் பீர்பாம் என்கிற பிரபல விமரிசகர் சித்திரக்காரர் திருமதி காம்பெல்லை வரைந்தது. அப்போதே இரண்டாயிரம் டாலர் தேறும் விலை உயர்ந்த சித்திரம்.

ஸோரா ஆல்குடுக்கு பிற்பாடுதான் செய்தி தெரிந்தது - திருமதி காம்பெல் அவள் கனவு கண்ட அதே தினத்தில் பிரான்ஸில் இறந்திருக்கிறாள் என்று. இதை எப்படி விளக்க முடியும்?

சிக்மண்ட் ஃப்ராய்டு "Dreams of the death of beloved persons" என்கிற புகழ்பெற்ற கட்டுரையில் இவ்வாறு எழுதியுள்ளார். ''யாரேனும் தனக்கு மிக நெருக்கமான வர்கள் இறந்துபோவதுபோல, உரிய வருத்தத்துடன், கனவு கண்டால் அந்த நெருக்கமானவரின் சாவை அவர்கள் இப்போது விரும்புகிறார்கள் என்ற முடிவுக்கு வரமாட்டேன். கனவுகளைப் பற்றிய என் சித்தாந்தத்துக்கு இந்த முடிவு தேவையில்லை. இந்த மரணம் கனவு கண்டவரின் இளமைக் காலத்தில் எப்போதாவது விரும்பப்பட்டிருக்கிறது என்பதே என் முடிவு. இதைக் கனவு கண்டவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளவே மாட்டார்கள். 'நான் அப்படி வாழ்வில் எண்ணியதே இல்லை' என்று சாதிப்பார்கள். எனவே இந்தக் கனவுகளைக் கொண்டு அவர்களின் மறந்துபோன, மறைந்துபோன மன வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதியை நான் மீண்டும் வடிவமைத்துக் கொள்கிறேன்'' என்கிறார்.

எனவே உயிருடன் இருக்கும் பெற்றோரோ, மகனோ, மகளோ, சகோதர சகோதரியரோ, குழந்தையோ செத்துப்போவதாக கனவு கண்டால் அச்சப்படாதீர்கள். சின்ன வயசில் மகனின் தொல்லை தாங்காமல் ஒரு தாய் 'கடங்காரா! செதது ஒழியேன்' எனறு திட்டுமபோது அந்தக் கணத்துக்கு மட்டும் அவன் இறந்துபோவதை அவள் உண்மையாகவே விரும்புகிறாள். இந்த எண்ணம்

ஆழ்மனதில் புதைந்து எப்போதாவது பிற்காலத்தில் ஒரு கதிகலக்கும் கனவாக வரும் சந்தர்ப்பம் இருக்கலாம் என்கிறார் ஃப்ராய்டு.

கனவுகளில் கடவுள் ஏதோ நம்மிடம் சொல்ல விரும்புகிறாரா?

ஆனால், பெங்களூரில் எங்கள் வீட்டுத் தோட்டத்தில் பலாமரத்தடியில் கோதைப் பாட்டியும் கிளிண்ட்டனும் இரண்டாம் முறையாக உட்கார்ந்துகொண்டு கையில் எண்ணெய் தடவி பழங்களை சுளை பிரித்துக்கொண்டே கோதைப்பாட்டி 'இந்த வருஷம் பலாப்பழம் சீசனில்லை' என்றதற்கு கிளிண்ட்டன் 'கார்த்திகை மாசம் சரியா மழை பெய்யலையோல்லியோ... அதனால்தான்' என்று பதில் சொல்லிவிட்டு ஒரு முழு சுளையை 'மோனிக்காவுக்கு ரொம்பப் பிடிக்கும்' என்று சொல்லிவிட்டு லபக்கென்று முழுங்குவது போல் நான் முந்தாநாள் கண்ட கனவு எந்த வகையில் சேரும்?

4

கிரிஸ்டல் பந்து ஞானிகள்!

ஏற்கெனவே சொன்னதுபோல, கனவுகளின் மூலம் எதிர்காலத்தைப் பற்றிய எச்சரிக்கை கிடைக்கிறது என்ற நம்பிக்கையும் உதாரணங்களும் உலகம் முழுக்க இருக்கிறது. கனவு கண்டு குறி சொல்கிற ஆண் - பெண் ப்ரொஃபஷனல்களும் இருக்கிறார்கள்.

அப்படியில்லாமல், கிரிஸ்டல் பந்து, முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி, தேக்கி வைத்த தண்ணீர், பேப்பரில் தெளிக்கப்பட்ட இங்க்கின் ஒழுங்கற்ற உருவங்கள்

இவற்றைப் பார்த்து (?) அதற்கெல்லாம் தங்களுக்குத் தோன்றுகிறபடி விளக்கம் தருகிற ஆட்களில் பலர் பிரபலம்.

இந்த கிரிஸ்டல் பந்து 'ஞானி'களில் ஜோசப் டிலூயிஸ் முக்கிய பிரபலம்!

ஜனவரி மாதம் 16-ம் தேதி, 1969. சிகாகோ நகரத்தில் ஓர் ஓட்டலின் பாரில் நுழைந்து, "பேப்பர் கொடுப்பா... ரயில் விபத்தைப் பற்றி என்ன போட்டிருக்கான்னு பார்க்கணும்..." என்றார் ஜோசப் டிலூயிஸ்.

"விபத்தா...? என்ன ரயில்...? என்ன விபத்து...? பேப்பர்ல ஏதும் இல்லையே..." என்றார்கள் சுற்றுப் பட்டவர்கள்.

"இங்கிருந்து தெற்காலப்பா... ரெண்டு ரயில், பனிமூட்டத்துல ஒண்ணோட ஒண்ணு மோதிக்கிட்டு நிறைய பேர் அடிபட்டு செத்துட்டாங்கப்பா... பேப்பர்ல வரலை...?" என்றார் ஜோசப் டிலூயிஸ்.

ரேடியோ போட்டார்கள். ராத்திரி பதினோரு மணி... விபத்தைப் பற்றி எந்தச் செய்தியும் இல்லை. இரண்டு மணி நேரம் கழித்து, இரவு ஒரு மணிக்கு இல்லினாய் சென்ட்ரல் ரயில்கள் இரண்டு பனியில் மோதிக்கொண்டன, சிகாகோவுக்குத் தெற்கே. நாற்பத்தேழு பேருக்குப் பயங்கர அடி. மூன்று பேர் இறந்துபோனார்கள்.

யார் இந்த ஜோசப் டிலூயிஸ்... ஒரு முடிதிருத்தக் கலைஞர். எட்டாவதுக்கு மேல் படிக்கவில்லை. டி.வி-யிலும் பத்திரிகைகளிலும் எதிர்வரப்போகும் விபத்துகள் பற்றி நிறைய பேசினார். பல பலித்தன.

1967, நம்பர் 25-ம் தேதி 'ஒரு பாலம் இடிந்து விழும்' என்றார். மூன்று வாரம் கழித்து டிசம்பர் 16-ம் தேதி

ஒஹையோ நதியின் குறுக்கே இருந்த 'வெள்ளிப் பாலம்' என்பது இடிந்து விழுந்து முப்பத்தாறு பேர் இறந்தனர். பத்துப் பேரைக் காணவில்லை.

1968, ஜனவரி *8*-ம் தேதி. டிலூயிஸ் 'நாட்டில் கலவரம் வரும்' என்றார். ஏப்ரல் *7*-ம் தேதி சிகாகோவில் பெரிய கலவரம் வந்து, ஐயாயிரம் மைய அரசுப் படையினர் வரவேண்டியிருந்தது. டிசம்பர் *15, 1968*-ல் டிலூயிஸ் 'கென்னடி குடும்பத்துக்கு தண்ணீர் மூலம் ஒரு கண்டம் இருக்கிறது' என்றார். 'ஒரு பெண் நீரில் மூழ்குவதைப் பார்த்தேன்' என்றார்.

ஜூலை *18, 1969*. மேரிஜோ என்னும் பெண், எட்வர்ட் கென்னடியுடன் காரில் சென்று கொண்டிருக்கும் போது நீரில் மூழ்கிய சம்பவம் எட்வர்ட் கென்னடியின் அரசியல் வாழ்வுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தது.

மே *21, 1969*-ல் டிலூயிஸ், 'ஒரு விமானம் விபத்துக்குள்ளாகும். எழுபத்தொன்பது பேர் செத்துப் போவார்கள்' என்றார். செப்டம்பர் 9-ம் தேதி அலிகனி ஏர்லைன்ஸின் விமானம், ஒரு தனியார் விமானத்துடன் மோதி நான்கு பைலட்டுகளும் எழுபத்தொன்பது பயணிகளும் இறந்தனர்.

டிலூயிஸ் எப்படிப்பட்ட மனிதர்...? அவர் எதிர்காலத்தை அறிந்தவரா...? அட்வான்ஸாகக் கடவுளோ, யாரோ வந்து அவருக்குச் சொல்கிறார்களா என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள்.

இந்தியாவில் இந்த மாதிரி ஹேஷ்யங்களுக்குக் குறைவே இல்லை. எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் பஞ்சாங்கங்களிலும் அடுத்த வாரம், அடுத்த வருஷம் நடக்கப்போவதை மழுப்பலாகச் சொல்வார்கள். சில பலிக்கும்... சில பலிக்காது. நாடி ஜோசியம் இதில் மிகப்

பிரபலம். உங்கள் பேர், அப்பா பேர், அம்மா பேர், கடல் கடந்து போவான் போன்ற சமாசாரங்கள் விருத்தத்தில் எழுதி ஓலை ஓலையாக இருக்கும். இந்தச் சமாசாரம் பற்றிப் பின்னால் ஆராய்வோம்.

டெல்ஃபை எனும் குறி சொல்லும் தேவதை பற்றி முன்பு குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அறிவியல்படி, எதிர்காலத்தைக் கணிப்பதற்கும் டெல்ஃபை என்ற முறை உள்ளது. இதன்படி ஒரு பொருளைப் பற்றி இரண்டு வாக்கெடுப்புகள் செய்வார்கள். பல துறைகளின் நிபுணர் குழுவை முதலில் எதிர்காலத்தில் அவர்கள் துறையில் என்னென்ன நிகழப்போகிறது என்று குறிப்பிடச் சொல்வார்கள். முதல் பதில்களைக் குழுவின் மற்ற அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுப்பார்கள். தன் சக நிபுணர்களின் கருத்துகளை அறிந்தபின், மீண்டும் தேவைப்பட்டால் தன் எதிர்பார்ப்புகளைத் திருத்தியமைக்க அனுமதிப்பார்கள். இந்த முறைப்படி அனைவரும் ஏறத்தாழ ஒத்துப் போகும்படியான எதிர்காலக் குறிப்புகள் கிடைக்கும். முதல் முறையைவிட அதிகமாகப் பலிக்கும் சாத்தியமுள்ள இவற்றைப் பிரசுரிப்பார்கள்.

இந்த முறையில் எதிர்காலக் கணிப்புகள் நம் நண்பர் டிலூயிஸின் ஹேஷ்யங்களைப் போலவே பலிக்கின்றன.

டெல்ஃபை முறையில் மற்றொரு சிறப்பு - வருஷா வருஷம் அது திருத்தப்படுவது.

நான் 'நிர்வாண நகரம்' என்று ஒரு நாவல் எழுதினேன். அதில் சமூகத்துடன் கோபம் கொண்ட ஓர் இளைஞன், ஒரு நீதிபதி சாகப்போகிறார் என்று போலீஸ் அதிகாரிக்குக் கடிதம் எழுதுகிறான். அடுத்த மாதங்களில் ஒரு நீதிபதி கடற்கரையில் கொல்லப்படுகிறார். அதற்கு அந்த இளைஞன், நான்தான் அதைச் செய்தேன் என்று சொல்கிறான். அடுத்தது ஒரு டாக்டர் என்கிறான். டாக்டர்

சாகிறார். நான்தான் என்கிறான் (ஒரு த்ரில்லுக்காக!) கொன்றது அவனே அல்ல.

அடுத்தது அரசியல்வாதி. இவ்வாறான நபர்கள் மக்கள்தொகையில் அவ்வப்போது செத்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். அதனால் அவ்வாறு ஒன்று நடக்கப் போகிறது என்று பொதுப்படையாகச் சொல்வது எதிர்காலத்தைச் சொல்வதல்ல. இந்த வகையில்தான் டிலூயிஸின் பெரும்பாலான ஹேஷ்யங்கள் வரும். ஓரிரண்டு சம்பவங்களைத் தவிர... சிகாகோ ரயில்விபத்து, கென்னடி விபத்தில் ஒரு பெண் நீரில் மூழ்குவாள் என்று சொன்னதும்தான் கொஞ்சம் ஆச்சரியப்பட வைக்கிறது. மற்றதெல்லாம் அகஸ்மாத்து அல்லது தற்செயல்தான். நண்பர் ஒருவர் வைத்தீஸ்வரன் கோயில் சென்று, ஒரு நாடி ஓலை படித்து வந்தார். அதில் கீழ்வருமாறு எழுதி யிருந்தது -

'கேளப்பா கண்ணன் மகனே... கெடுவப்பா நாலு கற்பம்... ஆளப்பா அழகன் அப்பா... ஆண்டுதோறும் தீயை ஆள்வாய்... கோளப்பா சுக்ரன்... உனக்குக் குறையப்பா கண்கள் ஒன்றில்... நாளப்பா நகர்வதற்கு... நலமப்பா மனைவி மூலம்...'

நண்பரின் தந்தை பெயர் கிருஷ்ணமூர்த்தி. கூடப் பிறந்தது நாலு பேர். தான் அழகானவர் என்பதில் அவருக்கு ஐயமில்லை. அவர் ஒரு ஃபவுண்டரியில் பணிபுரிவதால் தீயை ஆள்வாய் என்பது பொருந்துகிறது. கண்ணுக்குக் கண்ணாடி போட்டிருக்கிறார். வேலையை மாற்றலாமா என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறார். மனைவி தங்கமானவள். இதெல்லாம் அதில் இருக்கிறது என்கிறார்.

சரியா...?

5

சர்ச்சிலுக்குள்ளே ஒரு சக்தி!

"ஆதாரமில்லாத பரிசோதிக்கப்படாத உள்ளுணர்வு என்பது உண்மைக்கு உத்தரவாதம் அல்ல..." என்கிறார் பெர்ட்ரண்ட் ரஸ்ஸல். இருந்தும் இன்சைட் - உள்ளுணர்வு என்பதை நம்மால் வாழ்வில் பல தருணங்களில் சந்திக்க முடியும்.

கணிதமேதை சீனிவாச ராமானுஜன் தன் கனவில் தேவி வந்து, நம்பர் தியரியில் சில சிக்கலான கணக்குகளுக்கு விடை தெரிவித்தாள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

எனக்கு சில சமயம் கதையை எப்படி முடிப்பது என்று தவிக்கும்போது, எழுதுவதை நிறுத்திவிட்டுப் படுத்தால் கனவில் தெளிவாக ஒரு முடிவு வந்துவிடும். இதையெல்லாம்தான் 'இன்சைட் - உள்ளுணர்வு' என்று சொல்கிறோம்.

ப்ரிமானிஷன் என்பது முன்னெச்சரிக்கை. முன்னறிவிப்பல்ல. பெங்களூரில் நான் வசித்து வந்தபோது, ஒரு சர்க்கஸ் தீ விபத்தில் பலபேர் இறந்தார்கள். என்னுடன் பி.இ.எல் - லில் பணிபுரிந்த ஒருவர், "நான் அன்னிக்கு நிச்சயம் சர்க்கஸ் போயே ஆகணும்னு தீர்மானிச்சு மனைவி, குழந்தைகள் எல்லாருக்கும் சொல்லிவிட்டு, டிரஸ் பண்ணிட்டு புறப்பட இருந்தேங்க... என்னவோ தெரியலை, 'இன்னிக்கு வேண்டாம்... நாளைக்குப் போகலாம்'னு சட்டுனு தீர்மானிச்சேன். அவங்களுக்

கெல்லாம் குறிப்பா குழந்தைகளுக்குக் கடும் கோபம். 'இவர் எப்பவும் இப்படித்தான். ஸ்திரபுத்தியே கிடையாது. திடீர்னு மூடு மாறிவிடும்' என்று அழக்கூட அழுதார்கள். சாயங்காலம் பேப்பர் பார்த்தா, பயங்கர தீ விபத்தில் நூற்றுக்கணக்கான பேர் நெறிபட்டு மிதிபட்டு கருகிச் செத்திருக்காங்க. ஏன் சார் எனக்கு அப்படித் தோணிச்சு...? யார் தோண வெச்சாங்க...?'' என்று கேட்டார்.

அவர் மிகவும் மரியாதைப்பட்டவர். பொய் சொல்ல மாட்டார் என்பது எனக்குத் தெரியும். அவர் மனதில் சர்க்கஸ் போகாதே என்று. தோன்ற வைத்தது என்ன என்பதற்கு அறிவியல் காரணம் இல்லை.

சர்ச்சிலுக்கு இந்த மாதிரி நிகழ்ந்ததாம். இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின்போது லண்டன் நகரம் குண்டுவீச்சுக்கு உட்பட்டு அலைஅலையாக ஜெர்மன் விமானங்கள் வந்து வந்து குண்டு போட்டுவிட்டுச் சென்ற யுத்தத்தின் உச்சகாலம் அது. சர்ச்சில், இங்கிலாந்து பிரதமர். குண்டுவீச்சின் இடையே மிகவும் தைரியமாக இருந்தாலும் அவர் உள்மனதின் எச்சரிக்கைகளைப் புறக்கணிக்க வில்லை.

ஒரு நாள் ராத்திரி சர்ச்சில் தன் டவுனிங் தெரு பத்தாம் நம்பர் வீட்டில் மூன்று மந்திரிகளை டின்னருக்கு அழைத்திருந்தார். விருந்து நடந்து கொண்டிருந்தபோது விமானத் தாக்குதல் தொடங்கியது. சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த சர்ச்சில், திடீரென்று எழுந்து சமையலறைக் குச் சென்று அங்கிருந்த சிப்பந்திகளிடம் ''சாப்பாட்டை டைனிங் ரூமில் ஒரு மேஜைமேல் வைத்துவிட்டு, உடனே பாம் ஷெல்டர் பாதுகாப்புக்குச் சென்றுவிடுங்கள்'' என்று ஆணையிட்டுவிட்டுத் திரும்பி வந்தார். மூன்று நிமிஷம் கழித்து, வீட்டின் பின்பக்கத்தில் பாம் விழுந்து சமையலறை முழுவதும் நாசமாகியது. சமையல்காரரும்

பணிப்பெண்ணும் காப்பாற்றப்பட்டார்கள். அந்த நிமிஷத்தில் சமையலறைக்கு எழுந்து போய், அவர்களை வெளியே அனுப்பச் சொன்னது எது என்று சர்ச்சில் பின்னர் வியந்திருக்கிறார்.

மற்றொரு முறை சர்ச்சில் லண்டனில் காரில் செல்லத் தயாரானார். அவர் எப்போதும் உட்காரும் பக்கத்தின் கதவு திறந்து, கார் காத்திருந்தது. ஒரே ஒரு விதிவிலக்காக, அன்று அவர் சுற்றிவந்து எதிர்பக்கத்து கதவைத் திறந்து ஏறிக்கொண்டார். தெருவில் இருட்டில் செல்லும்போது ஒரு பாம் பக்கத்தில் விழுந்து கார் கன்னாபின்னாவென்று நிலையிழந்து இரண்டு சக்கரத்தில் கொஞ்ச தூரம் போய் விழவிருந்தது. சர்ச்சில் உயர்ந்த பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருந்த தால், கார் மீண்டும் சமநிலைக்கு வந்து தப்பித்தது. ''குண்டாக இருந்ததால் தப்பித்தேன்'' என்றார் சர்ச்சில். வழக்கம்போல கார் ஸீட்டில் உட்கார்ந்திருந்தால் செத்திருப்பார்.

சர்ச்சிலின் மனைவி இதைப் பற்றிக் கேட்டபோது, ''ஏதோ ஒன்று காரை அணுகும்போது, 'நில்! அந்தப் பக்கம் ஏறிக்கொள்' என்று சொன்னது. அதனால் இடம் மாறி உட்கார்ந்தேன்!'' என்றார். இதற்கு அறிவியல் ஆதார விளக்கம் இல்லை. உள்மன எச்சரிக்கை நம்மில் பெரும்பாலானவரிடம் இருக்கிறது என்று நம்புகிறார்கள். அமெரிக்காவில் ஒரு ரயில்வே கம்பெனி ஒரு விநோதமான புள்ளிவிவரம் வைத்திருக்கிறார்கள்.

இல்லினாய் மாகாணத்தில் ஒரு முறை ரயில் விபத்து ஏற்பட்டது. பயணிகள் இறந்தார்கள். விபத்துக்கு முந்தைய ஆறு தினங்களில் அந்த ரயிலில் பயணம் செய்தவர்களின் எண்ணிக்கை 68, 60, 48, 62, 70.

விபத்து நடந்த தினம், ஒன்பது பேர் மட்டும்தான் பயணம் செய்தார்கள்! இதற்கு என்ன அர்த்தம்?

பலபேருக்குப் 'போகாதே' என்ற உள்ளுணர்வு தோன்றியிருக்கிறதா?

தென்னக ரயில்வேயில் விபத்துகள் பல ஏற்பட்டிருக் கின்றன. விபத்து நாளில் பயணம் செய்பவர்களின் எண்ணிக்கை சராசரிக்குக் குறைவாக இருக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். இதைத் தென்னக ரயில்வே புள்ளிவிவரம் வைத்துச் சோதித்துப் பார்த்து கட்டுரை எழுதினால் ஸைக்கிக் ரிசர்ச் பத்திரிகையில் பிரசுரிப்பார்கள்!

உங்கள் வாழ்வில் ஏதாவது இவ்வாறான முன்னெச் சரிக்கை ஏற்பட்டிருக்கிறதா?

6

பக்கத்து கேபினில் ஒரு மாய ஜோடி!

பகவான் சத்ய சாய்பாபாவின் பக்தர்கள் பலர். பெரிய பதவியில் இருப்பவர்கள், வெளிநாட்டுக்காரர்கள், டாக்டர் பகவந்தம் போன்ற விஞ்ஞானிகள், அர்ஜுன ரணதுங்கா போன்ற கிரிக்கெட் வீரர்கள். சாதாரணமாகப் பொய் சொல்ல மாட்டார்கள். பொய் சொல்லத் தேவையில்லாத வர்கள். சமூகத்தில் மதிப்பும் மரியாதையும் உள்ள பலர் சாய்பாபாவின் அற்புதச் செயல்களை விவரிப்பதைக் கேட்டு நான் வியந்திருக்கிறேன். அவற்றில் போபாலில் பி.ஹெச்.இ.எல். நிறுவத்தில் பணிபுரிந்துகொண்டிருந்த குமார்சிங் என்கிற தீவிர பக்தர் சொன்னதுதான் என்னை மிகவும் பிரமிக்க வைத்தது.

"ஒரு நாள் வியாழக்கிழமை குவார்ட்டர்ஸில், எங்கள் வீட்டில் வழக்கம்போல பஜனை நடந்து கொண்டிருந்தது. பக்தர்கள் எல்லோரும் உற்சாகமாகப் பாடிக் கொண்டிருந்

தார்கள். அன்று என்னவோ உற்சாகம் மிக அதிகமாகவே இருப்பது போலவும் அனைவரும் ஏதோ ஒரு நிலையில் மெய்மறந்துவிட்டதும் தெரிந்தது. நான் கண்ணை மூடிக்கொண்டு ஆழ்ந்திருந்தவன், ஒரு முறை கண்ணைத் திறந்து பார்த்தபோது அறைவாசலில் பாபா கையில் ஒரு தாமரைப் பூவை வைத்துக்கொண்டு புன்னகையுடன் நின்றுகொண்டிருந்தார். எனக்குப் பிரமிப்பில் எதுவும் பேசத் தோன்றவில்லை. எப்படி சார் போபாலுக்கு அவரால் வரமுடியும்...? அந்த நேரத்தில் அவர் புட்ட பர்த்தியில் இருக்கிறார் என்பது எங்களுக்கு நன்றாகவே தெரியும். இருந்தும் அவர்தான் அது. லேசாக மூச்சுவிடுவது, மார்பெலும்பு எழுந்து தணிவதுகூடத் தெரிந்தது. அவ்வளவு உயிருடன் அவ்வளவு கிட்டத்தில்!'' என்றார்.

குமார்சிங், ஒரு சிஸ்டம்ஸ் இன்ஜினியர். அவர் பொய் சொல்லத் தேவையில்லை. என்னை நம்பவைக்கும் அவசியமும் இல்லை. பின் இது எப்படி...? நம் அறிவியல், இயற்பியல் விதிகளின் இன்றைய டெக்னாலஜிப்படி இது சாத்தியமில்லை. டெலிபோர்ட்டிங்க் என்பதெல்லாம் விஞ்ஞானக் கட்டுக்கதைகளில்தான் சாத்தியம் (ஒரே ஒரு சாத்தியம் உள்ளது. அதுபற்றிப் பிறகு தொடரின் இறுதியில் சொல்கிறேன்.)

நான் குமார்சிங்கிடம் கேட்டது ஒரே கேள்வி: ''வேறு யாராவது பார்த்தார்களா...?''

''பார்த்திருக்கலாம். அவர்கள் அனைவரும் கண்ணை மூடிக்கொண்டு தியானத்தில் இருந்தார்கள். அவர்களை உசுப்பி 'பார்' என்று சொல்ல எனக்கு அந்தப் பிரமிப்பில் தோன்றவே இல்லை. தோன்றியபோது, அவர் மறைந்துவிட்டார்...''

இம்மாதிரியான அற்புதச் செயல், வருணனைகளில் இதுதான் குறை. நாம் முன்பு சொன்னபடி கராபரேஷன், குறைந்தபட்சம் இரண்டு பேராவது பார்த்திருக்க வேண்டும். அது இருக்காது. கராபரேஷன் உள்ள ஓரிரு சம்பவங்களையும் நான் படித்திருக்கிறேன். நம் இந்தியாவில் அல்ல... மற்ற நாடுகளில் இம்மாதிரி ஒருவர், இரண்டு இடங்களில் இருப்பதை இருவர் பார்த்திருக் கிறார்கள். கணவனும் மனைவியும்!

மிக வியப்பான ஒரு சம்பவம் இது...

அமெரிக்கா கலிபோர்னியாவின் இங்கிள்வுட் என்னும் இடத்தைச் சேர்ந்த பால்மக்காஹன் தம்பதிக்கு செப்டம்பர் 4, 1956-ல் நடந்தது இது. இருவரும் கிராண்ட் கன்யன் என்னும் சுற்றுலாப் பிரதேசத்துக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். மாலை நேரம். அவர்கள் தங்கியிருக்கும் காபினுக்குப் பக்கத்து காபினில் ஒரு பெண்மணி, தன் கணவன், லக்கேஜைத் தூக்கிக்கொண்டு வந்த ஒரு பையன் இருவருடன் செல்வதைப் பார்த்தாள் திருமதி மக்காஹன். அந்தப் பெண்மணியுடன் ஒரு வருஷம் முன்பு ஒரு கோர்ட் கேஸில் ஜூரியாகப் பணிபுரிந்திருக்கிறாள். அதைத் தன் கணவரிடம் சொன்னாள். அந்தப் பெண்மணியின் கண வருக்கு ஒரு கை இல்லை என்பதையும் குறிப்பிட்டாள்.

''எதற்கு ராத்திரியில் தொந்தரவு செய்ய வேண்டும்...? காலை சந்திக்கலாம்...'' என்று கணவர் சொல்லிவிட்டார்.

''மறுநாள் காலை அவர்களை வராந்தாவில் பார்த்ததும் அருகில் சென்று பேசினோம். எங்கள் கணவர்களும் சந்தித்துக் கொண்டார்கள். இருவரும் இயல்பாகச் சற்று நேரம் பேசிக்கொண்டிருந்துவிட்டு, முதல் நாள் சாயங்காலம் அவர்கள் வந்து சேர்ந்ததைக் கவனித்ததைச் சொன்னேன். அவர்கள் மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள்.

காரணம், இருவரும் அப்போதுதான் டூரிஸ்ட் பஸ்ஸில் வந்து இறங்கியிருக்கிறார்கள்!

என் கணவரும் பார்த்திருக்கிறார். நானும் பார்த்தருக்கிறேன். நாங்கள் அவர்களை முதல் நாள் பார்த்தபோது பத்துப் பதினைந்தடி தூரம்கூட இருக்காது. மறுநாள் சந்திக்கலாம் என்றுதான் உடனே விசாரிக்கவில்லை...''

இருவருக்கும் லேசாகத்தான் பரிச்சயம். இருவர் வாழ்விலும் எந்தவிதப் பரபரப்போ, பயமோ, அபாயமோ இல்லை. இரண்டு குடும்பங்களுக்கும் அதற்குமுன் எந்தவித உறவோ, தொடர்போ இல்லை. முதல் நாள் சாயங்காலம் அவர்களைப் பற்றி யோசிக்க, மனதில் கொண்டுவரக் காரணமே இல்லை. பார்த்தது யார் அல்லது என்ன...?

சட்டென்று அது உருவெளித் தோற்றம் என்றாலும் அந்த எண்ணத்தை உருவாக்க ஏதேனும் ஒரு தொடர்பு இருக்க வேணடும். இம்மாதிரியான அனுபவங்களை 'அமெரிக்கன் சொஸைட்டி ஃபார் சைக்கிக் ரிசர்ச்' பத்திரிகையில் பதிப்பித்திருக்கிறார்கள். இன்றைய டெக்னாலஜியில் வர்ச்சுவல் ரியாலட்டி என்று ஒன்று புதிதாக வந்திருக்கிறது. கணிப்பொறி மாட்டிக்கொண்டு பார்த்தால், ஒரு மாயவெளியில் மாயத்தோற்றங்களின் ஊடே நடந்து செல்லலாம்.

உண்மையான அனுபவம் போலிருக்கும் வீட்டிலேயே இருந்துகொண்டு, ஆப்பிரிக்கக் காடுகளில் சிங்கங்களின் ஊடே திரியலாம். ரேப்ராப்டரி இதை வைத்து 'தி வெல்ட் (The Veldt)' என்று அருமையான சிறுகதை எழுதியிருக்கிறார். ஆனால், வி.ஆர். டெக்னாலஜிக்குத் தனிப்பட்ட கணிப்பொறியும் மென்பொருளும் கண்ணாடிகளும் தேவைப்படும். வெட்டவெளியில் இந்தத் தோற்றம் ஹோலோகிராபி மூலம் சாத்தியம்

எனலாம். ஆனால், இன்றைய ஹோலோகிராப பிம்பங்கள் அவ்வளவு திருத்தமானவை அல்ல.

பின்னே என்னதான் இது...?

எதிர்கால விஞ்ஞானம்தான் பதில் சொல்ல முடியும்!

7

நடுங்க வைத்த நாடி ஜோசிய நாவல்

டி லூயிஸ் பற்றி சிந்தித்துப் பார்த்தீர்களா? அவர் எதிர்காலத்தை அறிந்து சொன்னாரா, குருட்டாம்போக்கில் சொன்னாரா? நான் இப்போது ''எதிர்காலத்தில் ஒரு விமான விபத்து நிகழப் போகிறது'' என்று எழுதினால் அது எதிர்காலத்தை அறிந்து சொல்வதல்ல. உலகெங்கும் அத்தனை விமானங்கள் பறந்து கொண்டிருக்கும்போது எங்கோ ஒரு மூலையில் ஏதாவது ஒரு விமானம் கவிழ்ந்து எதிர்பார்க்கக்கூடியதே. இதற்குப் பதிலாக கனடாவில் நோவாஸ்கோஷியா அருகில் கடலில் ஒரு ஸ்விஸ் ஏர் டக்ளஸ் விமானம் செப்டம்பர் 3-ம் தேதி விழுந்து நொறுங்கி 211 பேர் செத்துப போவார்கள் என்று நான் செப்டம்பர் 1-ம் தேதி எழுதியிருந்தேனெனில் என்னை சி.பி.ஐ - காரர்கள் அழைத்துச் சென்று பிரகாசமான விளக்கின் அடியில் வைத்து கேள்வி கேட்பார்கள்.

பொதுப்படையான எதிர் நோக்கல்களுக்கும் குறிப் பான எதிர்நோக்கல்களுக்கும் வேறுபாடு தெரிய வேண்டும் நமக்கு.

எதையாவது எழுதி அது ஒரு மாதிரி பலித்துப் போவது எழுத்தாளனான எனக்கு நிறையவே நிகழ்ந்திருக்கிறது.

'வானமென்னும் வீதியிலே' என்று ஒரு தொடர்கதையில் பாகிஸ்தானுக்கு ஓர் இந்திய விமானம் 'ஹைஜாக்' செய்யப்படுவதாக எழுதினேன. சில மாதங்களில் அது நிகழ்ந்தது. ஆனால், நான் எழுதியது கராச்சிக்கு காரவல் விமானம்; கடத்தியது ராவல்பிண்டிக்கு ஃபாக்கர் விமானம் நாக்கில சனி... சொன்னான்னா அப்படியே நடந்துடும் என்று திட்டுபவர்களும் உண்டு. தி.ஜானகிராமன் 'பரதேசி வந்தான்'என்று ஓர் அருமையான சிறுகதை எழுதி யிருக்கிறார். கல்யாணச் சாப்பாட்டின்போது பாதி கவளத்தில் எழுப்பப்பட்டு விரட்டியடிக்கப்பட்ட ஒரு பிச்சைக்காரன், 'நீ அழுதுகொண்டே போடும் சோற்றுக்கு பத்து நாள்ள வரேண்டா' என்று சபித்துவிட்டுச் செல்கிறான்.

கல்யாண மாப்பிள்ளை மாரடைப்பால் இறந்து போகிறார். தவறாமல் பரதேசி சவுண்டிக்கு வந்து விடுகிறான். என்ன ஒரு கதை! சாபங்கள் எல்லாம் ஒருவகையில் எதிர்கால நோக்கங்களே.

என் 'நிர்வாண நகர'த்தின் புரட்சிகரமான கதாநாயகன் பெயர் சிவராஜன்! அதை என்னிடம் பலர் விசாரித்தார்கள். காரணம் தெரிந்ததே.

'பதவிக்காக' என்பதில் மந்திரிசபையைக் கவிழ்ப்ப தற்கு எம்.எல்.ஏ.க்களை கடத்துவது பற்றி எழுதியது. ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் நிகழ்ந்தது.

1972-ம் ஆண்டு ரிஜன்சி அச்சகம் ஒரு நாவலை வெளியிட்டது. அதன் பெயர் 'கருப்பு கடத்தல்காரன்' எழுதியவர் ஹாரிசன் ஜேம்ஸ் (Black Abductor) புனைப்பெயர் ஜேம்ஸ் ரஸ்க்.

அந்த நாவலில் தீவிரவாதிகள் குழு ஒன்று வலதுசாரி சிந்தனையுள்ள ஒரு பெரிய பணக்காரரின் மகளைக்

கடத்துகிறது. அவள் ஒரு கல்லூரி மாணவி, பெயர் பாட்ரிஷியா. கடத்தும்போது அவளுடன் இருந்த பாய் ஃப்ரெண்டு அடித்து நொறுக்கப்படுகிறான். அவனை முதலில் சந்தேகப்படுகிறார்கள். பாட்ரிஷியா முதலில் தன்னைக் கடத்தினவர்களை எதிர்க்கிறாள். ஆனால், விரைவில் அவர்களின் கொள்கைகளின் வசீகரத்துக்கு அடிமையாகிறாள். அவளுடைய போலராய்டு போட்டோக்களை அவள் தந்தைக்கு அனுப்பி அமெரிக்காவின் முதல் அரசியல் கடத்தல் என்று அது பிரபலமாகிறது. இறுதியில் அவர்களை போலீஸ் பிடித்து கண்ணீர்ப் புகை வைத்து மடக்கிக் கொல்லப்படுகிறார்கள். இது நாவலின் கதை.

இந்த நாவல் வெளியாகி ஒரு மாதம் கழித்து ராண்டால்ப் ஹர்ஸ்ட் - என்னும் வலதுசாரி பத்திரிகை முதலாளி பெரிய பணக்காரரின் மகள் பாட்ரிஷியா ஹர்ஸ்ட் என்பவள் அவளுடைய கல்லூரி வளாகத்தில் அபார்ட்மெண்ட்டிலிருந்து 'சிம்பயானிஸ் விடுதலைப் படை' என்கிற குழுவினரால் கடத்தப்படுகிறாள். நாவலில் உள்ளதுபோலவே பாட்ரிஷியா தன்னைக் கடத்தினவர்களை நேசித்து செய்திகள் அனுப்பத் துவங்கினாள். 1974-ல் எஃப்.பி.ஐ. அதிகாரிகள் அந்த நாவலின் ஆசிரியர் ரஸ்கைச் சந்தித்து சந்தேகப்பட்டுக் கேள்விகள் கேட்டபோது, நான் எழுதியது முழுக்க முழுக்க கற்பனைக் கதை, குற்றத்துக்கும் எனக்கும் சம்பந்தமே இல்லை என்றார். பாட்ரிஷியா என்கிற பெயர், பணக்காரத் தந்தை, அவள் மனமாற்றம் எல்லாமே பொருந்துகிறது. இதை தற்செயல் என்பதா, கடத்தல்காரர்கள் ரஸ்கின் நாவலைப் படித்துவிட்டு அப்படியே செய்தார்களா என்று கண்டுகொள்ளவே முடியவில்லை. காரணம், போலீஸ் அவர்கள் அனைவரையும் சூழ்ந்து கொன்றுவிட்டது. அவர்களைக் கேட்டும் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

ரஸ்க் அதன்பின் நாடி ஜோசிய டைப்பில் இப்படிப் பட்ட நாவல்கள் எழுதுவதை நிறுத்திவிட்டு அம்புலிமாமா வகை கதைகள் எழுதி வருகிறார் என்று கேள்வி.

இங்கிலாந்து கணித இயற்பியல் பேராசிரியர் வாஸ்ஸர்மன் என்பவர் ஒரு சித்தாந்தம் சொல்கிறார்:

உலகத்தில் உள்ள நடக்கிற, நடக்கப் போகிற சம்பவங்கள் அனைத்தும் காலமற்ற மனபிம்பங்களாக வடிவு கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளுடன் உலகில் உள்ள ஒவ்வொரு உயிருள்ள, உயிரற்ற துகளுக்கும் சம்பந்தம் உள்ளது என்கிறார். ரொம்ப குழப்புகிற தல்லவா? அவர் சொன்னதின் சாரம் இது: எல்லா சம்பவங்களுக்கும் இடையில் ஒரு தொடர்பிணைப்பு சங்கிலி போல இருக்கிறது. இவையெல்லாம் மனங்கள் மூலம் ஏற்படும் இணைப்புக்கள். உங்கள் ஸ்கூட்டரில் ஒரு விநோதமான சத்தம் வந்தால் சீக்கிரமே இன்ஜின் நின்று போகப் போகிறது என்று நாம் எப்படி யூகிக்கிறோம்? மூளையில் ஏற்படும் ஒரு பிம்பத்துக்கும் சலனத்துக்கும் எதிர்காலச் சம்பவத்துக்கும் ஓர் இணைப்பு மனத்திலேயே இருக்கிறதே. அதுபோல சிலருக்கு இந்த இணைப்பு கொஞ்சம் விஸ்தாரமாகவே இருந்து எதிர்காலத்தை அவர்களால் சொல்ல முடியும் என்று சொல்கிறார்கள்.

கேம்ப்ரிட்ஜ் பேராசிரியர் ஏட்ரியன் டாப்ஸ் என்பவர் சைட்ரானிக் அலை முகப்புகள் psitronic wavefronts என்கிற சங்கதி சொல்லியிருக்கிறார் - மிகவும் குழப்படிக்கும். அதைச் சொன்னால் புத்தகத்தை மூடி வைத்துவிட்டு 'பெப்ஸி உங்கள் சாய்ஸ்'க்கு போன் பண்ணச் சென்று விடுவீர்கள். அறிவியல் மூலம் எதிர்காலத்தை அறிவதை விளக்கும் முயற்சிகள்தாம் இவை. இதுவரை யாரும் திருப்தியாக அதைச் செய்யவில்லை.

8

கொம்பு முளைத்தவர்கள்!

முரண் என்பது மாறுபடுதல் விரோதம் போன்ற பொருள்களில் புறநானூற்றுக் காலத்திலிருந்து பயிலும் தமிழ்ச்சொல். (கடு முரண் முதலை புறம் 37) இப்போது இன்னும் நளினமான அர்த்தங்கள் பெற்று அனாமலி போன்ற ஆங்கில வார்த்தைக்கு ஈடாக அதைப் பயன்படுத்த முடிகிறது.

இவ்வகையில் முரண்பாடு என்பது எதிர்பார்த்த அமைப்பு, விதி, அல்லது வழக்கத்திலிருந்து விலகிய நிகழ்ச்சி.

உலகில் பல முரண்பாடுகளைச் சரித்திரத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அமெரிக்காவில் பென்சில்வேனியா மாகாணத்தில் ஓர் இடத்தில் புதைந்திருந்த சில மண்டையோடுகளைத் தோண்டியெடுத்தார்கள். மனித மண்டைகள்தாம். ஆனால், எல்லாவற்றிலும் சின்ன முளை போலக் கொம்புகள் இருந்தன என்று சத்தியம் பண்ணியிருக்கிறார்கள். ஏதோ ஓர் அருங்காட்சியகத்தில் வைத்திருக்கிறார்களாம்.

மற்றொரு இடத்தில், இது மினிசோட்டா மாகாணத்தில், ஏழு எலும்புக்கூடுகளைத் தோண்டியெடுத்தார்கள். ஏழும் வாயில் இரண்டு இரண்டு வரிசையில் பற்கள் அதாவது மேல் வரிசை இரண்டு கீழ்வரிசை இரண்டு. மொத்தம் நாலு! கொஞ்சம் நன்றாக அரைத்துச் சாப்பிட்டிருப்பார்கள் போல.

வயோமிங் மாகாணத்தில் ஒரு பதினாலு அங்குல முழு மனிதனின் உடலைக் கண்டெடுத்தார்கள். கைகால் எல்லாம் சரியான விகிதாசாரத்தில், சர்க்கஸ் குள்ளர்கள் போல ஏறுக்கு மாறாக இல்லாமல்.

இவைகளெல்லாம்தான் முரண்பாடுகள். செய்தித் தாள்களிலும் படங்களிலும் பதிந்து வைத்திருந்தாலும் இவைகளை நம்புவதற்கு நாம் சொந்தமாக போய் இருக்கிற அடையாள சாட்சியங்களைப் பார்த்துத்தான் திட்டவட்ட மாகத் தீர்மானிக்க முடியும்.

ஆனால், ஸ்காட்லந்தில் ஓர் இடத்தில் கற்பாறையைப் பிளந்தபோது அதனுள் ஒரேஒரு தங்க இழை பிசிறாக நீட்டிக்கொண்டிருந்தது. அது எப்படி பாறைக்குள் போயிருக்கும் என்று இதுவரை யாரும் சரியாக விளக்கம் சொல்ல முடியவில்லை.

தென்ஆப்ரிக்கா மாலியில் டோகான் என்னும் பழங்குடிமக்கள் சிரியஸ் பி என்னும் நட்சத்திரத்தைப் பற்றிச் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் நாட்டுப்புற வழக்கில் இதைப் பற்றிய குறிப்புக்கள் உள்ளனவாம்.

இதில் விந்தை இந்த நட்சத்திரம் இரவில் நம் கண்ணுக்குத் தெரியாதது. வான இயலின் நவீன நாட்களில்தான், மிகவும் சக்தி வாய்ந்த டெலஸ்கோப்புகள் மூலம் அது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அதுபற்றி டெலஸ் கோப்பும் மேற்கத்திய அறிவியலறிவும் இல்லாமல் பழங்குடியினருக்கு எப்படித் தெரிந்திருக்க முடியும்?

கார்ல் சாகன் கார்னெல் பல்கலைக் கழகத்தின் வானஇயல் நிபுணர் பிரபலமான அறிவியல் எழுத்தாளர், பிரபஞ்சத்தில் இருக்கும் கோடானு கோடிக்கணக்கான நட்சத்திரக் கூட்டங்களில் மிகமிகச் சிறு விழுக்காடு சாத்தியக்கூறு இருந்தால்கூட நம் பூமியில் போல

உயிரினங்கள் வாழ்ந்து அழிந்ததற்கான சாத்தியங்கள் பல விண்வெளிக் கிரகங்களில் இருந்திருக்கலாம் என்று எழுதியிருக்கிறார்.

ஆனால், ஆப்ரிக்க 'டோகான்' பழங்குடியினருக்கு சிரியஸ் நட்சத்திரத்தைப் பற்றிய அறிவு விண்வெளி மனிதர்களிடமிருந்து வந்திருக்கலாம் என்கிற சித்தாந்தத்தை சாகன் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை.

பதிலாக ஐரோப்பாவிலிருந்து போன யாராவது அவர்களுக்கு இந்த அறிவு புகட்டியிருக்கலாம் என்ற தன்னுடைய 'காஸ்மிக் கனெக்ஷன்' என்னும் புத்தகத்தில் எழுதியுள்ளார்.

இதைப் பலர் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. காரணம், அந்தப் பழங்குடியினருடன் ஐரோப்பியர்கள் என்ன மொழியில் பேசி அவ்வளவு நுட்பமான வானஇயல் அறிவைக் கொடுத்திருக்க முடியும் என்பது பதில் பெறாத கேள்வியாகிறது.

மக்ரியா என்னும் பிரிட்டிஷ் வானியல் நிபுணர் 'டோகான்' பழங்குடி மக்கள் பாலைவனத்தில் சிரியஸ் நட்சத்திரத்தை கானல் நீர் மாய பிம்பமாக மிராஜ் ரூபத்தில் பார்த்திருக்க முடியும் (சிலவேளை சிரியஸ் மாலை வேளைகளில் தோன்றும்) என்ற ஓர் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை எழுதியிருக்கிறார்.

இதையும் பலர் ஒப்புக்கொள்வதில்லை.

மிஸிஸிப்பி நதியின் மேற்கரையில் செயிண்ட் லூயிஸ் என்னும் இடத்தில் ஒரு கற்படுகையைத் தோண்டியெடுத்தார்கள்.

அதில் ஒரு ஜோடி மனிதக்கால்களின் காலடிச்சுவடு பதிந்திருக்கிறது. பத்தரை அங்குல நீளம், நாலு அங்குல

அகலம், முன்னங்கால் பகுதியில் இருபின்னங்கால் களுக்கும் இடையே ஆறேகால் அங்குலமும் இரு கட்டை விரல்களிடையே பதின்மூன்றரை அங்குலமும் கொண்ட அழுத்தமான பதிவு. அது பதிந்திருக்கும் விதத்தைப் பார்த்தால், அந்தக் கற்படுகை மிக நெகிழ்வாக இருந்தபோது பதிந்தது என்று சொல்லமுடிகிறது. கல்லில் அத்தனை அழுத்தமாக கால் பதிக்க முடியாது. இதில் என்ன அதிசயம் என்கிறீர்களா?

பூமிஇயல், ஜியாலஜிப்படி அந்தக் கற்படுகையின் வயதை அறிவியல் முறைகளில் மதிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்தக் காலடிகள் 27 கோடி வருடங்களுக்கு முன் பதிந்தவை என்று தெரிகிறது.

அப்போது மனிதன், மனிதரூபத்தில்தான் இருந்தானா என்பதற்கோ சக்தி படைத்திருந்தானா என்பதற்கோ, இப்போது நாம் நடப்பது போல்தான் நடந்து கொண் டிருந்தானா அல்லது நம்பவே முடியாத அளவுக்கு வெகுதூரம் வரை பல நாட்கள் விடாமல் நடந்து கொண்டே இருக்கும் சக்தி பெற்றிருந்தானா என்பதற்கும் எந்த சாட்சியமும் இல்லை.

9

அகஸ்டஸ் ஹேரும் பிளாட்பார பெண்மணியும்!

"Coincidence" என்கிற ஆங்கில வார்த்தைக்கு தற்செயல் என்பது நேரடியான சொல் அல்ல. கொஞ்சம் அதிசயம் கலந்த தற்செயல் என்று வேண்டுமானால் மொழிமாற்றலாம். தற்செயலான நிகழ்ச்சிகள் எப்போதும்

மனிதர்களுக்கு மகிழ்ச்சி அளித்து வந்திருக்கின்றன. (உதாரணம் லாட்டரி டிக்கெட்). காரணம்... உலகின் சம்பவங்களுக்குள் பௌதிக விதிகளுக்கு அப்பாற்பட்ட ஏதோ ஒரு விதி அல்லது தொடர்பு அல்லது காரணம் இருப்பது போல பிரமையை அவை ஏற்படுத்துகின்றன. நம் சோதிட சாத்திரங்கள் அனைத்தும் இந்த தற்செயல் நிகழ்வின்பாற்பட்டவைதான். நாம் பிறந்த அதே சமயத்தில் வானத்தில் கிரகங்கள் அனைத்தும் ஒரு குறிப்பிட்ட பாதையில் குறிப்பிட்ட இடத்தில் இருந்திருக்கின்றன. அந்த 'செலஸ்டியல்' நிகழ்ச்சி தனித்தன்மை கொண்டது. அது நம் வாழ்க்கையின் சம்பவங்களைப் பாதிக்கின்றன என்னும்போது ஆதாரம் ஒரு கோயின்சிடன்ஸ்தானே?

இந்த பொருத்த நிகழ்வுகளை நாம் மனத்தால் கட்டுப்படுத்த இயலுமா? அல்லது அவை கடவுளின் மனதில் தோன்றும் விருப்பமா? அல்லது மனித இனத்துக்கே பொதுவான ஓர் ஒருமித்த ஞாபகம் அல்லது உணர்வு இருக்கிறதா? - இப்படி அடுக்கடுக்காகச் சிந்திக்க வைக்கின்றன இந்த தற்செயலான சம்பவங்கள்.

உதாரணமாக, பிரெஞ்சு தேசத்து பதினாறாம் லூயி மன்னன் பிறந்தபோது ஒரு சோதிடர் 'இந்தக் குழந்தை ஒவ்வொரு மாதமும் 21-ம் தேதி ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும்' என்று சொன்னார். அந்த மன்னன் வாழ்வின் மிக முக்கியமான திருப்புமுனை சம்பவங்கள் எல்லாம் 21-ம் தேதிகளில் நிகழ்ந்தன. ஜூன் 21, 1791-ல் மன்னனும் ராணியும் ப்ரெஞ்ச் புரட்சியின்போது கைது செய்யப்பட்டனர். செப்டம்பர் 21-ல் பிரான்ஸ் குடியரசாக தன்னை அறிவித்துக்கொண்டது. ஜனவரி 21, 1793-ல் லூயி மன்னன் தூக்கிலிடப்பட்டான். இந்த சம்பவத்தைப் பாருங்கள்... அகஸ்டஸ் ஹேர் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஒரு நல்ல எழுத்தாளர். சித்திரக்காரர். பேய்க் கதைகளுக்கு பெயர் போனவர். 1830-ல் பதினாலு

மாதக் குழந்தையாக அவருடைய அத்தைக்கு தத்து (சுவீகாரமாக) கொடுக்கப்பட்டவர்.

வளர்ந்து ஆளாகி ஆக்ஸ்போர்டில் படித்துப் பெரும் பாலும் ஐரோப்பாவில் வாழ்ந்த அவர், எப்போதாவது இங்கிலாந்து வருவார். வந்தவர் தன் சுயசரித்திரத்தில் இவ்வாறு குறிப்பிட்டுள்ளார் -

''நான் தத்து எடுக்கப்பட்ட பதினேழு ஆண்டுகள் கழிந்த அதே தினத்தில் என் அத்தையோடு சேர்ந்து இருக்கச் சென்றேன். அன்று ரயில்வே ஸ்டேஷனில் ஓர் ஏழைப் பெண்மணி பிளாட்பாரத்தில் அழுதுகொண் டிருந்தாள். அவள் கையில் ஒரு சிறு குழந்தை இருந்தது. என் அத்தை அவளிடம் போய் 'என்னம்மா துக்கம் உனக்கு? ஏன் அழுகிறாய்? ஏதாவது பிரச்னையா?' என்று கேட்டாள்.

'என் குழந்தை பதிமூணு மாசம்தான் ஆகிறது. இன்றைக்கு இந்த ரயிலில் வருகிறவர் அதை எடுத்துச் செல்லப் போகிறார். இதை இதன் அத்தைக்கு தத்தாக கொடுத்துவிடப் போகிறேன். இனி இந்தக் குழந்தையை நான் பார்க்கவே மாட்டேன். அதற்காகத்தான் அழுகிறேன்' என்றாள்!'' அற்புதமான தற்செயல் இது!

இதில் கடவுள் செயல் இருந்தால் அதன் காரணம் என்ன என்று சிந்திக்கத் தோன்றுகிறது.

'இல்லை, உலகத்தில் எத்தனையோ சம்பவங்கள் நிகழ்கின்றன. அவ்வப்போது அவற்றைப் பொருத்திப் பார்த்தால் இம்மாதிரியான அபூர்வ பொருத்தங்கள் அடிக்கடி நிகழ்ந்துதான் ஆகவேண்டும்' என்று சொல்பவர்களும் உண்டு. 'நான் இருக்கிறேன் என்று கடவுள் நேரடியாகத் தோன்றாமல் மறைமுகமாக உணர்த்தும் தருணங்கள் இவை' என்று சொல்கிறவர்களும் இருக்கிறார்கள்.

கடைசியாக இந்த சம்பவத்தைப் பாருங்கள் -

ஜோசப் எய்கனர் என்பவர் ஒரு சித்திரக்காரர். தன் 18-ம் வயதில் தூக்கு போட்டுக்கொண்டு தற்கொலை செய்துகொள்ள முயற்சித்தார். இது வியன்னாவில் 1836 ம் ஆண்டில் நடந்தது. அந்த தற்கொலை முயற்சியை கடைசி கணத்தில் காப்புச்சின் இயக்கத்தைச் சேர்ந்த சாமியார் ஒருவர் வந்து தடுத்தார். எய்கனர் நான்கு வருஷம் கழித்து புடாபெஸ்ட் நகரில் மறுபடி தற்கொலை முயற்சித்தபோது அதே சாமியார் வந்து தடுத்தார். எட்டு வருஷம் கழித்து எய்கனர் கைது செய்யப்பட்டு தூக்குத்தண்டனை விதிக்கப்பட்டார். கடைசி சமயத்தில் ஒரு சாமியார் சொல்லி தூக்குமேடையிலிருந்து காப்பாற்றப்பட்டார்.

அதே காப்புச்சின் சாமியார்! இறுதியில் 68 வயசில் எய்கனர் தன் விருப்பப்படியே துப்பாக்கியால் தன்னைச் சுட்டுக்கொண்டு உயிர் துறந்தார். அவருடைய அந்திமக் கிரியைகளை நடத்திக் கொடுத்தவர்? ஒரு சாமியார்... அதே சாமியார்தான்! அவருடைய பெயரை எய்கனர் இறுதி வரை தெரிந்துகொள்ளவே இல்லை. வந்துபோனது சாமியாரா... இல்லை ஏதோ ஒரு தேவ தூதரா? இந்தக் கதை ரிப்ளியின் 'நம்பினால் நம்புங்கள்' புத்தகத்தில் உள்ளது.

10

பகீர் பொருத்தம் பதினாறு!

ஆர்தர் கோஸ்லர் என் அபிமான எழுத்தாளர்களில் ஒருவர். அவருடைய ஆக்ட் ஆஃப் க்ரியேஷன் (படைப்புச் செயல்) என்னும் புத்தகம் எனக்கு படைப்பிலக்கியத்தைப் பற்றிய பல கருத்துக்களைத்

தெளிவுபடுத்தியது. அவர் 'தி ரூட்ஸ் ஆஃப் கோயின் சிடன்ஸ்' (தற்செயலின் ஆதாரங்கள்) என்ற ஓர் அருமை யான புத்தகம் எழுதியிருக்கிறார். அதில் தற்செயலான நிகழ்ச்சிகளுக்கு ஒருவிதமான அறிவியல் ரீதியான விளக்கம் தந்திருக்கிறார். கொஞ்சம் சிக்கலான விளக்கம். அந்தப் புத்தகத்தை எழுதியதும், கோஸ்லருக்குப் பல கடிதங்கள் வந்தன. அவைகளில் மிக சுவாரஸ்யமானது, டப்ளின் அயர்லாந்திலிருந்து ஆந்தொனி க்ளான்ஸி என்பவர் கடிதம்.

நான் வாரத்தின் ஏழாவது நாள் பிறந்தேன். ஏழாவது மாதம், ஏழாம் தேதி. நான் ஏழாவது குழந்தையாகப் பிறந்தவருக்குப் பிறந்த ஏழாவது குழந்தை. எனக்கு ஏழு சகோதரர்கள். என் 27-வது பிறந்த நாளில் ஒரு குதிரைப் பந்தயத்துக்குப் போயிருந்தேன். ஏழாவது பந்தயத்தில் ஓடும் குதிரைகளின் பட்டியலைப் பார்த்தபோது, ஏழாவது குதிரையின் பெயர் 'ஏழாவது சொர்க்கம்' என்றிருந்தது. அதன்மேல் ஏழு ஷில்லிங் கட்டினேன். அந்தக் குதிரை ஏழாயிரம் பவுண்ட் ஜெயித்தது என்று சொல்லியிருந்தால், கடிதத்தை நம்புவதில் தயக்கம் ஏற்படும். மாறாக, கடிதம் இப்படி முடிகிறது:

அந்தக் குதிரை ஏழாவதாக வந்தது!

பலபேருக்கு எண்ராசியில் நம்பிக்கை உண்டு. அதுவும் தமிழ்நாட்டில் இது மிக அதிகம். நியூமராலஜிப்படி ஏக்கர் கணக்கில் ஜோசியங்கள் பத்திரிகைகளில் வருகின்றன.

சென்னையில் பல கார்களின் எண்களைக் கூட்டினால் ஒன்பது வரும். இந்த ஒன்பது, தமிழ்நாட்டின் செல்லப் பிள்ளை. இதற்காக ஆர்.டி.ஓ. ஆபீஸில் தனிக் கட்டணம் வாங்குகிறார்கள். மிகவும் ராசியில்லாத எண் எட்டு. இதை யாரும் சீந்த மாட்டார்கள் - என் நண்பர், டைரக்டர் ஷங்கரைத் தவிர!

அவர் கார் வாங்கும்போது வேண்டுமென்றே எட்டாம் நம்பரைத் தேர்ந்தெடுத்தார். அவர் வாங்கிய மாருதி 1000 காரின் பதிவு நம்பர் எட்டு! சமீபத்தில் அதை விற்றுவிட்டு, ஒரு ஹோண்டா சிட்டி கார் வாங்கினார். இந்தமுறை என்ன நம்பராக இருந்தாலும் பரவாயில்லை என்றார். அவருக்கு வந்த எண்? எட்டு!

அவரிடம் வாஸ்து சாஸ்திரத்தைப் பற்றி ஒரு தனிப்பட்ட கதை இருக்கிறது. இனி, சரித்திரப் பிரசித்திப் பெற்ற அமெரிக்க ஜனாதிபதிகளின் பதினாறு பொருத்தங் களைப் பார்க்கலாம்:

1. லிங்கன் 1860-லும் கென்னடி 1960-லும் ஜனாதிபதியானார்கள். சரியாக நூறு வருஷம்!

2. இருவரும் நீக்ரோ இனத்தினரின் உரிமைகளில் தீவிரமாக ஆழ்ந்திருந்தார்கள்.

3. இருவரும் வெள்ளிக்கிழமை தத்தம் மனைவிகளின் அருகில் இருக்கும்போது, சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்கள்.

4. இரு மனைவியரும் வெள்ளை மாளிகையில் வாழும்போது பிள்ளை பெற்று, பிறந்ததும் குழந்தை இறந்தது.

5. கென்னடி, லிங்கன் இருவரும் தலையின் பின் பகுதியில் குண்டு துளைத்துச் செத்தார்கள்.

6. லிங்கன் இறந்தது ஃபோர்டு அரங்கத்தில். கென்னடி செத்தது - லிங்கன் என்ற பெயர் கொண்ட காரில்! அந்த காரைத் தயாரித்தது ஃபோர்டு மோட்டார் கம்பெனி!

7. இருவரும் இறந்த பின்னர், ஜான்சன் என்ற பெய ருள்ளவர்கள் ஜனாதிபதியாக உடனே பதவியேற்றார்கள். ஆண்ட்ரு ஜான்சன், லிண்டன் ஜான்சன்.

8. ஆண்ட்ரு ஜான்சன் பிறந்தது 1808. லிண்டன் ஜான்சன் பிறந்தது 1908.

9. லிங்கனின் செயலாரின் முன்பெயர் ஜான். அதே சமயம், ஜான் கென்னடியின் செயலாளரின் பின்பெயர் லிங்கன்!

10. இருவரையும் கொன்றவர்கள் பிறந்த வருடங்கள் ஜான் வில்க்ஸ் பூத் 1839, லீ ஹார்வி ஆஸ்வார்டு 1939. சரியாக நூறு வருஷம்!

11. கொன்ற இருவரும் தென்மாநிலத் தீவிரவாதிகள்.

12. இருவரும் பிடிபட்டு, வழக்குத் தொடுப்பதற்கு முன் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்கள்.

13. பூத், லிங்கனை ஒரு அரங்கத்தில் கொன்றுவிட்டு ஒரு கிடங்குக்கு ஓடினான். ஆஸ்வால்டு, ஒரு கிடங்கிலிருந்து கொன்றுவிட்டு தியேட்டர் நோக்கி ஓடினான்.

14. லிங்கன், கென்னடி இரண்டு பெயர்களும் ஆங்கிலத்தில் ஏழு எழுத்துக்கள்.

15. அடுத்த ஜனாதிபதியான ஆண்ட்ரு ஜான்சன், லிண்டன் ஜான்சன் இருவர் பெயரும் 13 எழுத்துக்கள்.

16. கொன்றவர்களான ஜான் வில்க்ஸ் பூத், லீ ஹார்வி ஆஸ்வால்டு இருவர் பெயரும் (இங்கிலீஷில்தான்) 15 எழுத்துக்கள்!

இறுதியாக -

லிங்கன் முதல்முறை ஜனாதிபதி பதவிக்கு மனு போடும்போது, ஜான்கென்னடி என்பவரை உபஜனாதி பதியாகப் பரிந்துரைத்திருந்தார்.

என்ன பொருத்தம்? எத்தனை பொருத்தம்!

இது தற்செயலா?

11

ரெண்டல்லோ... ரெண்டும் ஒன்றல்லோ!

போன கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கும்முன் விதி பற்றிப் பேசலாம். நம்முடைய நம்பிக்கைகளில் விதி முக்கிய அங்கம் வகிக்கிறது. பிரமன் தலையில் எழுதி வைத்தபடிதான் நடக்கும் என்பதுதான் நம் அடிக்கடி ஆறுதல்கள். வள்ளுவர் 'ஊழ்' என்று ஒரு முக்கியமான அதிகாரம் எழுதியிருக்கிறார். 'ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று சூழினும் தான் முந்துறும்' என்கிறவர், பின்னர் மற்றொரு அதிகாரத்தில் (ஆள்வினை உடைமை) 'ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர் உலைவின்றித் தாழாது உஞற்றுபவர்' என்று மாற்றுக் கருத்து சொல்கிறார்.

என் நோக்கமும் இதுதான். ஊழ் என்பது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகத் தோன்றினாலும், அதை வெல்ல முடியும் என்கிற நம்பிக்கை நம்மைச் செலுத்தவேண்டும். இல்லையேல், 'எல்லாம் விதிப்படி நடக்கட்டும், நமக்கு அதில் எந்தக் கட்டுப்பாடும் பொறுப்பும் இல்லை' என்று சும்மா இருந்து விடும் அபாயம் உள்ளது. 'ஊழிற்றாக நின் செய்கை' என்று புறநானூறில் வருவதுபோல் முறைப்படி நடத்தல் என்கிற அர்த்தத்திலும் அந்த வார்த்தை பயன்படுகிறது.

சில சம்பவங்களைப் பார்க்கையில் அவற்றில் முன்பே விதிக்கப்பட்ட, தீர்மானித்த ஓர் அம்சம் இருப்பதுபோலத் தோன்றுகிறது. பெர்முடாவில் ஒருவர் தன் குட்டி ஸ்கூட்டர் மொபெட்டில் சென்று கொண்டிருந்தபோது, சாலையில் ஒரு டாக்ஸி இடித்து விபத்தில் இறந்து போனார். சரியாக ஒரு வருஷம் கழித்து 1975-இல் அவருடைய சகோதரர் அதே தெருவில் அதே மொபெட்டில் சென்று கொண்டிருந்தபோது அதே டாக்ஸி டிரைவரால் (அதே பிரயாணி) அடிபட்டு இறந்து போனார். டுமச்!

நாம் பார்த்த கென்னடி - லிங்கன் சம்பவங்களை மனதில்கொண்டு வாருங்கள். இதற்கு அதிசயமற்ற விளக்கம் ஒன்றும் தரமுடியும் - வாழ்க்கை என்பது பல்லாயிரக்கணக்கான சம்பவங்கள் நிறைந்தது. இந்த நிலையில் எந்த இருவரின் வாழ்க்கையை எடுத்துக் கொண்டு சம்பவங்களை ஒப்பிட்டாலும், ஒரு பத்துப் பதினைந்து பொருந்தத்தான் செய்யும். என் தந்தையாரிடம் என் வாழ்க்கையில் ஏற்படும் சிக்கலைப் பற்றி சொல்லும்போது 'எனக்கும் உள் வயசுல இதே மாதிரி நடந்திருக்குடா. என் வாழ்க்கையின் பிரச்னைகளைத்தான் நீ மறுபடி வாழ்கிறாய். உன் வாழ்க்கையின் பிரச்னைகளை வேறு வடிவத்தில் உன் மகன்கள் திரும்ப வாழ்வார்கள்' என்று சொல்வார்.

கவனமாக ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், கிரேக்கத் துன்பியல் நாடகங்கள் போல எல்லோர் வாழ்க்கையும் அவர்தம் பெற்றோர்களின் வாழ்க்கையின் மறுபிரதிதான், மறு நிகழ்வுதான் என்று ஒரு மிக வலுவான கருத்துக்கு ஆதாரம் கிடைக்கும்.

இது சரியா என்று உங்கள் வாழ்வின் சம்பவங்களை உங்கள் தந்தை - தாயாருடன் ஒப்பிட்டுச் சொல்லுங்களேன்.

ஆனால், நான் சொல்ல வருவது எந்த இருவரின் வாழ்வையும் ஒப்பிட்டால், சில பொருத்தங்கள் இருந்தே தீரும். அவை ஸ்டாட்டிஸ்டிக்ஸ் விதிகளின்படித்தான் இயங்குகின்றன. அதில்கூட, தற்செயல்தான் அதிகம். கடவுள் செயல் இல்லை. எல்லோரும் பொருத்தங்களைப் பற்றிப் பேசும்போது, அந்த பொருத்த விதிக்கு உட்படாத சம்பவங்களைச் சொல்லாமல் விட்டுவிடுவார்கள். சொன்ன சம்பவங்களைவிட சொல்லாததையும் சேர்த்துப் பாரத்தால், பொதுவாக ஒரு சில ஒற்றுமைகளைத்தான் கண்டுபிடிக்க முடியும். தவிர அவற்றை அற்புதச் செயல், கடவுள்செயல் என்று சொல்கிற அளவுக்கு இருக்காது. இவ்வகையில் உங்கள் வாழ்க்கையையும் இந்திரா காந்தி, ரஜினிகாந்த் அவர்கள் வாழ்வையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் கூட பொருத்தங்கள் பல இருக்கும். வாழ்க்கையின் திருப்பம் எனக்கு ஒரு போன்கால் மூலம் வந்தது, ரஜினிக்கும் அவ்வாறு வந்திருக்கலாம்.

எல்லா சம்பவங்களையும் அவை நிகழ்ந்த பிறகு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, அவற்றில் ஒற்றுமை இருப்பதைக் கண்டுபிடிப்பது எளிது. நடக்கப் போவதைச் சொல்வது பலித்தால்தான் அதை அதிசயம் என்று சொல்லலாம். இதுவரை பார்த்தவை முழுவதும் அதிசயம் இல்லை. ஆச்சரியப்பட வைத்தவைதான் சில.

இரட்டையரில் ஒருவருக்கு ஏதாவது என்றால் அது மற்றவர் எங்கிருந்தாலும் பாதிக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். அதை 'க்ரோனோ ஜெனட்டிக்ஸ்' என்று ஓர் இயலாகவே சொல்கிறார்கள். இதை இரட்டையர் பெற்றோர் என்னிடம் அடிக்கடி சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஜானும் ஆர்தரும் இரட்டையர்கள். மே மாதம் 22, 1975-இல் இருவருக்கும் ஒருவருக்கொருவர் அறியாமல் நெஞ்சுவலி வந்தது.

இருவரையும் ஆஸ்பத்திரிக்கு விரைவில் அழைத்துச் சென்றார்கள். ஒருவர் ப்ரிஸ்டலில் ஒரு மருத்துவ மனையிலும், மற்றவர் அங்கிருந்து எண்பது மைல் தூரத்திலும். இருவரும் ஆஸ்பத்திரி வந்து சேர்ந்த உடன் ஹார்ட் அட்டாக்கில் இறந்து போனார்கள்!

12

கண்ணாலே மெழுகுவத்தி கொளுத்த முடியுமா?

பகவான் ஸ்ரீ சத்யசாய்பாபாவைப் பற்றி சில வாரங்களுக்கு முன் எழுதியிருந்தது நினைவிருக்கலாம். அதைத் தொடர்ந்து ஓர் அன்பர் மூன்று நாட்களுக்கு ஒரு முறை எனக்குக் கடிதம் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார். சாய்பாபாவின் அற்புதச் செயல்களைப் பற்றிய பற்பல புத்தகங்களிலிருந்து ஜெராக்ஸ் எடுத்து அனுப்புகிறார். அதில் ஒரு புத்தகத்தில் பேராசிரியர் பாரனாவ்ஸ்கி என்பவர் சாய்பாபா பஜனை நடைபெற்ற ஒரு வீட்டின் ஹாலிலிருந்து மாடிக்கு ஓர் இருண்ட அறைக்குச் சென்ற போது அதில் ஸ்டூலில் வைத்திருந்த ஒரு மெழுகு வத்தி திடீரென்று தானாகவே பற்றிக் கொண்டு ஜோதி காட்டியதில் அருகில் சாய்பாபா படம் தெரிந்ததாம். இந்த மாதிரியான அதிசயங்கள் பல பட்டியலிட்டிருந்தார். இதை அதிசயம் என்று உங்களால் ஒப்புக்கொள்ள முடிந்தால் சரி.

ஆங்கிலத்தில் Poltergeist என்று இந்த மாதிரியான தன்னிச்சையான இயற்கை மீறல்களைச் சொல்கிறார்கள்.

கனடாவில் பாராசைக்காலஜி ஆராய்ச்சி செய்யும் பல பல்கலைக் கழகங்கள் உள்ளன. தொலைக்காட்சியில் டிஸ்கவரி சானலில் Equinox (ஈக்வினாக்ஸ்) என்கிற ஒரு சுவாரஸ்யமான நிகழ்ச்சி வருகிறது. அற்புதச் செயல்கள் என்று சொல்வதெல்லாம் எப்படிச் செய்கிறார்கள் என்று விலாவாரியாகக் காட்டுகிறார்கள். ஒரு இளைஞர் கையை அந்தரத்தில் ஆட்டினால் மேஜை மேல் வைத்திருக்கும் பைபிளின் பக்கங்கள் தானாகவே புரள்கின்றன. இது எப்படி சாத்தியம்? அந்த இளைஞர் சுவாசப்பையில் காற்று நிரப்பி மூச்சுக்காற்றை சத்தமே இல்லாமல் வெளியிடும் வித்தையைப் பழகியிருக்கிறார்... இவ்வாறு பல அற்புதச் செயல்கள் தந்திரமாக மறைக்கப்பட்ட தினசரி இயக்கங்கள் தாம். ஜேம்ஸ் ராண்டி (James Randy) என்பவர், இயற்கை விதிகளுக்கு அப்பாற்பட்ட எதையாவது யாரேனும் தான் நம்பும் வகையில் செய்து காட்டினால் *11* லட்சம் டாலர் பரிசளிப்பதாக அறிவித்திருக்கிறார். இதுவரை யாரும் அந்தப் பரிசை அடையவில்லை.

ஆகவே, எனக்கு தபால் போடும் அன்பருக்கு ஒரு வேண்டுகோள். உங்கள் பெயர், விலாசம் இரண்டையும் கொடுங்கள். 'ஒரு சாய் பக்தர்' என்று மட்டும் கையெழுத் திடுகிறீர்கள். தபால் முத்திரையிலிருந்து சென்னையில் இருக்கிறீர்கள் என்பது தெரிகிறது. பெயர் விலாசம் கொடுத்தால் நிரூபர் ஒருவர் தங்களை வந்து சந்தித்து தாங்கள் குறிப்பிடும் அற்புதச் செயல்களைத் தங்களைத் தவிர மற்றவர்கள் பார்த்தார்களா என்று விவரம் தெரிந்து மேல்விவரம் விசாரிப்பார்கள்.

உலகின் தலைசிறந்த மாஜிக் நிபுணர்களான டேவிட் காப்பர்ஃபீல்டு, சொர்க்கார் போன்றவர்கள் தானாகவே பற்றிக்கொள்ளும் அந்த மெழுகுவத்தியை மிகச் சுலபமாக

செய்து காட்ட முடியும். அப்படிக் காட்ட முடியவில்லை என்றால்தான் அது அற்புதச் செயல்.

Para psychology-யின் புதிய வரையறைகளின்படி ஆவி உருவெளித் தோற்றம் போன்ற சமாசாரங்கள் எல்லாம் மனத்தால் உருவாக்கப்பட்டு உடலுக்கு வெளியே தெரிபவை. எனவே, நான் ஒரு ஆவியைப் பார்த்தேன் என்று ஒருவர் சொன்னால் மட்டும் போதாது. இருவர், மூவர், பலர் பார்த்திருக்க வேண்டும். அறிவிய லாலும் அதை விளக்க முடியாமல் இருக்க வேண்டும்.

இந்த இடத்தில் ஒரு நீதிக் கதை சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். அதை வைத்து மேற்கொண்டு நீங்கள் முடிவு செய்யலாம்.

13

''கொம்பு முளைச்ச குதிரையை பார்த்தேன்!''

பொதுவாக நீதிக்கதைகளை இரண்டு விதமாகப் படிக்க வேண்டும். ஒன்று ஒரு சிறு குழந்தையின் ஆர்வத்துடன் அறியாமையுடன். மற்றது அனுபவமுள்ள உலக விசித்திரங்கள் தெரிந்தவரின் விரக்தியுடன். இரண்டு தளங்களில் இயங்கும் இக்கதைகளில் பொதிந்த அர்த்தங்களைக் கண்டுகொண்டு பிரித்துப் பார்ப்பதில்தான் பலருக்கு சந்தோஷம். உதாரணமாக, அமெரிக்க நகைச் சுவை எழுத்தாளரான ஜேம்ஸ் தர்பர் Fables of our Time' என்று ஒரு புத்தகம் எழுதியிருக்கிறார். ஒல்லியான அருமையான புத்தகம். பெங்வின் பதிப்பித்திருக்கிறார்கள். வாங்கிப் படியுங்கள். அதில் "The Unicorn in the Garden" என்கிற நீதிக்கதை உலகப் பிரசித்தமானது.

அது இப்படிப் போகிறது -

ஒரு கணவன் அதிகாலை எழுந்து சன்னல் திரையைத் திறந்து பார்த்துவிட்டு 'யுனிகார்ன்' 'யுனிகார்ன்' என்று கத்தினார். (யுனிகார்ன் என்பது ஒரு கற்பனையான அதிசய குதிரை மிருகம். தலையில் கொம்பு முளைத்த குதிரை இது. கையில் எந்நேரமும் கண்ணாடி வைத்திருக்கும் ஒரு கன்னிப் பெண்ணால் மட்டுமே இந்த ஒற்றை கொம்பு குதிரையைக் கட்டுப்படுத்தி தன் வசம் வைத்திருக்க முடியும் என்பது ஒரு பிரெஞ்சு நாட்டு நம்பிக்கை! 'யுனிகார்ன்' ஒரு செக்ஸ் சின்னம் என்று சொல்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். நம்முடைய தேவலோகத்து 'யாளி'போல. எங்களூர் ஸ்ரீரங்கத்தில் யாளியின் சிற்பங்கள் உள்ளன. அரங்கனுக்கு ஒரு வாகனம்கூட உண்டு. ஆனால், அம்மாதிரி மிருகம் எதும் ஜுவாலஜிப்படி கிடையாது.) கணவன் உடனே தன் மனைவியை அழைத்து 'பாரு பாரு... தோட்டத்தில் யுனிகார்ன் மேயுது' என்று சமையலறைக்கு ஓடிவந்து சொன்னான். மனைவி போட்டது போட்டபடி ஓடிவந்து பார்த்தாள். பார்த்தால் ஒற்றைக் கொம்பு குதிரையாவது ஒண்ணாவது... மனைவி கணவனை முறைத்துப் பார்த்தாள். "காலைலயே குடிக்க ஆரம்பிச்சுட்டீங்களா?"

"சேச்சே... நிஜமாவே யுனிகார்னைப் பார்த்தேன் கண்ணு!"

"அது ஒரு புராணக் கற்பனை. அந்த மாதிரி மிருகம் உலகத்தில் இல்லை. இருக்க முடியாது"

"நான் பார்த்தேனே!"

"எப்படி பார்த்திருக்க முடியும்? உங்களுக்கு மண்டைல மூளை இல்லையா?"

இவ்வாறு வாக்குவாதம் வலுத்தது. அடுத்த வாரம் முழுவதும் கணவன் இதைப்பற்றியே வரும் போகும்

நண்பர்களிடமும் அந்நியர்களிடமும் பேசிக்கொண்டிருக்க, மனைவிக்கு கெட்ட கோபம் வந்தது. ''பாருங்க... நீங்க யுனிகார்ன் புராணத்தை நிறுத்தப் போறீங்களா இல்லையா? கடைசி முறையா கேக்கறேன்.''

''நான் பார்த்தேனே! எப்படி பொய் சொல்ல முடியும்?''

''The Unicorn is a mythical animal'' என்று இரைந்தாள். ''நான் பார்த்தேனே!'' என்று சொல்லி முடிப்பதற்குள் அவன் மண்டையில் ஒரு பிசுபிசுப்பற்ற டெஃப்லான் தோசை திருப்பியால் அடித்துவிட்டு நேராக ஒரு மனோதத்துவ டாக்டரைப் பார்க்கச் சென்றாள். ''டாக்டர்... தோட்டத்தில் யுனிகார்னைப் பார்த்தேன்கறார் டாக்டர்!''

''மேடம் யுனிகார்ன்ங்கறது ஒரு கற்பனை மிருகம்''

''அதைத்தான் நான் சொன்னேன். அவர் நான் பார்த்தேன்னு போற வரவங்க எல்லார்கிட்டயும் சொல்றார். அன்னிக்குப் பாருங்க... பேப்பர் பில் கேக்க வந்த சின்னப் பையன்கிட்ட சொல்றார் - 'தோட்டத்தில் நிதானமா மேஞ்சுகிட்டு இருந்தது தம்பி! சொன்னா யாரும் கேக்க மாட்டங்கறாங்க'ன்னு! அவன் 'முனியப்பன் கோயில் விபூதி அடிச்சுருங்கம்மா ஒருமுறை' என்கிறான்.''

டாக்டர் யோசித்தார். ''பாருங்கம்மா உங்க கணவருக்கு ஹலுசினேஷன் - சித்தப்பிரமை. அடுத்த ஸ்டேஜ்க்கு போனா சேர்க்க வேண்டிவரும். அதனால் நாளை காலை பதினோரு மணிக்கு போலீஸ் பக்கபலத்தோட நான் வரேன்'' என்று சொல்லிவிட்டு, அவள் சென்றதும் ஒரு தடிமனான புத்தகத்தைப் புரட்டி மருத்துவ சரித்திரத்தில் யாரேனும் யுனிகார்ன் பார்த்ததாகச் சொல்லியிருக் கிறார்களா என்று தேடிப் பார்த்தார். ஒரு அட்சரம் இல்லை!

மறுதினம் காலை 11-க்கு ஒரு போலீஸ் ஜீப் வாசலில் காத்திருக்க... டாக்டர் உள்ளே நுழைந்து கணவனைச் சந்தித்தார்.

''என்ன சார்... எப்படி இருக்கீங்க?''

''அதை நீங்கன்னா சொல்லணும்...''

''உங்க மனைவி சொல்றாங்க, நீங்க தோட்டத்தில் யுனிகார்ன் மிருகத்தைப் பார்த்ததா...''

''யுனிகார்னா? நானா? பார்த்தனா?''

''ஆமாம்! அப்படித்தான் சொன்னாங்க''

''டாக்டர்! யுனிகார்ன்ங்கறது ஒரு கற்பனை மிருகம். அதை யாராலும் பார்க்க முடியாது''

''அப்ப நீங்க பார்த்ததா இவங்க சொன்னது?''

''இவ எப்பவுமே இப்படித்தான். ஒருமாதிரி லேசா கிறுக்கு!'' என்று தலையில் பக்கவாட்டில் ஆள்காட்டி விரலைக் காட்டித் திருகிக் காட்டினார்.

''என்ன சொன்னே!'' என்று ஆக்ரோஷத்துடன் மனைவி ஒரு பெரிய பால்காய்ச்சும் பாத்திரத்தை கணவன் மேல் எறிய, நூலிழையில் தப்பினார்.

''இதான் டாக்டர் தினம்!''

மனைவி அலமாரியில் வைத்திருந்த, காதி கிராஃப்ட்டில் வாங்கிய அலங்காரப் பிள்ளையார்களை எல்லோர் மேலும் எறியத் துவங்க.... பொதுவாக அந்த இடத்து அமைதி குலைந்தது.

''பேஷண்ட் வன்முறையில் ஈடுபடுகிறார். எடுத்துச் செல்லுங்கள்'' என்று மனைவியின் கை காலை பின்பக்கம் பிணைத்து வாயில் பட்டையாக டேப் ஒட்டி தத்தி தத்தி அழைத்துச் சென்றார்கள்.

தர்பர் ஒரு பக்கம்தான் எழுதியிருக்கும் இந்தக் கதையை என் பாணியில் லேசாக விஸ்தரித்து எழுதியிருக்கிறேன். தர்பர் இதன் இறுதியில் ஒரு நீதியும் சொல்லியிருக்கிறார். நவீன வாழ்க்கையின் கோணத்தில் பார்த்தால் பல நீதிகள இதில் உள்ளன. உதாரணமாக, உண்மை என்பது சிலசமயம்தான் சரிப்படும்.

உயிருக்கு ஆபத்தென்றால் உண்மையையும் கைவிடலாம்.

ஒரு சம்பவத்தை இருவராவது பார்த்தால்தான் அது உண்மை. இதைத்தான் நான் எனக்கு சாய்பாபா பற்றி கடிதமெழுதும் அன்பருக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

14

தலை சுற்றும் தற்செயல்கள்!

கோயின்சிடன்ஸ் - தற்செயல் பொருத்தங்களைப் பற்றி இன்னும் கொஞ்சம் சொல்லி, விட்டுவிடுவோம். சில *சிறிய சிறிய தற்செயல் சம்பவங்களின் தொகுப்பு இது.*

ரயில் மூவர்

மூன்று ஆங்கிலேயர்கள் தென் அமெரிக்க பெரு நாட்டில் *1920*-ல் ஒரு ரயில் வண்டியில் பயணம் செய்து கொண்டிருந்தபோது ஒருவரை ஒருவர் சந்தித்துக் கொண்டார்கள் முதல் முறையாக. அவர்கள் மூன்று பேர்தான் மொத்தமே ரயிலில்.

அவர்கள் பெயர்கள்? முதல்வர் பெயர் பிங்ஹம். இரண்டாமவர் பெயர் போவெல். மூன்றாமவர் பெயர் பிங்ஹம் போவெல்!

இரண்டு ரிக்டர்கள்

ப்ராங்க் ரிக்டர் என்பவர் முதல் உலகப் போரிலிருந்து ஓய்வு பெற்று அமெரிக்க பேருந்து கம்பெனி ஒன்றில் பணிபுரிந்து வந்தார். அவருக்கு ஒரு முறை நிமோனியா வந்து ஆஸ்பத்திரியில் சேர்க்கப்பட்டார். அதே ஆஸ்பத்திரியில் மற்றொரு ப்ராங்க் ரிக்டர் என்பவரும் அதே நிமோனியாவுக்காக அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தார். வேடிக்கை என்னவென்றால், அந்த ரிக்டரும் முதல் உலக யுத்தத்திலிருந்து ஓய்வு பெற்று ஒரு பேருந்துநிலையத்தில் பணிபுரிபவர்!

டிரைவர் ஆனபோதும்...!

1974-ம் வருடம 'தி சண்டே டைம்ஸ்' பத்திரிகை நடத்திய வாசகர் போட்டியில் நம்பமுடியாத தற்செயல் பற்றி எக்கச்சக்கமானவர்கள் தக்க ஆதாரத்துடன் தங்கள் வாழ்க்கைக் கதையை எழுதினார்கள். அதிலும்; பேஜ் என்ற முன்னாள் ராணுவ வீரனின் கதைதான் எல்லோரையும் விழிபிதுங்க வைத்தது. அவர் இப்படிச் சொல்லியிருந்தார் - '1940-ம் வருடம் ஜூலை மாதம் இங்கிலாந்து ராணுவத்தில் நான் ஒரு இளம் ராணுவ வீரன். ரொம்ப நாளாக நான் பாதுகாத்திருந்த கல்யாண போட்டோக்களை என் மனைவி போஸ்டில் அனுப்பி வைத்தாள். எனக்கு வந்த கவரை ஆர்வத்தோடு நான் பிரித்துப் பார்த்தபோது, அதில் இருந்தது கிட்டத்தட்ட என் வயதில் இருந்த வேறு ஒருவரின் கல்யாண போட்டோக்கள். லெட்டர் யாருக்கு வந்திருக்கிறது என்று உறையைத் திருப்பி சரியாகப் பார்த்தேன். 'பேஜ்' என்ற பெயருக்கு அல்ல, 'பேப்' என்ற பெயருக்கு. என்னுடைய ராணுவ நம்பர் 1509321. ஆனால், அந்த 'பேப்' என்பவர் எனக்கு அடுத்த நம்பர் - 1509322. அதே ராணுவ முகாமில் இன்னொரு குழுவுடன் பணிபுரிந்துகொண்டிருந்த பேப்பிடம் அவர் கல்யாண

படங்களை ஒப்படைக்கப் போனால், என் மனைவியிட மிருந்து வந்த கல்யாண போட்டோக்களை தவறுதலாகப் பிரித்துப் பார்த்துவிட்டு குழப்பத்தோடு உட்கார்ந்திருந்தார்.

ராணுவத்தை விட்ட பின் லண்டன் டிரான்ஸ் போர்ட்டில் டிரைவர் வேலையில் சேர்ந்தேன். ஒருமுறை எனக்கு வந்த சம்பள கவரில் சம்பள அளவு குறைச்சலாக இருந்தது. கவரை திருப்பிப் பார்த்தேன். அது என் கம்பெனியிலேயே பணிபுரிந்த 'பேப்' என்ற டிரைவரின் கவர். திருப்பிக் கொடுக்கப் போனால், என் கவரை வைத்துக் கொண்டு, அக்கவுண்ட்ஸ் டிபார்ட்மெண்டில் திருதிருவென்று நின்றிருந்தார் அதே ராணுவ ஆசாமி! தற்செயலாக அவர் லைசென்ஸ் நம்பரை வாங்கிப் பார்த்தேன் 29223. ராணுவம் போலவே இங்கும் எனக்கு அடுத்த நம்பர். என் நம்பர் 29222.'

வானத்திலிருந்து விழுந்த குழந்தை

ஜோசப் பிக்லாக் என்பவர் டெட்ராய்ட் நகரில் *(1930)* ஒரு தெருவில் நடந்துகொண்டு இருந்தபோது மாடியி லிருந்து ஒரு குழந்தை தொபுக்கடீர் என்று அவர் மேல் விழுந்து உயிர் தப்பியது.

ஒரு வருஷம் கழித்து அதே குழந்தை அதே மாடி ஜன்னலிலிருந்து அதே அவர்மேல் விழுந்தது.

இந்த முறையும் உயிர் தப்பியது.

நண்பர்கள்

அமெரிக்காவில் பிரபல தொலைக்காட்சி நிருபரான க்யு ப்ரிமெட் என்பவர் *1953*-ல் லண்டனுக்கு எலிசபெத் அரசியின் முடிசூட்டு விழாவை நேரடியாக விவரிப்பதற் காக சென்றிருந்தார். அங்கே சவாய் ஒட்டலில் தங்கினார். அந்த ஒட்டல் அறையில் இருந்த ஒரு இழுப்பறையைத்

திறந்தபோது ஆச்சரியம்... அவருடைய பழைய நண்பர் ஹாரி ஹான் என்பவரின் பொருள்கள் சில இருந்தன. 'விட்டுப் போயிருப்பார்... அமெரிக்கா திரும்பியதும் கொடுத்துவிடலாம்' என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் போது ஹானிடமிருந்து ஒரு கடிதம் வந்தது. அவரை மேலும் ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தியது.

'நான் இங்கே பாரீஸில் தங்கியிருக்கிறேன். இந்த ஓட்டல் அறையில் இழுப்பறையைத் திறந்தபோது உன்னுடைய பெயர் பொறித்த டை ஒன்று இருந்தது. அதை உனக்கு அனுப்பிவிடவா?' என்று கேட்டிருந்தார் கடிதத்தில்.

நாய்கூட

நாற்பது வருஷத்துக்கு முன் இரட்டையர்கள் பிறந்த சிறிது நேரத்தில் வெவ்வேறு குடும்பங்களில் வளர்வதற் காக கொடுக்கப்பட்டு விட்டனர். ஒருவருக்கொருவர் பார்த்துக்கொள்ளவே இல்லை. வேறு வேறு ஊரில் வளர்ந்தார்கள் . *1979*-ல் அவர்களுக்கு *39* வயசாக இருக்கும்போதுதான் அவர்கள் சந்தித்துக்கொண்டனர் முதன்முறையாக.

தங்கள் வாழ்வை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது இருவருக்கும் ஆச்சரியம். இருவருக்கும் ஜேம்ஸ் என்று பெயர். இருவரும் சட்ட மீறல் தடுப்பு உத்தியோகத்தில் இருந்தார்கள். இருவருக்கும் சித்திரம் வரைவதிலும் தச்சு வேலையிலும் இஷ்டம். இருவருக்கும் மனைவியிரின் பெயர் லிண்டா. இருவருக்கும் ஒரே ஒரு மகன். மகன்கள் மனைவியரின் பெயர் லிண்டா. இருவருக்கும் ஒரே ஒரு மகன். மகன்கள் இருவர் பெயரும் ஜேம்ஸ் ஆலன். (இரண்டாவது ஆலனுக்கு ஸ்பெல்லிங்கில் ஒரு 'எல்' எழுத்து அதிகம். அவ்வளவுதான்!). இருவரும் விவாகரத்

தாகி மீண்டும் கல்யாணம் செய்துகொண்டவர்கள். அந்தப் பெண்களின் பெயர் பெட்டி. இருவரும் நாய் வளர்த்தார்கள். பெயர்? இரண்டுமே டைனி!

நம்ப முடிகறதா? ரீடர்ஸ் டைஜன்ட், ஜனவரி *1980* இதழில் இதைப் படித்தேன்.

விசுவாச கடிகாரம்

பதினான்காம் லூயி மன்னன் வைத்திருந்த ஒரு அலங்கார கடிகாரம் அந்த மன்னன் இறந்த அதே கணத்தில் நின்றுபோனதாம். சரியாக காலை 7.45 செப்டம்பர் *1, 1715*. அதற்கப்புறம் ஓடவே இல்லை.

அண்ணனின் அங்கி

ஜேம்ஸ் ஸ்பைசட் என்பவர் *1787*-ம் ஆண்டு ஜனவரி 25-ம் தேதி யுத்தத்தில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.

அவர் அப்போது அணிந்திருந்த கோட்டு, அவருடைய அண்ணன் டானியலுடையது. அதை அணிந்திருந்த போதுதான் மூத்தவர் மூன்று வருஷத்துக்கு முன் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.

அதே கோட்டு மட்டும் இல்லை... அண்ணன் மார்பில் துளைத்த அதே துளையின் மூலம்தான் குண்டு பாய்ந்து தம்பியும் இறந்தாராம். இது எப்படி?

இனி இந்த மறுபிறவி சமாசாரத்தைப் பார்க்கலாம்.

15

பூர்வஜென்ம ஞாபக ஸ்பெஷலிஸ்ட்!

மறுபிறவித் தத்துவத்தின் பிறப்பிடம் இந்தியாதான். இந்தியாவில் பிறந்த மதங்கள் அனைத்தும் மறுபிறவியில் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளன. பல புராதன மதங்களும் ஏதாவது ஒரு விதத்தில் மறுபிறவியை நம்புகின்றன. காலத்தால் புதிய கிறிஸ்தவ, இஸ்லாமிய மதங்களில்தான் மறுபிறவி என்பது வெளிப்படையாகச் சொல்லப்பட வில்லை - அதே சமயம், இறந்துபோன ஆத்மா காத்திருந்து சொர்க்கத்துக்குப் போவது இருக்கிறது.

இந்த நம்பிக்கைகளில் முக்கியமானது மறுபிறவி. டார்வினின் பரிணாம தத்துவத்தைப் பிற்காலத்தில் எதிர்பார்த்து வழிமொழியப்பட்ட தத்துவம் இது என்று கூறுபவர்கள் உண்டு. பரிணாம தத்துவத்தின்படி நாமெல் லோரும் ஒற்றை செல் உயிரினமாக பாக்டீரியாவிலிருந்து பிரதியெடுக்கும்போது தப்பு ஏற்பட்டு, அப்படித் தப்பாகப் பிரிந்த செல், உயிர் நீடிக்கும் சாத்தியக்கூறு அதிகமாகி மெல்ல மெல்ல ம்யுட்டேஷன் என்று சொல்லக்கூடிய பிரதியெடுக்கும் பிழைகளால் மீனாகி, புழுவாகி, பறவையாகி, விலங்காகி, குரங்காகி கடைசியில் மனிதப் பிறவிகளாகப் பரிணமித்தோம். அதற்கு வேண்டிய அளவு பலவித தப்புக்கள் நேர்ந்து, தட்டித் தடுக்கி ஒரு சரியான உயிரினமாகப் பரிணமிக்கத் தேவைப்படும் கால இடை வெளி இருந்திருக்கிறது. கோடானு கோடி வருஷங்களுக் குப் பின்தான் நாம் இந்த வடிவத்துக்கு வந்திருக்கிறோம்

என்பது அறிவியலாளர்களால் பல்வேறு சாட்சியங்களைக் கொண்டு ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட சித்தாந்தம்.

மறுபிறவிக் கருத்துக்களுடன் இதை ஒப்பிடும்போது, ஒரு சில விஷயங்களில் பொருந்துவது அதிசயமே. கீழ்நிலை உயிரினங்களாக இருந்து இருந்து மேல்நிலை உயிரினமாக வளர்ந்தது மனிதர்கள் என்கிற கருத்து சரியே. ஆனால், தப்புப் பண்ணிவிட்டால், மீண்டும் மனிதநிலை இழந்து ஒரு புழுவாகவோ காட்டுப் பன்றியாகவோ பிறப்போம் என்கிற கருத்தை அறிவியல் ஒப்புக் கொள்ளாது. அதற்கான சாட்சியங்கள் இல்லை. ஆனாலும், இது ஒரு புத்திசாலித்தனமான பயமுறுத்தல். இதற்கு சமூக இயல்படி காரணங்கள் கற்பிக்கலாம்.

'இற்றைக்கும் ஏழேழ் பிறவிக்கும்' என்று பக்தியுடன் பாடும்போது பல பிறவிகள எடுத்து, அதில் நல்ல உத்தம ஆத்மாக்களாக இருந்துவிட்டுத்தான் கடைசியில் மோட்சம் என்கிற கருத்து. இவை அனைத்துமே மனித வாழ்க்கை யில் காட்டுமிராண்டியாக இல்லாமல், மனிதர்கள் நல்ல தனமாக நடந்துகொள்ள ஏற்பட்ட வற்புறுத்தல்கள், மேலும் இதை யோசித்தால், பலவீனர்களை முரடர்களிட மிருந்து - காப்பதற்காக ஏற்பட்ட ஓர் உத்தி என்றும் யோசிக்க முடிகிறது. அல்லது மனித வாழ்க்கையின் இறுதியில் வயசாகிப் போவதால் ஏற்படும் சோகத்தையும் சங்கடங்களையும் சமாளிக்க ஒரு சொர்க்கம் என்னும் மறுகோடிப் பிரகாசம் தேவைப்படுகிறது.

ராஜஸ்தானில் ஒரு சிறுவன் தன்னுடைய முற்பிறவி யின் சம்பவங்களைத் துல்லியமாக, பிறந்த இடம், பெற்றோர் பெயர்கள் போன்ற பல விவரங்களும் ஞாபகப்படுத்திக்கொண்டது சில வருஷங்களுக்கு முன் பிரபலமாகப் பேசப்பட்டது. பின்னர் அந்த விவகாரமே ஒரு செட்டப் பையனின் தந்தை போதித்தது என்று

நிரூபிக்கப்பட்டது. (அதனால்தானோ தெரியவில்லை தற்போது மறுபிறவி கேஸகள் அதிகம் இல்லை).

ப்ரையன் வைஸ் என்கிற ஒரு மனோதத்துவ டாக்டர் (Brian L Welss). Many Lives Many Masters 'பல பிறவிகள் பல எஜமானர்கள்' என்கிற சுவாரஸ்யமான புத்தகத்தில் காத்தரின் என்கிற ஒரு பெண்ணின் விநோதமான 'வியாதி'யைப் பற்றி எழுதியிருக்கிறார்.

டாக்டர் வைஸ், ஒரு சம்பிரதாயமான சைக்கோ தெராபிஸ்ட். காத்தரினுக்கு அவர் வழக்கம் போலத்தான் ட்ரங்க்விலைசர் ஆண்ட்டி டிப்ரெஸண்ட் மருந்துகளைக் கொடுத்தார். அவள் பயங்கள் தீரவில்லை. அவளை ஹிப்னாட்டிசத் தூக்கத்துக்கு ஆழ்த்தி, தன் இளமைக்கால நினைவுகளைக் கொண்டுவர வைத்தபோது ஓர் ஆச்சரியம் காத்திருந்தது.

காத்தரினின் அண்மைக்கால நினைவுகளில் எந்தவித அதிர்ச்சிகரமான சம்பவங்களும் இல்லை. ஆனால், அவள் இன்னும் பின்னே போய் தன்னுடைய முற்பிறவியின் அதிர்சசிகர சம்பவங்களையும் கொண்டு வந்தாள். முதலில் இந்தப் பெண் எதோ இட்டுக்கட்டித்தான் சொல்கிறாள் என்று நம்பாமல் இருந்தார் டாக்டர். பின்னர் காத்தரின் பிறவிகளின் இடைவெளிகளிலிருந்தும் சில செய்திகள் கொண்டு வந்தபோது, டாக்டர் ஆச்சரியப்பட்டார். அந்தச் செய்திகளில் டாக்டரின் குடும்பத்தைப் பற்றியும் அவருடைய இறந்துபோன மகனைப் பற்றியும் விவரங்கள் இருந்தன. அனைத்தும் சரியான தகவல்கள். காத்தரினுக்கு அவைகளைத் தெரிந்திருக்க சந்தர்ப்பமே இல்லை.

டாக்டர் வைஸ், இப்போது தன் கிளினிக்குக்கு வரும் எல்லா பேஷண்டுகளையும் முற்பிறவிக்கு அழைத்துச் சென்று, அந்தப் பிறவியில் ஏற்பட்ட அதிர்ச்சிகளை மறுபடியும் வரவைத்து குணப்படுத்துகிறார்.

இந்தப் புதிய முறையை பலர் கேலி செய்கிறார்கள். ஆனால், வைஸ் மிகத் தீவிரமாக முற்பிறவியை நம்புகிறார். அவர் எதும் சாதாரண வைத்தியர் அல்ல... கொலம்பியா பல்கலைக்கழகத்திலும் யேல் மருத்துவப் பள்ளியிலும் படித்து எம்.டி.பட்டம் பெற்றவர். அவரை முற்பிறவியில் நம்ப வைத்த அந்த காத்தரினின் கதைதான் என்ன?

அதற்கு முன் எனக்கு நேர்ந்த 'முற்பிறவி' அனுபவம் பற்றிச் சொல்கிறேன். ஆனந்த விகடனில் எழுதிய ஒரு தொடர்கதை மூலம் இது எனக்கு ஏற்பட்டது.

16

தேடி வந்த மருமகன்!

சில ஆண்டுகளுக்கு முன் பெங்களூரில் இருக்கும் போது ஆனந்த விகடனில் 'ஆ' என்ற தலைப்பில் ஒரு தொடர்கதை எழுதினேன். அதில் கதாநாயகன் காதில் சில ஓசைகள் கேட்கின்றன. 'ஆடிட்டரி ஹாலூசினேஷன்' என்பதைப் பற்றி ஒரு மருத்துவ புத்தகத்தில் படித்தது, அதை எழுத எனக்கு ஐடியா கொடுத்தது. கதாநாயகனை, அடிக்கடி காதில் கேட்கும் குரல்கள் 'செத்துப்போ' என்று வற்புறுத்துகின்றன. அதை டாக்டர் தீவிரமாக விசாரிக்கையில், கதாநாயகனுடைய முற்பிறவியில் நடந்த ஒரு சம்பவத்துக்குச் செல்கிறது. அதில் நிகழ்ந்த ஒரு துரோகச் செயலுக்கு கதை செல்கிறது.

கதையை முழுவதும் தருவது என் எண்ணம் இல்லை. மறுபிறவியைப் பற்றி கொஞ்சம் ஆழமாகவே படித்து ஆராய்ச்சி செய்து கதையில் ஓர் உண்மைத்தனம் படியும்படி எழுதியது வம்பாகப் போயிற்று.

கதை முடியும் தருவாயில் இருக்கும்போது ஒரு நாள் இரவு பதினோரு மணிக்கு ஓர் இளைஞன் பெங்களூரில் எங்கள் வீட்டை விசாரித்துக்கொண்டு வந்தான். அவன், 'நான்தான் உங்கள் கதையின் நாயகன். முற்பிறவியில் நான் உங்கள் மருமகனாக இருந்திருக்கிறேன். இப்போது மீண்டும் உங்கள மகளை கல்யாணம் செய்துகொள்ள வந்திருக்கிறேன்' என்றான்!

அவன் அதை தீவிரமாக நம்பினான் என்பது விரோத மற்ற முகத்தோற்றத்திலிருந்தும் எதிர்பார்ப்பிலிருந்தும் தெரிந்தது. அந்த இளைஞன் திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த வன். ராத்திரி பஸ் பிடித்து, வீட்டில் சொல்லிக்கொள்ளாமல் புறப்பட்டு, என்னைப் பார்க்க வந்திருக்கிறான். மேலும் விசாரித்ததில், அவனுக்கு ஷிட்ஸோப்ரீனியாவுக்காக ஊரில் சிகிச்சை தருகிறார்கள் என்பதும் தெரிந்தது. வரிசையாக அவனுக்கு ஷாக் மின் அதிர்ச்சி ட்ரீட்மெண்ட் கொடுக்கப் பட்டிருந்தது. அவனுடைய மன உலகில் என்னுடைய கற்பனைக் கதை நிஜம் என்று நம்பி, அதன் கதாநாயக னுடன் தன்னை ஐக்கியப்படுத்திக்கொண்டுவிட்டான். எனக்கு பெண் கிடையாது என்று சொல்லிப் பார்த்தேன். 'உங்களுக்கு அருகில் இருந்து ஏதாவது வேலையாவது செய்கிறேன். அதுதான் போன ஜென்மத்தில் நடந்தது' என்றான். தந்தையின் விலாசம் கண்டுபிடிதது தபால் எழுதி, இளைஞனுக்கு பஸ்சார்ஜ் கொடுத்து தக்க துணையுடன் அனுப்பிவைத்தேன். 'அடுத்த ஜென்மத்தில் வரும்போது கட்டாயம் பெண்ணைக் கொடுக்கிறேன்' என்று அனுப்பிவைத்தேன் ஒருவழியாக!

அடுத்து திருவெல்வேலி சென்றபோது, அவனுடைய தந்தை என்னை சந்தித்து நன்றி சொன்னார். 'இவனுக்குப் பார்க்காத வைத்தியம் இல்லை. இப்போது பரவாயில்லை' என்று சொன்னார்.

இந்த உதாரணம், எனக்கு இரண்டு பாடங்களைத் தந்தது. நாம் எழுதுவது ஒரு மனத்தை எப்படிப் பாதிக்கிறது என்று சொல்லவே முடியாது. இரண்டாவது, மறுபிறவி நம்பிக்கைகள் எல்லாம் சில சமயம் மனத்தில் ஏற்படும் கோளாறுகளினால் ஏற்படுவது என்று சிந்திக்க வைக்கிறது. கார்ல் யுங் என்கிற மிகப் பெரிய மனோதத்துவ அறிஞர் Collective unconscious - ஒருமித்த உணர்வற்ற தன்மை என்று ஒன்று சொல்கிறார்.

மனித இனத்தின் அத்தனை நினைவுகளும் நம்மைச் சுற்றிலும் பரவியிருக்கும் கண்ணுக்குத் தெரியாத ஒரு சக்தி என்று சொல்கிறார். இந்த முற்பிறவி நினைவுகள் எல்லாம் அதனுடன் தற்செயலாக ஏற்படும் தொடர்பாக இருக்கலாம் என்று ஒரு விளக்கம் உண்டு. நாம் காணும் உண்மைகள் எல்லாம் மன பிம்பங்களே. அந்த பிம்பங்களையும் நிஜங்களையும் சிலரால் பாகுபடுத்த முடியாத நிலையில், சில வலுக்கட்டாயமான நம்பிக்கைகள் ஏற்படும். என்னதான் அறிவியல் ரீதியாக அது வெறும் கற்பனை அல்லது கண்கட்டு வித்தை என்று நிரூபித்தாலும், சில அற்பதச் செயல்களைப் பிடிவாதமாக நம்புபவர்களைக் கலைக்கவே முடியாது. பார்க்கப்போனால், மனித வாழ்வில் பல்வேறு வடிவங்களில் இந்த பிடிவாதங்கள் உண்டு. முதல் பிடிவாதம், 'நான் செய்தது எப்போதுமே சரியானது' என்கிற பிடிவாதம்.

இதிலிருந்து விடுபட்டு ஒருவர் தன் தப்பை ஒப்புக் கொள்ளும்போதே அவர் ஒரு மேல் மனிதராகிறார். சிலர் தான் செய்தது சரி என்று நிரூபிக்க சுப்ரீம்கோர்ட்வரை வாதாடுவார்கள். சிலர், தவறு என்று தெரிந்தும், அதை ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். சிலருக்கு மனதில் தான் நினைப்பது தவறு என்றே தெரியாது. இந்த வகையைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆச்சரியங் களையும் அதிசயங்களையும்

சுலபமாக நம்புபவர்கள். ஆங்கிலத்தில் இவர்களை gullible என்று விவரிப்பார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரை நான், இந்தத் தொடரில் காட்டும் ஆச்சரியங்கள் எல்லாம் இதுவரை அறிவியலால் விளக்கம் பெறாதது என்கிற வகையில்தான் சேர்ப்பேன். எப்போதாவது விளக்கம் கிடைத்துவிடும். இவை அனைத்தும் தற்போதைய ஆச்சரியங்கள். உலகில் நடைபெறும் எல்லா சம்பவங்களுக்கும் காரணம் இருக்கிறது. சம்பவம் நடைபெறும்போது நம்மால் அதை எதிர்பார்க்கவோ அல்லது காரணம் காட்டவோ முடியாத நிலையில் இருக்கலாம். காலமும் பொறுமையும்தான் காரணங்களைக் காட்டும்.

இந்தப் பின்னணியில் காத்தரினின் கதையைக் கொஞ்சம் விரிவாகத் தொட்டுப் பார்ப்போம்.

17

காத்தரின் கண்ட கனவுகள்!

காத்தரின், டாக்டர் வைஸை வந்து பார்த்த போது, தன் பயங்களைப் பற்றி விவரமாகச் சொன்னாள்.

மேசைமேல் முழங்கையை வைத்துக்கொண்டாள். படபடவென்று பேசினாள்: ''டாக்டர் என் வாழ்க்கை முழுவதுமே பயங்கள்தான். தண்ணீரைக் கண்டால் பயம். இருட்டைக் கண்டால் பயம். மாத்திரை சாப்பிடும்போது தொண்டை அடைத்து விடுமோ என்று பயம். ஏரோப்ளேனில் போனால் பயம் பயம்.''

"என்ன பயம்?"

"செத்துப் போய்விடுவேனோ என்று. என்னவோ தெரியவில்லை சமீபத்தில் இந்த பயங்கள் அதிகரித்து விட்டன, வீட்டில் தனியாக உறங்க பயமாக இருக்கிறது. யாராவது என்னை தாக்க வருவார்களோ என்று அலமாரிக்குள் கதவை மூடிக்கொண்டு தூங்க முயற்சிக்கிறேன். இரண்டு மூன்று மணிநேரம் தூக்கமே வருவதில்லை. பயம்... பயம்! அதன்பின் அசதி மேற்கொண்டு தூங்கிவிடுகிறேன். கனவு கண்டு எழுந்து விடுகிறேன். சின்ன வயசில் தூக்கத்தில் நடப்பேனாம். இப்போது மறுபடி அதே பிரச்னை. தூக்கத்தில் எழுந்து நடந்துசெல்கிறேன்." காத்தரின் பேசப் பேச டாக்டர் வைஸ் ஆச்சரியம் எதுவும் அடையவில்லை அவர் இந்த மாதிரி பேஷண்டுகள் பலரைப் பார்த்திருக்கிறார். சுலபமாகச் சரிபண்ண முடியும் என்று எண்ணினார். வழக்கம்போல் அவள் சிறுவயது ஞாபகங்களைப் பற்றிக் கேட்டார். அதில் ஏதாவது அதிர்ச்சிகரமான சம்பவம் நடந்திருக்கிறதா என்று பார்க்க. மெள்ள அவள் நினைவை அவள் இளமைக் காலத்துக்கு கொண்டு சென்றார்.

அவள் இளமைக் காலத்தில் எதுவும் அதிர்ச்சியளிக்கக் கூடியதாக நிகழவே இல்லை.

நினைக்க நினைக்க அவள் இளமை நினைவுகளின் துண்டுப்படங்கள் ஓடின. ஒருமுறை அவளை, நீச்சல் குளத்தில் டைவ் அடிக்கும் பலகையிலிருந்து எதிர்பாராமல் தள்ளிவிட்டது அவள் ஞாபகத்தில் இருந்தது. பதினோரு வயதில் அவள் தாய் சற்றே பட்டும் படாமல் இருந்தது அவள் மனதில் பாதித்திருந்தது. இதெல்லாம் ஒன்றும் பெரிய அதிர்ச்சிகள் இல்லை. அதிகம் நண்பர்கள் இல்லை. ஒரு சில நெருக்கமான நண்பர்கள் இருந்தார்கள். கத்தோலிக்க மதத்தைச் சேர்ந்தவள். எளிமையான கடவுள் நம்பிக்கை இருந்தது.

பள்ளிப்படிப்பு மடிந்து லாப் டெக்னீஷியனுக்காக படித்தாள். சொந்த ஊரிலிருந்து விலகி மையாமி என்னும் நகருக்கு வேலைதேடிச் சென்றாள். அங்கே ஒரு யூத இளைஞனை சந்தித்து காதலித்து மணம் செய்து கொண்டாள். இரண்டு குழந்தைகள். சில மாதங்களுக்கு முன் தொண்டையில் ஒரு சிறிய அறுவை சிகிச்சை செய்துகொண்டிருக்கிறாள். அவ்வளவுதான். அவள் வாழ்வில் விபரீதமான சம்பவம் எதுவுமே இல்லை. சம்பிரதாயமான இளமைப்பருவம், சம்பிரதாயமான படிப்பு, சந்தோஷங்கள், பயங்கள், அவ்வளவுதான். ஆபரேஷன் முடிந்து நினைவு திரும்பும்போது மட்டும் மிகுந்த பய உணர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது.

காத்தரின் அந்த நாட்களில் இரண்டு கனவுகள் கண்டாள். அதிலிருந்து ஆரம்பித்தது வினை. காரில் ஒரு மரப் பலத்தை கடக்கும்போது பாலம் உடைந்து நீரில் விழுந்து மூழ்குவதாகவும், ஓர் இருட்டறையில் மாட்டிக் கொண்டு தடுமாறுவதாகவும் கனவுகள் திரும்பத் திரும்ப வந்தன. அதன்பின்தான் டாக்டர் வைஸை சந்திக்க வந்தாள். டாக்டர் வைஸ் அவளுக்கு பதினெட்டு மாதம் சிகிச்சை அளித்தார். தொடர்ந்து சம்பிரதாய மனோதத்துவ முறைபபடி சிகிச்சை. அவளது பழைய ஞாபகங்களை மறுபடி வரவழைத்து அதில் ஏதாவது காரணம் இருந்தால் இது அபாயமானதல்ல, வெறும் நினைவுத் துணுக்கு என்று காட்டிவிட்டு மெள்ள அவள் பயங்களைப் போக்கும் முறை. இந்த முறை பலரிடம் பயனளித்திருக்கிறது. அதைத்தான் முயன்றார்.

அவள் பயங்கள் விலகவில்லை. கெட்ட கனவுகள் இரட்டிப்பாகத் திரும்பின. பயங்கள், இருட்டைக் கண்டாலும் தண்ணீரைக் கண்டாலும் தொடர்ந்தன.

டாக்டர் வைஸுக்கு புரியவே இல்லை. இளம் வயதில் இந்த பயங்களுக்கு காரணமே இல்லையே? என்ன இப்படி தொடர்ந்து பயப்படுகிறாள் என்பது விளங்கவில்லை. ஏமாற்றம், இவளை எப்படியாவது குணப்படுத்த வேண்டும். என்கிற வைராக்கியத்தை உண்டு பண்ணியது. அப்போது ஒரு முக்கியமான நிகழ்ச்சி அவள் வாழ்வில் ஏற்பட்டது.

காத்தரினுக்கு எப்போதுமே விமானத்தில் செல்ல பயம். அவள் கணவன் ஸ்டுவர்ட் சிகாகோ நகரத்துக்கு ஒரு மாநாட்டில் கலந்துகொள்ள செல்ல வேண்டியிருந்தது. காத்தரின் தன்னிச்சையாக நானும் வருகிறேன் என்றாள். சிகாகோ நகரில் ஒரு அரும்பொருளகத்தில் புராதன எகிப்திய கலைக் கண்காட்சிக்குச் சென்றாள். காத்தரினுக்கு பொதுவாகவே புராதன எகிப்திய சரித்திரத்தில் ஆர்வம் உண்டு.

அந்த கண்காட்சியில் அவள் பார்த்த பொருட்கள் எல்லாம் அவளுக்கு மிகவும் பரிச்சயமானதாக இருந்தன. வழிகாட்டி கைடு தப்பாக எதோ சொல்ல, இல்லை அது அப்படியில்லை என்று திருத்தினாள். அவளுடைய முற்பிறவிப் பயணம் துவங்கியது.

18

''முழுகுகிறேன்... மூச்சு முட்டுகிறது!''

நான் இருப்பது *1863* என்று காத்தரின் சொன்ன போது டாக்டர் வைஸுக்கு முதலில் குழப்பமாக இருந்தது. 'சரி இன்னும் பல ஆண்டுகள் முன்னே வா, இப்போது என்ன பார்க்கிறாய் சொல்லு?' என்றார்.

''சொன்னேனே... சமையல் அடுப்பு தெரிகிறது. என் பெயர் கிளியஸ்ட்ரா. என் மகள் பெயர் ரேச்சல்.''

வைஸ் அதிர்ந்துபோனார். அவள் மிகத் தெளிவாகப் பேசினாள். தேதி, உடைகள், மரங்களின் வருணனை எதிலும் குழப்பமே இல்லை. காத்தரின் தொடர்ந்தாள் - ''அப்போதுதான் வெள்ளம் வந்தது - தப்பிக்க இடம இல்லை... எங்கும் வெள்ளம். தண்ணீர் மிகக் குளிர்ந்து இருக்கிறது. என் குழந்தையை நான் காப்பாற்ற வேண்டும். முடியவில்லை... முழுகுகிறேன்! நீரை விழுங்குகிறேன். மூச்சு முட்டுகிறது. என் குழந்தை என்னிடமிருந்து பறிக்கப்படுகிறது.'' காத்தரின் இப்போது மெள்ள நிதானமாக மூச்சுவிட்டாள்.'' படபடப்பு அடங்கி கொஞ்ச நேரம் சும்மா இருந்தாள். ''மேகங்களைப் பார்க்கிறேன். குழந்தை என்னிடம் இருக்கிறது. கிராமத்தில் மற்றவர்களும் இருக்கிறார்கள். என் சகோதரனைப் பார்க்கிறேன்!''

அவள் சொல்வது எதிலும் பாசாங்கே இல்லை. பொய் சொல்கிறாள் என்று சொல்லவே முடியவில்லை. அவள் பேசிய விதம், அவள் கொடுத்த நுட்பமான விவரங்கள் அனைத்தும் ஒழுங்காக... சீராக... கோர்வையாக இருந்தன.

ஷிசிட்ஸோப்ரினியா இருக்குமோ என்று சந்தேகித்தார். இந்த உபாதையில் உள்ளவர்கள் வேறுவேறு குணாதிசயங்கள் கொண்டு வேறு மனிதர்களாகவே மாறுவார்கள்.

காத்தரின் அப்படியில்லை. ஒரே காத்தரின்தான். அவள் சொல்வது எதுவும் கற்பித்ததோ, கற்பனை செய்ததோ இல்லை. பின் அந்த நினைவுகள் யாவை? அது அவள் முன்ஜென்ம நினைவுகள்தானா?

டாக்டர் வைஸுக்கு மறுபிறவி, முன் ஜென்மம் பற்றி எதுவுமே தெரியாது. அவர் அதை நம்புபவரும் இல்லை. அவர் படித்தது அறிவியல். இப்போது அவர்

கண்ணெதிரே ஒரு விளக்கமில்லாத மறுபிறவிக்கான சாட்சியங்கள்... அத்தாட்சிகள்!

"வேறு ஏதாவது ஞாபகமிருக்கிறதா?" என்றார்.

"கறுப்பு லேஸ் என் தலையில் அணிந்திருக்கிறேன். தலை நரைத்திருக்கிறது. 1756-ம் ஆண்டு நான் ஒரு ஸ்பெயின் தேசப் பெண் - பெயர் லுயிஸ்ஸா. 56 வயது.

நடனமாடிக் கொண்டிருக்கிறேன். மற்றவரும் நடனமாடுகிறார்கள். ஜுரம்! நிறைய பேருக்கு ஜுரம். மக்கள் இறந்து போகிறார்கள். டாக்டர்களுக்கு அது நீரிலிருந்து வந்த வியாதி என்பது தெரியவில்லை. பலர் இறந்துபோகிறார்கள்!"

டாக்டர் வைஸ் சட்டென காத்தரினை உலுக்கி நிகழ்காலத்துக்குக் கொண்டுவர, தலை வலிக்கிறது என்று சொன்னாள். எல்லாம் அந்த ஜுரத்தால் என்றாள். அந்த ஜென்மத் தலைவலி!

சற்று நேரத்துக்குப் பின் காத்தரின் அந்த வாழ்வில் தான் ஒரு விலைமகள் என்றாள். இதை முன்னால் சொல்ல வெட்கப்பட்டதாகச் சொன்னாள்.

டாக்டர் வைஸ், "இதில் நான் யார்?" என்று கேட்டார்!

"நீங்கள் என் ஆசிரியர். புத்தகங்களிலிருந்து சொல்லிக் கொடுக்கிறீர்கள். உங்களுக்கு வயசாகி தலை நரைத்து விட்டது. உங்கள் பெயர் டயாஜின்ஸ். வருஷம் 1568" என்று மறுபடி ரொம்ப பழைய ஜென்மத்து(?)க்குப் போனாள்.

"இன்று சிகிச்சை போதும்" என்று முடித்துவிட்டார்.

அவள் சென்றதும் டாக்டர் வைஸ் அதைப்பற்றி பிரமிப்புடன் யோசித்தார். காத்தரின் நிச்சயம் அதைக் கற்பனை செய்துதான் சொல்கிறாள் என்கிற

தீர்மானத்துக்கு வந்தார். அவர் மனம் மறுபிறவித் தத்துவத்தை ஏற்க முழுவதும் மறுத்தது. டாக்டர் வைஸ் கொலம்பியா பல்கலைக்கழகத்தில் படிக்கையில் மதங்களின் ஒப்பியல் பாடம் இருந்தது. அந்த பாட புத்தகங்களை எடுத்துப் பார்த்தார்.

பைபிளின் பழைய, புதிய ஏற்பாடுகளில் மறுபிறவியைப் பற்றிய குறிப்புக்கள் ஆரம்பத்தில் இருந்தனவாம். கி.பி 325-ல் கான்ஸ்டண்டைன் என்ற ரோமானியச் சக்ரவர்த்தி தன் தாய் ஹெலினாவின் விருப்பப்படி புதிய ஏற்பாட்டில் உள்ள மறுபிறவிக் குறிப்புக்களை நீக்கி விட்டாராம்.

கான்ஸ்டாண்ட்டிநோப்பிள் நகரில் கி.பி. 553-ல் இரண்டாவது கவுன்சில் கூட்டத்தில் அந்தக் குறிப்புக்களை நீக்கியது சரியே என்று தீர்மானித்து, மறுபிறவியைப் பற்றி பேசுவது மதக்குற்றம் என்று தடை செய்யச் சொன்னார்கள். சர்ச்சின் வலுவான பாதிப்பில் மறுபிறவி தத்துவத்தை ஒப்புக்கொண்டால், மானுடர்களுக்குப் பாவமன்னிப்புக்கு அதிக சமயம் கிடைப்பதை அவர்கள் விரும்பவில்லை என்பதைக் காரணமாகச் சொல்கிறார்கள்.

எப்படியும் ஆரம்ப காலத்தில் மறுபிறவிக் குறிப்புகள் வேதாகமத்தில் இருந்ததாகத்தான் சொல்கிறார்கள். க்னாஸ்டிக்ஸ் (Gnostics) என்று சொல்லப்படும் ஆரம்ப கால கிறித்துவ சிறுபான்மையினர், தாங்கள் முன்னால் ஒரு பிறவி எடுத்திருந்ததாகவும் இனியும் பிறப்போம் என்றும் நம்பியிருக்கிறார்கள். பிற்பாடுதான் அந்த தத்துவம் திருத்தப்பட்டது. இருக்கட்டும் காத்தரின் மன அமைதி பெற்றாளா?

19

கல்லறை சொன்ன கதை

அதன்பின் காத்தரினின் பயங்கள் மெள்ள விலக ஆரம்பித்தன. வாரம் தவறாமல் அவள் டாக்டர் வைஸின் க்ளினிக்குக்குத் திரும்பி வந்தாள். ஒவ்வொரு வாரமும் அவள் ஹிப்னாடிசத் தூக்கத்தில் தன் பூர்வ ஜன்மங்களை - நுட்பமாக விவரித்தாள். ''பல தேசங்கள், பல மொழிகள், பல காலகட்டங்கள், பல வயசுகள் மெள்ள மெள்ள அவளுக்கு 'சைக்கிக் பவர்' என்று சொல்லும் மனோசக்தி அதிகமாகியது!'' என்று டாக்டர் வைஸ் சொல்கிறார். அவளால் குதிரைப் பந்தயங்களில் ஜெயிக்கும் குதிரைகளை முன்கூட்டியே யூகிக்க முடிந்தது. மறுபிறவியை நம்பாத டாக்டர் வைஸ் அதன் மேல் முழு நம்பிக்கை வைக்கத் துவங்கினார். அவர் குடும்பமே ஏறக்குறைய நம்மூர் சாமியார் குடும்பம் போல ஆகிவிட்டது என்பதைப் புத்தகத்தில் விஸ்தாரமாக எழுதியிருக்கிறார்.

கடைசியில் எல்லாவற்றுக்கும் முத்தாய்ப்பாக காத்தரின், டாக்டர் வைஸின் முன்பிறவியைப் பற்றிச் சொன்னாள்.

''டாக்டர்! உன்னுடைய கல்லறையைப் பார்க்கிறேன்!'' என்றாள்.

''என்னுடையதா?''

''ஆம்...!''

''அதில் என்ன எழுதியிருக்கிறது?''

''நோயின் என்று பெயர் எழுதியிருக்கிறது. *1668 - 1724*. அதன் மேல் ஒரு மலர் வைத்திருக்கிறது. பிரான்சிலா, ரஷ்யாவிலா தெரியவில்லை. நீ சிவப்பில் சீருடை அணிந்திருக்கிறாய். ஒரு குதிரையிலிருந்து தள்ளப்பட்டு விழுந்து விட்டாய். கையில் தங்க மோதிரம். அதில் ஒரு இலச்சினை...''

காத்தரின், டாக்டர் வைஸ் - இருவரின் பூர்வஜன்ம உரையாடல்கள் அதனுடன் முடிந்தன.

பின் அவள் பயங்கள் அனைத்தும் விலகி, நார்மலாகிவிட்டாள்.

காத்தரினின் இந்தக் கதையை நான் கொஞ்சம் விவரமாக கொடுத்ததற்குக் காரணம், மேற்கத்திய நகர நாகரிகத்திலும் பலர் மறுபிறவியில் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை உணர்த்தவே. இந்து, பௌத்த மதங்களில் இயல்பாகவே மறுபிறவிக் கருத்துக் கள் இருப்பதால், நம் நாடுகளில் அந்த நம்பிக்கைகள் அதிகம் இருப்பதில் ஆச்சரியம் இல்லை. அவர்கள் மதத்தில் அந்த கருத்துக்கள் நீக்கப்பட்டு விட்டன.

இருந்தும் நவீன அமெரிக்காவில் குறிப்பாக கலிபோர்னியாவில் இந்த மாதிரி தத்துவங்களில் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் அதிகம் இருக்கிறார்கள் என்பதுதான் இதில் ஆச்சரியம்.

இதில் எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறதா என்று கேட்கலாம். இல்லை. மறுபிறவித் தத்துவத்தின் ஆதார காரணங்களை ஆராய்வது எனக்கு சுவாரஸ்யமாக இருக்கிறது. அவ்வளவே!

மறுபிறவிக்கு நாம் முன்பு சொன்னதுபோல ஒரு தேவை இருக்கிறது. நாம் இறந்தபின், அப்படியே

காணாமற் போய்விடப் போவதில்லை. ஏதோ ஒரு தொடர்ச்சி இருக்கப் போகிறது என்கிற எண்ணம். ஒரு சுகமான எண்ணம்.

மீண்டும் வந்து நாம் மிச்சம் வைத்த காரியங்களை முடிக்கலாம், மிச்சம் வைத்த ஆசைகளை நிறைவேற்றலாம் என்கிற கருத்து!

ரே-ப்ராட்ரியின் அழகான சிறுகதையில் ஒரு மாணவன் தன்னைவிட வயதில் மூத்த ஆசிரியை மேல் மையல் கொள்கிறான். அவளைக் கல்யாணம் செய்துகொள்ள விரும்புகிறான். அவள் சிரித்து, 'பாரப்பா! இதை சமூகம் ஒப்புக் கொள்ளாது!' என்று சமாதானப்படுத்துகிறாள். அதன்பின் இருவரும் பிரிந்துவிடுகிறார்கள். வேறு ஊருக்கு வந்து சில வருஷங்கள் கழித்து, ஒரு பெண்ணைக் காதலித்துக் கல்யாணம் செய்து கொள்கிறான். மனைவியிடம், தன் சிறுவயதில் செய்த பைத்தியக்காரத்தனத்தை விவரிக்கிறான். அவள் புன்னகைக்கிறாள். ஒருமுறை அவன் தான் படித்த பள்ளிக்குத் திரும்பச் செல்கிறான். அந்த டீச்சரைப் பற்றி விசாரிக்கிறான். 'அவள் கல்யாணம் பண்ணிக் கொள்ளாமலேயே இறந்துவிட்டாள்' என்று சொல்கிறார்கள். அவள் கல்லறையைத் தேடி மனைவியுடன் செல்கிறான்.

கல்லறையில் அந்த டீச்சர் பிறந்த தேதியும் இறந்த தேதியும் பொறித்திருக்கிறது.

அவனுடன் இருக்கும் மனைவி, ''இதில் ஆச்சரியம் பார்த்தீர்களா?'' என்றாள்.

''என்ன...?''

''இவள் இறந்த தேதியில்தான் நான் பிறந்திருக்கிறேன்!'' என்கிறாள்.

கிங்ஸ்லி ஏமிஸ்ஸின் கவிதை வரிகள் எனக்கு மிகவும் பிடித்தது.

''மரணத்துக்காக படுக்கையை விட்டு எழுந்திருக்கத் தேவையில்லை. எங்கிருந்தாலும் இலவசமாகக் கொண்டு தருவார்கள்!'' என்கிறார்.

Death has got something to be said for it

There is no need to get out of bed for it

Wherever you may be

They bring it to you free

இம்மாதிரி வேடிக்கை பண்ணுவதற்குக் காரணம்? பயத்தை மறைக்கத்தான்!

20

பயமுறுத்தும் முக்கோணம்

பெர்முடா முக்கோணம் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். அமெரிக்கா வில் ஃப்ளாரிடா கடற்கரைக்கு கிழக்கே கடலில் ஒரு முக்கோணப் பரப்பில் பல விமானங்களும் கப்பல்களும் காணாமல் போயிருக்கின்றன. இதை தற்செயலான விஷயம் என்று சொல்வது கஷ்டமாக இருக்கிறது. 'அந்தப் பகுதியில் ஏதோ ஒரு மாய சக்தி இருக்கிறது... அது கப்பல்களையும் விமானங்களையும் சாப்பிடுகிறது' என்று சொல்கிறவர்கள் இன்றும் இருக்கிறார்கள். உண்மை விபத்துக்கள் ஒருசிலவற்றுடன் பலவித கற்பனைச் சம்பவங்கள் சேர்ந்து பெர்முடா

முக்கோணம் ஒரு அமானுஷ்யமான அபாயப் பிரதேசம் என்று சொல்லுமளவுக்கு ஒரு கால கட்டத்தில் பிரபலமடைந்தது.

இதன் ஆரம்ப சம்பவமான விமான விபத்தில் ஒரு அதிசயம் இருக்கத்தான் இருக்கிறது. **1945**, டிசம்பர் **6**-ம் தேதி 'அவென்ஜர்' என்று பெயர் படைத்த டார்பிடோ குண்டுவீச்சு விமானங்கள் ஐந்து, **320** மைல் பயிற்சிப் பயணத்துக்காகப் புறப்பட்டன. முதலில் கிழக்கே போய், அதன் பின் வடக்கே போய் பஹாமா தீவுகள் வரை போய், தென்மேற்காகத் திரும்பி, புறப்பட்ட இடத்துக்கு வந்து சேரும் பயிற்சி அது.

இந்த ஐந்து விமானங்கள் அடங்கிய குழுவுக்கு காப்டன் சார்லஸ் கரால் டெய்லர். நல்ல அனுபவமுள்ளவர். அவருடன் மற்றொரு அனுபவமுள்ள பைலட் இருந்தார். மற்ற பன்னிரெண்டு விமானிகள், ரேடியோ ஆபரேட்டர்கள், நாவிகேட்டர்கள் என்னும் வழிகாட்டிகள் அனைவரும் கற்றுக்குட்டிகள். மதியம் **2.10**க்கு ஐந்து விமானங்களும் புறப்பட்டன. இரண்டு மணி நேரம்கூட ஆகவில்லை... காப்டனிடமிருந்து ''என் இரண்டு காம்பஸ்களும் பழுதாகிவிட்டன. எங்கிருக்கிறேன் எனத் தெரியவில்லை. கீழே தரை தெரிகிறது. சிதறலாகத் தெரிகிறது. பஹாமாசின் மேலேதான் பறக்கிறேன் என எண்ணுகிறேன். திரும்பும் வழி தெரியவில்லை...'' என்று ரேடியோ செய்தி வந்தது.

அடுத்த இரண்டு மணி நேரத்துக்கு அவர்களிடமிருந்து அவ்வப்போது செய்தி வந்தது. சற்று நேரத்தில் அவர்கள் பறந்து பறந்து, வழி தப்பி, பெட்ரோல் குறைந்து போய் விமானங்கள் லொக் லொக் என்று இரும ஆரம்பிக்க... காப்டன் அனைத்து விமானிகளுக்கும் ஆணை கொடுத்தார். ''எல்லோரும் கடலில் இறங்கத் தயாரா

குங்கள். முதலில் எந்த விமானத்தில் பெட்ரோல் ஐந்து காலனுக்கு குறைகிறதோ, அப்போது எல்லோரும் கடலில் இறங்கிவிடுவோம்...'' என்ற ஆணைதான் கடைசி. அந்த ஐந்து விமானங்களைத் தேடி ஒரு விமானம் உடனே புறப்பட்டது. அரைமணியில் தேடிச் சென்ற விமானம் வெடித்து நெருப்புப் பிழம்பானதைத் தேடிச் சென்ற ஒரு கப்பலிலிருந்து பார்த்தார்கள்.

முதலில் புறப்பட்ட அந்த அதிர்ஷ்டமற்ற விமானங்கள், எந்தத் தடயமுமின்றிக் காணாமல் போய்விட்டன. கடல் அவர்களை விழுங்கிவிட்டது. இந்தச் சம்பவத்துக்குப் பின்னர், மெள்ள மெள்ள அந்தப் பிரதேசத்தின் 'புகழ்' அதிகரித்தது! விண்வெளி வேற்றுக் கிரக உயிரினங்கள் அங்கே வந்து இறங்குவதாகவும், அவர்கள்தான் நம் விமானத்தைத் திசைதிருப்பிக் கடத்திச் சென்றிருக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் நம்ப ஆரம்பித்தார்கள்.

இந்தச் சம்பவத்தில் இன்றும் விடை கிடைக்காத ஒரு விஷயம் இருக்கிறது. காப்டன் டெய்லரின் காம்பஸ் இரண்டும் ஒரே சமயத்தில் ஏன் பழுதாக வேண்டும்? அதுவும் விமானம் புறப்படுவதற்கு முன் இரண்டையும் சரியாகச் சோதித்துப் பார்த்துதான் அனுப்பினார்கள். சட்டென்று அவை இரண்டையும் தப்பாக திசைகாட்ட வைத்து எது? அந்த விமானம் வழிதவறி, பெட்ரோல் தீர்ந்துபோய்தான் விழுந்து காணாமல் போயிருக்க வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்தார்கள். இருந்தும் ஏன் இதுவரை அதன் ஒரு துண்டுக்கூடக் கிடைக்கவில்லை? ஏன் அந்த இடத்தில் தொடர்ந்து விபத்துகள் நடந்து கொண்டே இருக்கின்றன? தேடிச்சென்ற விமானத்தைச் சுட்டது யார்? இதுவரை அந்த முக்கோணப் பகுதிக்குள் போய், ஐந்து கப்பல்களும் ஐந்து விமானங்களும் மறைந்திருக்கின்றன... ஏன்?

இதனால் வேற்று கிரகத்தில மனிதர்கள் அல்லது உயிரினங்கள் நம்மைவிடப் புத்திசாலிகள் இருக்கிறார்களா...?' என்ற ஆராய்ச்சியை இன்றும் உயிருடன் வைத்திருப்பது பெர்முடா முக்கோணம்தான்!

வேற்றுக் கிரகத்தில் உயிரினங்கள் சாத்தியமா...? இதைப் பற்றி இனி பார்ப்போம்.

21

அமுக்குவான் அச்சங்கள்!

அதற்குமுன் செத்துப் பிழைத்தவர்கள் பேசுகிறார்கள்... லயால் வாட்ஸன் என்கிறவர் அவர்களுடைய அனுபவங்களை வைத்து ஒரு முழு புத்தகமே எழுதியிருக்கிறார். சாவுக்கு அருகாமை அனுபவங்கள் Near death experience என்று சொல்கிறார். பெரும்பாலும் விபத்தில் நினைவிழந்தவர்கள் அல்லது இதயதாக்கம் வந்து செத்துவிட்டார் என்று கைவிடப்பட்டவர்கள், ஷாக் அடித்து செத்துவிட்டு முதலுதவி கொடுத்துப் பிழைத்தவர்கள் சொன்ன அனுபவங்களை அலசும்போது தெரிவது இது. எல்லோரும் உடலிலிருந்து விடுபட்டு தனியாக ஓர் உணர்வு பிரிந்ததை நிச்சயம் சொல்கிறார்கள். 'நான் செத்துப் போயிருக்கிறேன். எல்லோரும் அழுகிறார்கள். 'ஏன் அழுகிறீர்கள்? என்று கேட்க முடியவில்லை. மெள்ள அறையை விட்டு வெளியே வந்து லேசாக என்னால் எங்கும் செல்ல அல்லது மிதக்க முடிந்தது.'

இவ்வாறான அனுபவங்களைத்தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அனுபவங்களை அதிசயம் என்று ஒப்புக் கொள்ளும் முன் செத்துப் பிழைத்தவர்களுக்குக் கொஞ்சம்

மிகையாக அந்த அனுபவத்தை சொல்லும் இச்சை இருக்கும் என்பதையும் 'ஸ்லீப் பராலிஸிஸ்' என்கிற ஒரு சமாசாரத்தைப் பற்றியும் நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

உங்களில் பெரும்பாலானவர்கள் இதை உணர்ந் திருப்பீர்கள். குறிப்பாக, மதியம் லேசாகத் தூங்கும் போதோ அல்லது அதிகாலை எழுந்திருக்கும் போதோ விழிப்பு கண்டு நினைவு வந்துவிடும். ஆனால், கையைக் காலை அசைக்க முடியாது. 'யாராவது வந்து என்னை அசைக்க மாட்டார்களா?' என்று திணறித் திணறிப் பார்ப் போம். ம்ஹூம். முடியாது சற்று நேரத்தில் தூக்கிவாரிப் போட்டாற்போல அசையும் சக்தி திரும்ப வந்துவிடும். இதைப் பலருடன் நானும் உணர்ந்திருக்கிறேன்.

(இந்தச் சமயங்களில் நான், 'என்ன போச்சு... கொஞ்சநேரம் காத்திருந்தால் அசைக்கும் சக்தி வந்துவிடப் போகிறது' என்று சும்மா இருந்துவிட்டு அவ்வப்போது கைகாலை அசைத்துப் பார்ப்பேன்.)

இதன் மொத்த அனுபவமே பத்துப் பதினைந்து செகண்டுகள்தான் என்று சொல்கிறார்கள். இருந்தும், ஒரு யுகத்துக்கு நீடிப்பதுபோல இருக்கும். இது, ஒரு விதத்தில் மிகுந்த அச்சத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய அனுபவம். அதன் ஆதார காரணம், மிக எளிதானது. நம் சரீரத்தின் அசைவு களை மூளையில் கட்டுப் படுத்தும் பகுதிக்கு மோட்டார் கண்ட்ரோல் என்கிறார்கள். நம் நினைவைக் கட்டுப் படுத்தும் பகுதி மூளையில் வேறு இடத்தில் இருக்கிறது. பாதித் தூக்கத்திலிருந்து எழுந்திருக்கும்போது இரண்டும் ஒரே சமயத்தில் விழித்தெழுந்தால் பிரச்னை இல்லை.

நினைவு முதலில் திரும்பி வந்து, உடலசைவுகள் சற்று நேரம் கழித்து வந்தால்தான் இந்த மாதிரியான அவஸ்தை

ஏற்படும். உணர்வு முதலில் வந்து உடல் அசைவு அதன் பின் வருவதால் ஏற்படும் விளைவு இது!

'அமுக்குவான்' என்று எங்கள் பக்கத்தில் சொல்லும் இந்த நிலை நம்மை யோசிக்க வைக்கிறது. உடலுக்கு வெளிப்பட்ட உணர்வு என்று தனிப்பட்டு இருக்கிறதா? கார்ல் யுங்கின் 'ஒருமித்த உணர்வு' என்பது அதுதானா அல்லது நம் உணர்வு மட்டுமே உடலிலிருந்து வெளிப்பட்டு தனித்து இயங்க முடியுமா போன்ற கேள்விகள் நேராக நம்மை, ஆத்மா என்கிற தத்துவத்துக்கும் இந்து மதத்தின் ஆதாரமான கருத்துக்களான ஜீவாத்மா - பரமாத்மாவுக்கும் கொண்டு செல்கிறது.

'உடல்மிசை உயிர் என' என்று ஆழ்வார் சொல்லும் போது இரண்டையும் பிரித்துத்தான் சொல்கிறார். உயிர் என்பதுதான் ஆத்மாவா அல்லது உயிர் என்பதைவிட நுட்பமானதா ஆத்மா? அதற்கு அழிவில்லை என்பது நம் இந்துக்களின் தீவிர நம்பிக்கை. உடல்கள் எல்லாம் ஆத்மாவுக்குப் போடப்பட்ட சட்டை, மோட்சம் என்பது ஆத்மா, தான் பிரிந்துவந்த பெரிய ஆத்மாவுடன் கலப்பது என்ற கருத்துக்கள் இருப்பதால் செத்தபின் ஞாபகம் மட்டும் தனித்தியங்குவதாகப் பலரும் நம்ப விரும்பு கிறார்கள். மேற்கத்திய கிறிஸ்தவ சிந்தனைகளில் இறந்தவர்கள் ஒரு கடைசி தினத்தில் எல்லாரும் எழுப்பப்பட்டு, அவரவர் பாவ - புண்ணியங்களுக்கு ஏற்ப, சொர்க்கத்துக்கோ, நரகத்துக்கோ அனுப்பப்படு கிறார்கள். இதற்கும் சாவுக்குப்பின் ஒரு நீட்டிப்பு தேவை.

எல்லா மதங்களிலும் சொர்க்கம் - நரகம் இருக்கிறது. ஆனால், அவைகளின் வருணனைகள் மனித சாதியின் சுக துக்கங்களைச் சார்ந்திருக்கின்றன. நரகம் என்பது சாசுவத நெருப்பில் எறிவது, எரிவது. சொர்க்கம் என்பது சாசுவத

தேவகானங்கள். சந்தோஷங்கள் எல்லாம் பூமியில் உள்ள சந்தோஷங்களைச் சார்ந்திருக்கின்றன. வேறு வடிவ சந்தோஷத்தையோ, துக்கத்தையோ நம்மால் நினைத்துப் பார்க்க முடியவில்லை.

இவைகளை மீறிய - நமக்குத் தெரியாத சந்தோஷங்கள் இருக்கின்றனவா? 'ஒரு நாயின் சொர்க்கம் எப்படி இருக்கும்? ஒரு முக்கோணத்தின் சொர்க்கம் எப்படி இருக்கும்?' என்று யோசித்துப் பாருங்கள்.

மருத்துவ இயலின் 'கிளினிக்கல் டெத்' என்பதற்கு வெவ்வேறு வரையறைகள் உள்ளன. தேசத்துக்கு தேசம் வேறுபடுகின்றன. இதயம் நின்றால் இறந்து போகிறோமோ இல்லை மூளையால் மூச்சும் இதயமும் வேலை செய்தாலும் இறந்தவன் என்று கருதும்... பழக்கம் அதிகரித்து வருகிறது. அதற்கு மாற்று உறுப்புகள் சிகிச்சை காரணம். மனிதனைப் பொறுத்தவரை - உயிர் என்பது உடல் இயக்கமா அல்லது அவன் நினைவுகளா? கோமாவில் இருப்பவர்கள் நினைவற்றுப் படுத்திருப்பார்கள். மாதக்கணக்கில், வருஷக்கணக்கில் அவர்களுக்கு நினைவில்லை. அப்படியானால் அவர்கள் செத்தவர்களா?

22

உயிர் ஒரு தொடர்கதை!

ஆனால், ஆன்மா... மனிதன்... இதுபற்றிய விவரங்கள் எடுக்க எடுக்க வந்துகொண்டே இருப்பதால், இன்னும் கொஞ்சம் 'ஆன்மா தரிசனம்' முடித்துவிட்டு பிறகு வேற்றுகிரகவாசிகளை வரவழைப்போம்.

கோமாவில் இருப்பவர்கள் இறந்தவர்களா இருப்பவர்களா என்று யோசிக்கும்போது சில உண்மைகளை நாம் மனதில் கொள்ளவேண்டும். அப்போதுதான் 'உயிருடன்' என்பதற்கு அர்த்தம் விளங்கும். கோமாவில் இருப்பவர்கள் பலருக்கு நினைவு திரும்பிவிடுகிறது. நவீன மருத்துவத்தின் சாகசத்தால் ஒரு நாளோ ஒரு வருஷமோ அவர்களை பெட்சோர் வராமல் போற்றிப் பாதுகாத்தால் விழித்தெழுந்து விடுகிறார்கள், தமிழக மக்கள் தேர்தல் வந்ததும் விழித்தெழுவதைப் போல.

கோமா என்பது சாதாரணமாக மூளையில் ரத்தக்கசிவால் காயத்தால் ஏற்படுகிறது. காயம் ஆறி அல்லது ரத்தக் கட்டிகள் கரைந்ததும், நினைவு திரும்புகிறது.

அப்போது அவர்கள் புதிய மனிதர்களாக நினைவு திரும்புகிறார்களா? இல்லை... பழைய ஞாபகங்கள் பத்திரமாகத்தான் இருக்கின்றன.

''என்ன ராமு சார், நான் யார் என்று தெரிகிறதா?'' என்று மாரைப் பிறாண்டிக் கேட்டால், மெள்ள தலையசைத்து, ''நீ சேஷாத்திரிதானே, நீ எனக்கு ஆயிரம் ரூபாய் கடன் பாக்கி தரணுமே. ஞாபகம் இருக்கா!'' என்று நம்மிடமே கேட்கும்போது அவர் பழைய ராமுதான். ஆபரேஷனிலோ கோமாவிலோ நினைவிழந்து திரும்புவர் அந்த இடைவெளியில் செத்துப் போவதில்லை. பார்க்கப் போனால் தினம் தூங்கும்போது கொஞ்சம் செத்துப் போகிறோம்.

ஆதலால் உயிர் என்பது என்ன என்று ஆதாரமாகச் சிந்திக்குமபாது, நம் ஞாபகங்கள்தான் உயிர். கோமாவில் இருப்பவர் செத்துப் போவதில்லை. ஆனால், அம்னீஷியா, அல்ஷைமர் போன்ற வியாதிகள் வந்து மொத்த நினைவையும் இழக்கும் ஒருவர் உயிருடன் இருந்தாலும், செத்தவர் ஆகிறார்.

நினைவுகள் மட்டும் இல்லை. குணாதிசயங்கள், முக ஜாடை, கோபம், சிரிப்பு, கன்னத்தில் விழும் குழி எல்லாமே உயிரின் அடையாளங்கள். அவைகள் தொடரும்வரை உயிர் தொடர்கிறது.

நாம் எல்லோரும் ஆதிகாலத்து உயிரின் தொடர்ச்சிகள் என்பது நவீன அறிவியலில் மாலிக்யுலர் பயாலஜியில் டி.என்.ஏ. சரத்தை அலசும்போது, கண்டுபிடித்திருக் கிறார்கள். நம் வம்ச அடையாளங்கள் அனைத்தும் நம் டி.என்.ஏ. சரத்தில் க்ரோமோசோம்களில் இருக்கின்றன. அதனால், யாரும் சாவதில்லை. ஏதோ ஒரு டி.என்.ஏ-வின் தொடர்ச்சியாக தொடர்ந்து வாழ்கிறோம் என்கிற கருத்து எனக்கு மறுபிறவிக் கருத்தைவிட வசீகரமாக இருக்கிறது.

இந்த ரீதியில்தான் ஒரு புதிய இயலைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

''நம் உடலில் இருக்கும் ஞாபக சக்தியைக் காப் பாற்றும் சாதனம் கெட்டு விட்டாலும், நம் உள் இருக்கும் 'நான்' அதாவது ஆன்மா நம் உடலுக்குள் இருந்து கொண்டு வருகிறது. அதனால், நாம் உயிருடன் இருக் கிறோம். ஆன்மாவுக்கு எப்போதும் குறை ஏற்படுவ தில்லை. அது அழிவதில்லை.'' போன்ற கிரிதாரி பிரசாதின் கீதை விளக்கங்கள் இந்து நம்பிக்கைகளின் உதார ணங்கள்.

இந்த ஆன்மாவுக்கு அழிவில்லை என்கிற கருத்து டி.என்.ஏ. செய்திக்கு அழிவில்லை என்கிற கருத்துடன் நெருக்கமாக வருகிறது. 'நம் ஒவ்வொருவர் டி.என்.ஏ.-யிலும் ஆதிமுதல்வனின் டி.என்.ஏ.-வின் செய்தியின் ஒரு துணுக்கு இருக்கிறது என்பது இந்த நூற்றாண்டின் மிகப் பெரிய அதிசயம். Dawson-ன் Selfish Gene என்கிற புத்தகத்தில் இதை விவரமாகப் பார்க்கலாம்.

அதனால் நாம் இறக்கும்போது, நம் தொடர்ச்சி நம் குழந்தைகளிடம் தொடர்கிறது.

இதுதான் அறிவியல் ரீதியான மறுபிறவி.

எவல்யூஷன் என்னும் பரிணாமத் தத்துவத்தின்படி மனிதன் ஓரிரவில் சிருஷ்டிக்கப்படவில்லை. படிப்படியாகத்தான் பல்லாயிரம் பலகோடி நூறாயிரம் வருஷங்களாக மாறிமாறி உயர்ந்து இந்த உன்னதம் பெற்றிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறவர்களின் பக்கம்தான் அறிவியல் சாட்சியங்கள் உள்ளன. இதை நம்பும்போது, உயிரின் தொடர்ச்சி, மிருகங்களுக்கும், சுலபமாக நீட்டப்பட்டு நம்மை ஒரு அனாதி காலத்து பாக்டீரியா வரை தொடர் சங்கிலியை பின்னோக்கி அறிய முடியும்.

அதனால், பலவகைப் பிறப்புக்கள் பிறந்துவிட்டுப் கடைசியில் மனித உருவத்துக்கு வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்வதில் அபத்தமில்லை. அடுத்த பிறவியில் பாவ புண்ணியங்களுக்கு ஏற்ப மண் புழுவாகவோ கிளிண்டனின் பேரனாகவோ பிறப்போம் என்று சொல்வதுதான், தூய தமிழில் சொன்னால், 'உட்டாலக்கடி.' அறிவியலுக்கு சரிப்படவில்லை.

1988 'செயற்கை உயிர்' முதல் மாநாடு அமெரிக்காவில் நடந்தது. அதை ஏ-லைஃப் (**A-life**) என்கிறார்கள்.

இது என்ன செயற்கை உயிர்?

23

'செல்' மேல் வாழ்க்கை!

ஏ-லைஃப் (A life) என்பது என்ன? உயிரின் காரணத்தையும் சாரத்தையும் உடலுக்கு வெளியேயும் முயற்சி பண்ணுவது.

உயிர் உள்ளதற்கும் உயிரற்றதற்கும் அறிவியல் என்ன வேறுபாடு சொல்கிறது?

மிக ஆதாரமாகப் பார்த்தால் நாம் எல்லாரும் கார்பன், பாஸ்பரஸ், கால்ஷியம், ஆக்ஸிஜன் போன்ற ரசாயனப் பொருள்களால் ஆனவர்கள்தான். ஆனால் ஒரு மேஜைக்கும் நமக்கும் என்ன வித்தியாசம்? உயிரணு என்னும் செல்.

செல் என்பது இந்த வகை ரசாயனப் பொருள்களாலான மிகப் பெரிய கூட்டணு (மாலக்யுல்). அப்படியானால், உயிரின் அடையாளம் பெரிய கூட்டணுவா? அதுவும் இல்லை!

ப்ளாஸ்டிக் கூட பெரிய கூட்டணுதான். உயிரின் கூட்டணுவுக்கு ஒரு தனிப்பட்ட குணாதிசயம் இருக்கிறது. ரெப்ளிகேஷன் - தானாகப் பிரதியெடுத்தல் அல்லது படியெடுத்தல். அது பிறந்த சிறிது நேரத்திலேயே இரண்டு பாதியாகப் பிரிந்துவிடுகிறது - ஒரு ஜிப் பிரிவதைப் போல பிரிந்த இரண்டு பாதியும் சுற்றுப் புறத்தில் உள்ள வஸ்துக்களுடன் ரசாயன முறையில் உறவாடிக் கலந்து, இரண்டு முழுமையான புதிய பிரதிகளாக ஆகிவிடுகின்றன. ஒரு ஜெராக்ஸ் மிஷினுடன்

ஒப்பிட்டால் தப்பு. ஒரு கவிதை எழுதிய பக்கத்தை நீள வாட்டில் இரண்டு பாதியாக்கி, அவ்விருபாதிகளையும் தனித்தனியே படியெடுக்கும்போது கிடைக்கும் இரண்டு பக்கங்களிலுமே அந்தக் கவிதை முழுமையாகவே கிடைப்பது போன்று கற்பனை பண்ணிப் பாருங்கள். உயிரின் சாகசம் புரியும்.

இதுதான் நம் நனவுலகத்தின் மிகப் பெரிய ஆச்சரியம். பரிணாம தத்துவக்காரர்கள், இந்த இரட்டிப்பு என்பதே தற்செயலாகத்தான் நிகழத் துவங்கியது என்கிறார்கள். எப்படியோ... அதுதான் உயிரின் அடையாளம். இரட்டிப்புத் தொடர்ச்சி.

இந்தக் கட்டுரையை நீங்கள் படித்துக் கொண்டிருக்கும் போது உங்கள் உடலில் பல்லாயிரக்கணக்கான செல்கள் இறந்து பிறந்து கொண்டிருக்கின்றன - சருமம், தலைமயிர், நகம், ரத்தம் அனைத்திலும்! எனவே அறிவியல்படி பார்த்தால், நாம் எல்லோரும் நிமிஷத்துக்கு நிமிஷம் இறக்கிறோம் புதிதாகப் பிறக்கிறோம். இப்படி இரட்டிப் பாகும் வேகம் உயிருக்கு உயிர் வேறுபடும். எனவே, உயிர் வாழ்வதன் செல் அளவில் விதிகள் என்ன என்ன...?

பிரிவது, இரண்டாக மாறுவது, இரண்டிலும் அடை யாளங்களைக் கடத்துவது, பிரிந்தவை மீண்டும் இரண்டாவது, பிரிவது. இப்படிப் பிரியும்போது, பிரதியெடுக்கும்போது, சில பிழைகள் நிகழ்ந்து புதிதாகப் பிரிந்த செல் பழைய செல்லைவிட சற்றே வேறுபட்டதா கலாம். அப்போது அந்தப் புதிய செல் ஒரு புதிய அல்லது திருத்தப்பட்ட நகலாகிறது. இந்த நகல் தன் சூழ்நிலையைத் தன் தாய் செல்லைவிட சாமர்த்தியமாகச் சமாளிக்க முடிந்தால், அந்த நகல் நீண்டநாள் தொடர்கிறது. மறுபடியும் ஒரு பிழை, மறுபடி ஒரு திருத்தப்பட்ட உயிரினம். இதைத்தான் 'ம்யூட்டேஷன்' என்கிறார்கள்.

இவ்வாறான சின்னச் சின்னத் தப்புக்களால்தான் - திருத்தங்களால்தான் பாக்டீரியாவிலிருந்து துவங்கிய உயிர் இன்று மனிதனாக மாறியிருக்கிறோம். அதற்கான கோடிக்கணக்கான வருஷங்கள் நமக்கிருந்திருக்கிறது. அதற்கான வானிலையுக் சூழ்நிலையும் பூமியில் கிடைத்திருக்கிறது.

'செல்லுலர் ஆட்டோமேட்டா' என்கிற புதிய இயலில் (Cellular Automata) ஒரு கணிப்பொறியில் உயிரினங்களின் பரிணாம விளையாட்டை விளையாடிப் பார்க்கிறார்கள். ஆதாரமாக ஓர் உயிரில் ஆரம்பித்து, அது தன் அருகே உள்ள செல்களைப் பொறுத்து, தொடர்ந்து உயிர் வாழ்வது அல்லது செத்துப் போவது என்ற விதிகளை கம்ப்யூட்டரில் அமைத்து, நூதன உயிரினங்களை உண்டுபண்ணி, அவை எத்தனை காலம் பிழைக்கின்றன என்று ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்வகையில் பரிணாம விதிகள் போல நிஜமாகவே கோடிக்கணக்கான வருஷங்களை எடுத்துக் கொள்ளாமல் சில செகண்டுகளி லேயே புதிய உயிரினங்களை வம்சங்களை, ம்யூட்டே ஷன் விதிகளை மாற்றி மாற்றி ஆராய முடியும்.

எதிர்காலத்தில் மனிதன் எப்படி மாறுவான் என்பதையும் கணிக்க முடியும்.

'வினஸ்' என்ற ஒரு புதிய கணிப்பொறி வடிவமைப்பையும் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். Virtual Evolution in Nondeterminstic Universe Simulation - VENUS.

முன்தீர்மானிக்காத பிரபஞ்சத்தின் கற்பனைப் பரிணாம உலகை கணிப்பொறியில் சிருஷ்டி செய்து அதில் 1க்குப் பின் 35000 சைபர்களைக் கொண்ட அத்தனை இணைப்பு சாத்தியக்கூறுகளை 'கனெக்ஷன் மெஷின்' என்கிற கணிப்பொறி இணைப்பால் ஆராய முடியும்.

எனவே அடுத்த கோடி வருஷங்களில் எப்படி உயிர் வடிவங்கள் மாறலாம் என்பதை இப்போதே தெரிந்து கொள்ளலாம். அது சரியா என்று பார்க்க, நாம் பிழைத் திருப்பதுதான் கொஞ்சம் கஷ்டம். இப்படிப் பரிசோதித்துக் கொண்டே இருக்கும்போது திடீர் என்று கடவுள் இருக்கிறாரா இல்லையா என்ற கேள்விக்கு விடையும் கிடைக்கலாம்.

24

வேற்றுக் கிரக வாசிகளா... வெற்றுக்கதை ஜீவன்களா...?

கணிப்பொறியில் உயிர்களை அமைத்து விளையாட லாம் என்று பார்த்தோம். இன்டர்நெட்டில்கூட இந்த மாதிரி விளையாட்டுக்கள் இருக்கின்றன.

இப்போது சூரியக் குடும்பத்தில் பூமியைத் தவிர, வேற்று கிரகங்களில் உயிரினங்கள் இருக்க முடியுமா என்பதைப் பற்றியும் பல ஆராய்ச்சிகள் உள்ளன.

வேற்று கிரகங்களில் உயிரினங்கள் இருந்தால் அவை மனித உருவத்தில் இருக்கும் என்று கொள்வதே தப்பு என்று சொல்கிறார்கள். இந்தப் பிடிவாதத்துக்கு anthropomorphism மனிதவடிவ விருப்பம் என்கிறார்கள்.

பெரும்பாலான அமெரிக்கர்கள் பறக்கும் தட்டுக்களில் வேற்று கிரகவாசிகள் அடிக்கடி நம் பூமிக்கு வந்து இறங்கி நம்மில் சிலரைக் கடத்திக்கொண்டு போவதாக நம்பு கிறார்கள்.

1992ல் 6,000 அமெரிக்கர்களிடம் நாடு தழுவிய கருத்துக்கணிப்பு எடுத்தபோது 18 சதவிகிதம் பேர் திடீரென்று இரவில் செயலற்று விழித்தெழுந்ததையும் வீட்டுக்குள்ளே விநோதமான உயிரினங்கள் வந்து போனதையும் சத்தியமடித்துச் சொன்னார்கள். மூன்று சதவிகிதத்தினர் அப்போது காலம் ஓடாமல் நின்றுபோன விநோத அனுபவங்களைக் கூறினார்கள்.

பத்து சதவிகிதத்தினர் மற்ற எந்த சாதனத்தின் உதவியும் இன்றி காற்றில் பறந்து சென்ற அனுபவத்தைக் கூறினர். இரண்டு சதவிகிதத்தினர் வேற்று கிரகவாசிகளால் கடத்தப்பட்டு அவர்களுடைய வாகனத்துக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டு தம் உடல்மேல் பரிசோதனைகள் நடந்ததாகச் சொன்னார்கள்.

இவர்கள் எல்லோரும் பொய் சொன்னார்களா? இதைப்பற்றி பெரிய 'ரோப்பர் ரிப்போர்ட்' என்று ஒன்று இருக்கிறது. அனைவரும் பார்த்தது ஏதோ ஒரு மாயத் தோற்றமா, மனத்தோற்றத்தில் மயங்கினவர்களா, தப்பாக அர்த்தம் பண்ணிக்கொண்டவர்களா? எல்லோரும் பொய் சொல்லத் தேவையில்லாத மரியாதைப்பட்ட சாதாரணம் குடிமக்கள்.

'எக்ஸ் ஃபைல்ஸ்' என்னும் டெலிவிஷன் தொடர் ஸ்டார் டி.வி.யில் வருகிறது. நீங்கள் பார்த்திருப்பீர்கள். அமெரிக்காவில் மிகப் பிரபலமான தொடர் இது. இதில் அடிக்கடி வேற்று கிரக மனிதர்கள் வந்து நம் மேல் பரிசோதனை செய்வதாக கதைகள், மிக நுட்பமாக மிகவும் நம்பகமாகக் காட்டப்படும் கதைகள் வருகின்றன. இறுதியில் 'நாசா,' எஃப்.பி.ஐ. போன்ற நிறுவனங்கள் உண்மையை மறைக்கிறார்கள் என்று சந்தேகத்தில் முடியும். வேற்று கிரக மனிதர்கள் நம் ஊருக்கு வந்து

காரியங்கள் செய்துவிட்டு காணாமற் போகிறார்கள் என்பதை உண்மையாகவே கொண்டால் சில 'ஏன்'கள் மிஞ்சுகின்றன.

பிரபஞ்ச வெளியில் பயணம் செய்து நம் உலகத்துக்கு வரக்கூடிய இயற்பியல் விண்வெளியியலில் முன்னேற்றம் உள்ளவர்கள், அவர்களுடைய உயிரியல் அறிவில் மட்டும் ஏன் அத்தனை பின்தங்கியவர்களாக இருக்க வேண்டும்? அவர்கள் நம்மைப் பற்றி ரகசியமாக ஆராய்ச்சி செய்ய விரும்பி சொல்லாமல் கொள்ளாமல் புறப்பட விரும்பி னால் அவர்களைச் சந்தித்த அனுபவத்தை நம் மனத்திலிருந்து ஞாபகத்தை அழித்துவிட முடியுமே. ஏன் அவர்கள் நம்மைப் பரிசோதிக்கும் கருவிகள் எல்லாம் நம் கருவிகள் போலவே இருக்கின்றன? ஆயிரக்கணக்கான 'கடத்தப்பட்டவர்கள்' சொல்லும் அனுபவங்களில் புதுசாக எதும் கருவிகள் இல்லை. வந்தவர்கள் மனித - வடிவத்திலேயே இருக்கிறார்கள். மனிதக் கருவிகளைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். இதற்கும் நம் புராணங்களின் கடவுளர்கள், தேவாசுரர்கள் மனித வடிவமும் மனித குணங்களும் பெற்று இருப்பதற்கும் ஒற்றுமை இருப்ப தைக் கவனிக்கலாம்.

மனிதனால் மனித உருவத்தை மீறிய மனித இயல்பை மீறிய உயிரை கற்பனை பண்ணிப் பார்க்க இயலாது. அதற்கான சிந்தனைத் தகுதிகள் அவனிடம் இல்லை.

ஜான் லாக் சொன்னது இது:

'உண்மையை நேசிப்பதின் தவறாக அடையாளம் ஒன்று இருக்கிறது. எதுவரை ஒரு கூற்று நிரூபிக்கப் பட்டிருக்கிறதோ அதுவரை மட்டும் அந்தக் கூற்றை நம்புவது!'

வேற்று கிரகவாசிகள் உண்மையாக வந்தார்கள் என்பதற்கு நிரூபணம் இன்னும் போதவில்லை.

மற்றொரு முக்கியமான விஷயம் உயிர் என்பது என்ன என்பதை அறுதியிடுவது. அதைப் பற்றி சென்ற பகுதியில் பார்த்தோம். ஜே.பி.எஸ்.ஹால்டேன் என்னும் விஞ்ஞானி, உயிர் என்பது 'சுயமாக நீடிக்கக்கூடிய ரசாயன மாற்றம்' என்றார்.

இதை ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். காரணம் இதன் படி பார்த்தால் எரியும் நெருப்பைக்கூட உயிருள்ளது என்று சொல்லவேண்டும். அது ஒரு ரசாயன மாற்றம். காற்றில் ஆக்ஸிஜனும் எரி பொருளும் இருக்கிறவரை எரிந்துகொண்டே இருக்கும்.

வாழ்க்கையும் அப்படித்தானே உணவும் சூழ்காற்றும் உள்ளவரை உயிர் இருந்துகொண்டே இருக்கிறது! அதனால்தான் தற்சமயத்துக்கு அறிவியலாளர்கள் 'வளரும், பிரதியெடுக்கும், தன்னை அல்லது தன் இனத்தை நீடிக்கும் எதுவும் உயிருள்ளது' என்று சொல்லி வருகிறார்கள்.

25

ஆன்ட்டெனா தலையர்கள் முதுகில் மூளை!

'வளரும் பிரதியெடுக்கும் தன்னை அல்லது தன் இனத்தை நீடிக்கும் எதுவும் உயிருள்ளது' என்னும் இந்தக் கோட்பாட்டின்படி வைரஸ் கிருமிகள் உயிருள்ளவையா என்றால் இல்லை. உதாரணமாக, புகையிலையில் மட்டும் வளரக்கூடிய வைரஸ் இருக்கிறது. அதனால் புகையிலை செல்களில் மட்டும்தான் அது பெருக முடியும். தனிப்பட்டு வாழ முடியாது. அவைகளை பாரசைட்ஸ் 'ஒட்டுயிர்கள்'

என்று சொல்வார்கள். இவ்வகைகளை பாதி உயிர் என்று தான் கொள்கிறார்கள். இதேபோல் வைரஸைவிட சற்றே உயர்ந்த இனமான பாக்டீரியாக்கள் பல மற்ற உயிரினங் களின் உள் செல்களில் தான் வாழ்வதால் - அவை களைத் தனிப்பட்ட உயிர்களாகக் கொள்வதில் தயக்கம் இருக்கிறது. எனினும் பாக்டீரியாக்கள் சில தனிப் பட்டு இயங்கக்கூடியவை. அவைதான் உயிரின் ஆரம்பங்கள்.

உயிரினங்கள் உண்டாவதற்கு கார்பன், கரி சார்ந்த ரசாயனப் பொருள்களும் தக்க சூழ்நிலையும் தேவை. சரியான சீதோஷ்ணமும் இருந்து நீண்ட நாட்களும் பரிணாமம் அடைந்து நம்மைப் போல் கண், காது, இதயம், ரத்தம் கொண்ட உயிரினமாக மாற முடியும்.

மற்ற கிரகங்களில் அதே சூழ்நிலை இல்லையெனில் மனித வடிவில் உயிரினங்கள் தோன்றுவது மிக மிக அரிது. சாத்தியமில்லை. நம் சூரியக் குடும்பத்து மற்ற கிரகங் களைப் பார்க்கும்போது முதலில் அவைகளில் மிதமான உஷ்ணம் அல்லது குளிர், அமில மழை போன்ற வேறு விதமான ரசாயனச் சூழலைத் தான் காண்கிறோம். அவைகளில் கண், காது வைத்து இடுப்பில் ஒரு 'வாக்மேனுடன் ஒரு மனிதன் உருவாகி வருவான்' என்று எதிர்பார்ப்பது அபத்தம் அல்லவா?

சிலிக்கன் ரசாயனப் பொருள்கள் மிக அதிகம் உஷ்ணத்தைத் தாங்கக்கூடியது. சிலிக்கன் சார்ந்த உயிரினம் கூடுதல் உஷ்ணத்தில் உருவாகும் சாத்தியம் உண்டு. அம்மோனியா சார்ந்த உயிரினங்கள் குறைந்த உஷ்ணத்தில் வரலாம் என்கிறார்கள்.

ஹைட்ரோகார்பன்கள் (பெட்ரோல் போன்றவை) சமுத்திரமாகவே ஜூப்பிடரில் இருக்கலாம் என்பதை விஞ்ஞானிகளால் மறுக்க முடியவில்லை. கலிபோர்னியா

பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த டாக்டர் ஹைன்ஸ் ஹாபர் என்பவர் வீனஸ் கிரகத்தின் மேல் பரவியுள்ள அதிசய மேகங்களில் உயிரினங்கள் ஆவி வடிவத்தில் இருக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார். கிரகத்தின் தரைப்பகுதியி லிருந்து சரியான உயரத்தில் உயிர் வாழத் தகுதியான உஷ்ணத்தில் அமைந்திருக்கலாம் என்கிறார்.

ஆனால், அந்த உயிரினங்கள் நம்மைப் போலவே காது, மூக்குடன் சதிப் பார்வையுடன் இருக்கவேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பது, மயிலாப்பூர் கோயிலில் மோனிக்கா லெவின்ஸ்கி சனீஸ்வரனைச் சுற்றும் காட்சியைப் பார்ப்பதுபோல,மிக அரிதான சாத்தியமே. சில விஞ்ஞானி கள் மாற்றுக் கருத்துள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். வேற்று கிரகங்களின் உயிர் தோன்றினால் நம் மனிதர்கள்போல எந்தச் சூழலையும் சமாளிப்பதற்கு ஆதாரத் தேவைகளான உள்ளே ஒரு எலும்புக்கூடு, மூளை, (அங்கே வெளிச்சம் இருந்தால்) கண்கள், நடந்து செல்ல கால் இப்படித்தான் வளரும் என்று சொல்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். இதைத் தீவிரமாக மறுப்பவர்கள் சொல்வது - மனித வடிவம் ஆதாரமாக மீன் வடிவத்திலிருந்து பரிணமித்தது. ஆதிகாலத்து மீன்களுக்கு நான்கு செதில்கள் இருந்தன. அவைதான் கை, கால்களாயின. மனித வடிவம் என்பதே ஆதர்சமானதல்ல. கொஞ்சம் அதிகமாக கை, கால்கள் இருந்தால், இன்னும்கூட சௌகரியமாக இருக்கும். உதாரணமாக, யானை நான்கு கால்களுடன் - ஒரு தும்பிக்கையையும் சேர்த்துக் கொண்டது. அதனால்தான் அத்தனை பெரிய மிருகம் இன்னும் வழக்கொழியாமல் இருந்துகொண்டே இருக்கிறது. உலகிலேயே மிகச் சிறந்த உயிரினத்துக்கு ஆறு கால்கள் பூச்சிகளுக்குப் போல் ஆன்ட்டெனாவும் முதுகில் மூளையும் தேவைப் படலாம்.

எனவே, மற்ற கிரகவாசிகள் நாம் வளர்ந்த பாதையில்

வளர்ந்தாலும், அவர்களுக்கு ஆறு கால்கள் இருக்கலாம். முட்டையிட்டு குஞ்சு பொரிக்கலாம். மூளை முதுகில் இருக்கலாம்.

சூரியக் குடும்பத்தின் கிரகங்களில் உயிர் இருக்கும் சாத்தியங்களை பாரபட்சமின்றி பார்த்தால், மெர்க்குரியில் மட்டும் இருக்க சாத்தியமே இல்லை என்கிறார்கள்.

செவ்வாய் கிரகத்தில் ஏதோ ஒரு சில உயிரினங்கள் இருக்கலாம் என்கிறார்கள். இது சூரியக் குடும்பத்தில். பிரபஞ்சம் என்று பார்க்கும்போது கோடானுகோடி நட்சத்திரங்கள் - காலக்ஸிக்கள். இவைகளில் நம் பூமியைப் போல கிரகங்கள் இருக்க குறைந்தபட்ச சாத்தியங்கள் நிச்சயம் உள்ளன.

நம் அருகாமையில் இருக்கும் ஆண்ட்ரமீடா காலக்ஸி யில்கூட இருக்கலாம். ஆனால், அங்கிருப்பவர்கள் இங்கே நம்மை பார்வையிட ஒளி வேகத்தில் வந்தாலும் வருஷங்கள் போதாது. அதற்குள் உலகமே அழிந்து விடலாம்.

26

எனக்குத் தெரிந்த எட்டாவது அதிசயம்!

இதுவரை அதிசயமாக உயிர் தப்பியவர்கள், முரண் பாடுகள், தற்செயலான அதிசய நிகழ்ச்சிகள், மறுபிறவி, வேற்றுக் கிரகத்தில் உயிர்கள் போன்றவற்றையெல்லாம் பார்த்தோம். அறிவியலின் இன்றைய விதிகளுக்கேற்ப

அவற்றை விளக்கவும் முயற்சித்தோம். பலவற்றுக்கு விளக்கம் உள்ளது. சிலவற்றுக்கு இன்னும் விளக்கம் இல்லை. ஆனால், அவற்றின் வினோதம் அறிவியல் விதிகளை மாற்றும் அல்லது திருத்தும் அளவுக்கு இல்லை என்பதே இந்தக் கட்டுரையின் மையக் கருத்து.

பின் உலகத்தின் மிகப் பெரிய ஆச்சரியம்தான் என்ன?

லூயிஸ் தாமஸ் ஒரு கட்டுரையில் உலகின் ஏழு அதிசயங்களாகத் தான் கருதுவது எவை என்று ஒரு பட்டியலிட்டிருக்கிறார். முதல் அதிசயம் இந்த உலகமே.

இரண்டாவது ஒரு பாக்டீரியா. மிக அதிக உஷ்ணத்தில் உயிர் வாழப் பழகிவிட்ட ஒரு நுண்கிருமி.

மூன்றாவது அதிசயம் ஒரு வகை வண்டு. உயிர் வாழ்வதற்காக அது செய்யும் சாகசக் காரியங்கள்.

நான்காவது ஸ்க்ரேப்பி என்னும் வைரஸ் அதி நுண்கிருமி.

ஐந்தாவது நம் மூக்கு. வாசனை கண்டுபிடிக்கும் செல் கூட்டம். வாரா வாரம் தம்மைப் புதுப்பித்துக்கொள்ளும் அதன் அதிசய ந்யுரான்கள். மூளைக்கு உரியதை மூக்கில் வைத்திருக்கிறோம் என்கிறார்.

ஆறாவது அதிசயம் கரையான். தனிப்பட்ட அடையாளம் எதுவுமே இல்லாத இந்த ஜந்து ஒரு குழுவாக இயங்கும்போது புற்றை சரியான உயரம், சரியான வளைவுகளுடன் ஒரு சர்ச் மாதிரி கட்டும் திறமை. அந்தத் திறமை குழுவில் யாரிடம் இருக்கிறது என்று தெரியாமல் அனைத்தும் ஓர் உயிர் போல இயங்கும் அதிசயம்.

ஏழாவது அதிசயம் குழந்தைகள். பிறந்த மூன்று வருஷத்துக்குள் ஒரு மொழியின் அத்தனை விதிகளையும் கற்றுக்கொண்டு இலக்கணம் பிசகாமல் பேசும் திறமை.

தாமஸின் ஆச்சரிய பட்டியலுடன் எனக்கு சம்மதமே. நான் எட்டாவது அதிசயமாக ஒன்று சேர்த்துக் கொள்வேன். நம்முடைய டி.என்.ஏ. என்னும் மரபணு. அமெரிக்காவில் HUGO - Human Genome Organisation என்கிற குழு உள்ளது. உலகின் பல பகுதிகளிலும் விஞ்ஞானிகள் ஒத்துழைத்து மனிதனின் டி.என்.ஏ. என்னும் மரபணுவின் முழு அமைப்பை அறுதியிடுவது. இது அத்தனை சுலபமல்ல. நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் இதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். மிக நவீனமான கருவிகளைக் கொண்டு மாலிக்யுலர் பயாலஜி முறைகளைப் பயன் படுத்தி நம் மரபணுக்களில் சுமார் எண்பதாயிரம் ஜீன்களை கணக்கெடுத்து அடையாளம் கண்டுகொண்டு மனிதனை உருவாக்குவதிலும் அழிப்பதிலும் அதனதன் பங்கை கண்டுகொள்ளப் போகிறார்கள். இந்தத் திட்டம் 2005-ல் முடிந்துவிடும் என்கிறார்கள். முடிந்தபின் அது மற்றொரு ஆரம்பம்.

இப்போதே நம் மரபணுவை அங்கங்கே கத்தரித்து வேறு ஜீன்களைப் புகுத்தி பரிசோதனைகள் செய்து வருகிறார்கள். உதாரணமாக ஒரு எலியின் மரபணுவை ஓரிடத்தில் கத்தரித்து அதன் நார்மலான ஜீனுக்குப் பதில் ஒரு மனிதனின் 'ஸிக்கிள் செல் அனீமியா' என்கிற வியாதிக்கு உண்டான ஜீனை ஒட்டவைத்து எலிக்கு என்ன ஆகிறது என்று பார்த்து விதவிதமான மருந்துகளையும் கொடுத்து அவை எந்தவிதத்தில் பயன்படுகின்றன என்று ஆராய்ச்சிகள் செய்திருக்கிறார்கள்.

இந்த வெட்டி ஒட்டும் வேலையில் பல வியாதிகளின் காரணங்கள் மரபணுவின் எந்த ஜீனில் அல்லது ஜீன்களில் உள்ள பிழையால் நிகழ்கிறது என்று கண்டுபிடிக்க முடிகிறது. இந்த ஆராய்ச்சி தொடர்ந்தால் இன்னும் இருபது ஆண்டுகளில் நம் எல்லா வியாதிகளுக்கும் மரபணுக்

கோளாறுகளைக் கண்டுபிடித்து அதை பிழைத்திருத்தம் பண்ணி சாகா வரம் பெறமுடியும் என்று தோன்றுகிறது. ஆரம்பக் கட்டத்தில் இருந்தாலும் இந்த ஆராய்ச்சி செல்லும் திசை இவ்வாறு எண்ணத் தூண்டுகிறது. இன்னும் ஐம்பது வருஷத்தில் நம் மரபணு முழுவதும் படிக்கப்பட்டு எட்டாவது ஜீனில் டயபடீஸ், பத்தொன்பதாவதில் ரத்த அழுத்தம், முப்பத்தாறாயிரத்து தொண்ணூறில் வலிப்புநோய்... இவ்வாறு அறுதியிட முடிந்தால், தப்பாக அச்சிடப்பட்ட புத்தகத்தை ப்ரூஃப் பார்த்துப் பிழைதிருத்துவது போல பிணி மூப்பு சாக்காடு துன்பங்கள் ஏதும் இன்றி சதா ஒரே மனிதனாக இருக்க முடியும் என்று தோன்றுகிறது.

இந்த உரையாடல் எதிர்காலத்தில் சாத்தியம் என்று தோன்றுகிறது -

'முத்த தலைவரே! உங்க பிறந்ததின விழாவைக் கொண்டாட விரும்பறோம்!''

''எத்தனாவது பிறந்த தினம்னு ஞாபகமில்லை தொண்டரே...''

''பதினெட்டாவதுங்க... அதுக்கப்புறம் வயசாகவே இல்லையே!''

இந்த உரையாடலை சாத்தியமாக்கக்கூடிய மரபணு விந்தையில் விந்தை. மனிதன் கடவுளாக மாறப்போகிறான் என்பது அதனினும் பெரிய விந்தை! டாலி எனும் ஆடு பற்றி, க்ளோனிங் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். ஆண் பெண் சேர்க்கையில் குழந்தை பிறக்கும்போது கொஞ்சம் ஆண் குணங்கள், ஜாடைகள் கொஞ்சம் பெண் குணங்கள், ஜாடைகள் என்று பிறப்பது இயற்கை.

ஒரு ஆண் அல்லது பெண்ணை ஜெராக்ஸ் (நகல் போல) படியெடுப்பது க்ளோனிங் மரபணுவின் பிரதி.

உங்களைப் போல் ஓர் ஆசாமி நூறு சதவிகிதம் உங்களைப் போலவே இருப்பது உங்களுக்கே தாங்குமா? அப்படிப் படியெடுப்பது சாத்தியம் என்று தெரிகிறது. ஆனால் அது தர்மமா என்பது தெரியவில்லை.

"எல்லோரும் ஓர் குலம் எல்லோரும் ஓரினம்

எல்லோரும் ஓர் நிறை எல்லோரும் ஓர் விலை"

என்று பாரதி எழுதியது க்ளோனிங்குக்குப் பொருந்துகிறது. இதில் சங்கடம் - எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர்கள் என்பது நிஜமாகவே வந்துவிட்டால் என்னதான் ஆகும்?

யோசித்துப் பாருங்கள்.

❑ ❑ ❑